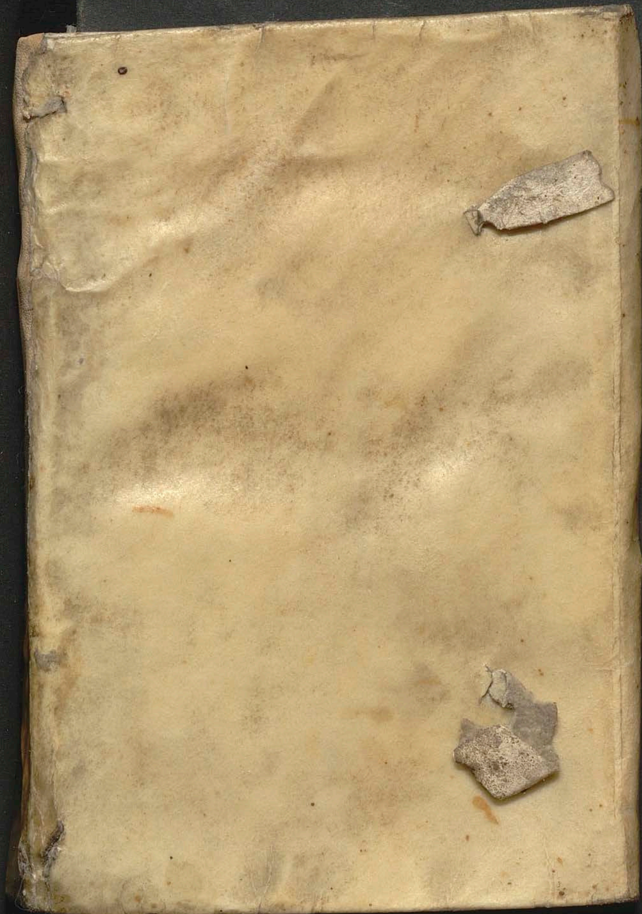
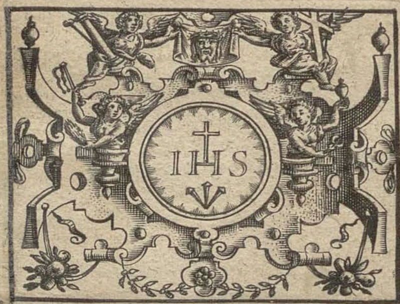

INTERPRETATIO POETICA LATINE IN CENTVM QVINQVAGINTA PSALMOS.

AVTHORE LVDOVICO Crucio Olyſipponenſi, è Societate IESV.

LVGDVNI,
Sumptibus PETRI RIGAVD, in vico Mercatorio, ſub ſigno Horologij.

1608.

Cum Priuilegio Regis, & Facultate Superiorum è Societate IESV.

Erem Camaldul,
ppe Varsavia

Suma de la Licencia.

ESTE *Libro, intitulado* Interpretatio Poëtica Latinè, in centum quinquaginta Psalmos, Authore Ludouico Crucio Olysipponensi, *tiene licencia del Consejo de su Magestad para imprimirse, concedida al Padre Baltasar Barrera de la Compañia de. IESVS, como mas largamente parece por la licencia originali, que es fecha en la villa de Madrid, à quatro dias del mes de Septiembre, de mil y quinientos y nouenta y ocho años, firmada de los Señores del Consejo, y refrendada por Pedro Zapata del Marmol, Escriuano de Camara, y registrada por Iorge de Olaal de Vergara, Canciller.*

APPROBATIO.

EX Commiſſione Regij Senatus legi accuratè hanc centum quinquaginta Pſalmorum poëticam Paraphraſim Patris Ludouici Crucij Olyſipponenſis, è Societate Ieſu: In quâ nihil deprehendi ſanæ fidei aduerſum: quin potius Chriſtianam Pietatẽ cum admirabili Poëſis & Latinitatis dexteritate ita coniunctã; vt neſciam quid prius mirer, linguæ Latinæ peritiam, an venuſtos carminum modos, quibus legentem oblectat, an Chiſti zelum, quem vbiq; perſonat, dum Pſalmorum germanos reddit ſenſus: Qui digni profectò ſunt, vt prælo mãdentur, in maximam Reipublicæ Chriſtianæ vtilitatem. Dat. Madriti in noſtro monaſterio ſanctiſſimæ Trinitatis, die 17. Auguſti, Anni Domini. 1598,

F. Luiſius à Calatayud,

Facultas R. Patris Generalis Societatis IESV.

EGo Claudius Aquauiua, Societatis Iesu Prępositus Generalis, interpretationem poëticam Latinè in centum quinquaginta Psalmos, Authore Ludouico Crucio Olysipponensi, eiusdem Societatis Iesu, in quinque libros distinctam, à nonnullis nostræ Societatis Theologis, eiusdémque professionis peritis recognosci mandaui. Quam cùm illi approbauerint, probo etiam vt possit imprimi, si ita placuerit Dominis, quibus incũbit. Datum Romæ, die 30. Aprilis, Anno Domini 1586.

CLAVDIVS AQVAVIVA.

ã 3

Sũma Priuilegij Regum, & Superioris Societatis IESV, *in Prouinciâ Lugdunensi.*

LVDOVICVS RICHEOMVS, Prouincialis Collegiorũ Societatis IESV, in Prouinciâ Lugdunensi, iuxta Priuilegium eidem Societati à Christianissimis Galliarum Regibus Henrico Tertio, 10. mensis Maij, anni 1583. Et Henrico Quarto nunc regnante, 20. Decembris 1606. concessum (quo Bibliopolis omnibus prohibetur, ne libros ab hominibus eiusdem Societatis compositos absque Superiorum permissione imprimant) permittit PETRO RIGAVD, Lugdunensi Bibliopolæ, vt Ludouici Crucij Olysipponensis eiusdem Societatis libellum, cui titulus est, *Interpretatio Poëtica Latinè in centum quinquaginta Psalmos,* ad quatuor proximos annos imprimere, præfixo insigni nominis IESV, ac liberè diuendere possit. Datum Lugduni die 24. Octobris. 1607.

LVDOVICVS RICHEOMVS.

IVDICIVM FVLVII Carduli è Societate IESV, & Marci Antonij Mureti Senioris.

FVLVIVS CARDVLVS è Societate IESV, Ludouico Crucio S.

VT de toto Poëmatis genere dicam, quid Muretus sentiat, numeri sunt faciles, suaues, & auribus periucundi; dictio bene poëtica, & culta; Totum volumen peruolutauit, & mecum contulit, atque, vt vno verbo meam de tota re sententiam, quam & admodum R. Patri nostro Generali aperui, dicã; Opus dignum, quod in lucem edatur, iudico. Tantam ingenij fœlicitatem tibi à Deo donatam vniuerso Ordini nostro gratulor. Mihi etiam gaudeo censuram licèt immerenti mandatam, ex quâ magnam vtilitatem, atque adeò voluptatem cepi, cùm multa didicerim, quæ me latebant. Tu perge, & quo cœpisti cursu ad summum Christo duce contende, & vale, méque tui & studiosissimum, & obseruantissimum Deo commenda.

ALVA-

ALVARVS LVPVS, E Societate IESV, in Paraphrasim Psalmorum.

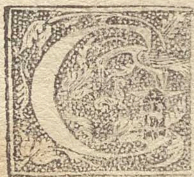
Regnator Solymæ Vates sua nuper Olympo
Carmina dum fido Pectine culta videt:
Sumit amans rutilis stellatam Barbiton astris,
Et Latios Solymâ concinit arte modos.
Pulchra Palæstinum tenuerunt carmina Regem,
Dum sua sensa canens, non sua verba sonat.
Mox ait. Arctoï Lædunt me dissona Vatis
Plectra, deest fidibus, dum canit, vna fides.
Ergo Caledonias inter strepat impia syluas
Musa, meæ fidicen tu Ludoyce Lyræ.
Cui fidibus sincera Fides, cui concinit ori
Relligio, sacram iam tibi trado chelyn.
Te modulante canam: Quin & cœlestibus ipse
Qui canitur Plectris, ad tua Plectra canet.

EMMANVEL PIMENTA è Societate IESV, in eãdem Paraphrasim.

Carmina Cygnus ouans Iessæi cantat Oloris,
Et canor est idem, dissimilésque soni.
Ille Palæstinas cecinit Iordanis ad vndas:
Aureus hic fuluo quà nitet amne Tagus.
Ille magisteriis cœlestibus arduus Astra
Transilit; Hic votis proximus ire cupit.
Mitigat ad cantus Olor ille à Numine pœnas
Mundo intentatas, mitigat iste modis;
Mitis in innumeros se gratia diuidit vsus,
Dum canit ille suâ, dum canit iste Lyrâ.
Audire Isacidæ ne formidate Tonantem,
Non mactat, placidâ cùm sonat ille Lyrâ.
Hic Olor Isacij vestigia adorat Oloris,
Quò magis est humilis Mens, magis apta sequi.
Ipse suum, dixit, Tagus admiratus Olorem,
Accessit titulis nunc noua fama meis.
Antè manus dites mea copia fecerat auro,
Ditat olorinis quæ modò corda modis.
Tollite de Cœlo Eridanum, me ponite, Cygnum,
Quem non Eridanus, ripæ aluêre meæ.

ADMODVM REVErendo in Christo Patri nostro Claudio Aquauiuæ, Præposito Generali Societatis Iesu, Ludouicus Crucius S.

V M Iuuentutem Lusitanam bonarum Literarum discendarum gratiâ ad Academiam confluentem, artem Oratoriã, Poeticámque Conimbricæ plures annos docuissem: Viderémq; re nullâ tam iuuari ingenia Discipulorum, quàm Magistrorum exemplis, sæpe quæ illis componenda proponebam, coràm ipse

ipſe etiam ſcribebam : & cùm quæ fecerant, palàm recitaſſem, tum mea quoque legebam. Expertúſque ſum hoc facto euaſiſſe alacriores ad hanc partem Eloquētiæ capeſſendam, quæ poliendis carminibus continetur. Sed erant illa eius argumenti, quæ alere ſtudium Adoleſcētiæ videbantur: periturа tamen, ſiquidem ad diuturnitatem non parabantur. Domi interim præter ea, quæ Maiorum iuſſu Tragica, Comicáque ad publicum Theatrum feci, extremo ferè tempore quo habui hanc Palæſtram, Animum adieci ad interpretandum carmine diuinum illud opus ſacrarum literarum, quo Pſalmi cētum quinquaginta continentur. Etſi enim non putabam perire mihi tēpus, quo obedientiâ mandante humanam Poëſim agitabam, tamen hâc diuinâ conſolari Animum decreui,&Pietati dare eam Poëticam, qualis qualisea erat,quā longo vſu cō-

pararam, id in causâ fuisse non diffiteor, quo minus actum agere reformidarem. Sciebam in eodem argumento plures laborasse, duósque præter Flamminium maximè celebrari. Alterum elegantissimum dictione, alterum tam accuratè hærentem Hebraïcæ orationi, vt propterea etsi diligentiæ laudem tulerit, ingratū quiddam auribus cecinisse à plerísque videatur. Sed vt de vtróque proferam quod sentio, priori, etsi Princeps Poëtarum sui temporis inscribatur, nihil debet Respublica Christiana. Nam præter summum scelus, quo se per Hæresim obstrinxit, id egisse videtur, ne clarissima, notissimáque de Christo Opt. Max. vaticinia, quæ Psalmis continentur, suo in Carmine apparerent. Quo facto meritò Piis omnibus displicuisse potuit, etiamsi suæ factionis colluuioni maximè Prædicabilis habeatur. Posteriorē verò interpretem ipse

ipſe laudo , laudaríque à multis vellem : Licèt enim ſuauitas tanta non ſit in ipſo filo , characteréque dicendi, doctrinæ tamen habet veſtigia non leuiter impreſſa , adeò vt ſi quis modò vellet (quod bonâ ex parte fecit Genebrardus) verborum ſequi ſignificationes , hâc huius authoris operâ, poſſit opus commentari , iis hominibus gratiſſimum , qui vocum notionibus delectantur. Ego porrò , vt me venuſtiſſimum præſtare non potui , nec ſi poſſem in re caſtiſſimâ , ac ſanctiſſimâ modeſtiam poſtulante , præſtitiſſem, tamen aſperitatem fugi , poëticéq; loqui ſtudui temperatè , Patrum ſententias ſecutus , qui optimè hoc diuinum opus interpretati à ſummis Theologis iudicantur. Quamobrem oracula de Chriſto Seruatore ſtudioſè retuliſſe contendi : Contendiſſe porrò deprehendent , qui hanc legerint interpretationem minus fortaſſe elaboratam.

Venio nunc ad editionem. Miſſum fuerat iam pridem opus Romam, ibíq; à M. Antonio Mureto ſeniori, R. Patre Fuluio Cardulo, aliíſque doctiſſimis viris lectum & probatum. Quid igitur reliquum fuit? cur ceſſatum? Non putaui tenuitatis eſſe meæ, quanquam ſine fuco à lectiſſimis hominib⁹ meus Labor probabatur, editionem flagitare, aut auiditate prodeundi quemquã, qui id ageret, exorare. Videbam enim ex infinitâ propè multitudine eorum, qui editionem ſuorum librorum moliuntur, nullum propè eſſe qui non putet ſe beneuolè, aſſiduéque legendum, cùm tamen multò aliter eueniat, & de quibuſdam ſine verecundiæ notâ iactetur, debuiſſe ipſos ſuo labori peperciſſe. Id mihi cur non pertimeſcerem accidere quoque potuiſſe? Accedit quòd à puero Societatis noſtræ Diſciplinâ educatus, etſi ad eam rudior, retinebam tamẽ

animo dicta Patrum adhortãtium cupiditates omnes iugulandas, atq; eam maximè quæ humanæ laudis titillatione obrepit. Ob has causas, imbecillitatem Ingenij non ignorans, & eorũ non immemor, qui priores magnâ sui nominis celebritate vires in hoc argumento fatigarunt, gaudebam nihil de isto opere in lucem emittendo cogitare; Cùm ad me perlatum est, apud R. Paternitatem vestram seriò id agi, ne diutius ei liceat in tenebris latere. Quod si non abs re, nec incerta fama fuit, ac Deo ita volente lux aliqua fauorabilis librum hunc expectat, eúmque iussio R. Paternitatis vestræ in publicum exire mandat, id oro, ne sine eo Patrono Cœlum adspiciat, quem illi maximè optaui. Is ipse es Societatis Parẽs. Ergo cùm totus, vt cæteri nostri, tuus sim, mea alterius esse non debent. Hoc iure no facio audacter, sed officiosè illi dedico lucubrationes, qui de meo

capite poteſt Chriſti vice quæcúmque iudicarit, ſtatuere. Prętereà ſi more huius æui nomen aliquod tutelare eſt appellandum, cur ego non Patrem potius quàm Dominum ſalutabo? Tu igitur, Pater, habe tuorum Liberorum operas. Et quoniam non tam gentilitium eſt tibi cognomen, Aquauiua, quàm re, & virtute partum; age, quæſo, volens, ac propitius librum accipe, & rore ſecundiſſimi fauoris tui vel leniter adſperge, id tantùm, vt ſpero, ſatis erit noſtris & externis ad hanc interpretationem modò prodeuntem cum beneuolentiâ legendam. Vale.

LVDOVICI CRVCII OLYSIPPONENSIS, è Societate IESV,

IN PRIMVM LIBRVM Psalmorum interpretatio Poëtica Latinè.

PSALMVS PRIMVS.
Beatus vir, qui non, &c.

O TER Beatum, consiliantibus
Qui non adhæret credulus impijs,
Non orbitâ vadit malorum,
Nec cathedrâ sedet, vnde Sanctos
Rident profani. Condita legibus
At iussa magni Numinis adspicit,
Quæ mente versat, Solis orbem
Seu teneat rota, seu relinquat.
Est ille ramis arbor vt aureis,
Quam propter vndat fluminis alueus;

Suis daturam poma læto
Mitia temporibus Colono.
Illi perennat gratia frondium,
Et poma certant annua floribus,
Quæ Solis æstas non adurit,
Non glaciant hyemes niuosæ.
Res Impiorum non ita promouent
Flatus secundi; gluma sed areæ
Vt ventilatæ, iniurioso
Arbitrio rapiuntur auræ.
Cùm iustus æquis lancibus Arbiter
Appendet Orbem; non erit Impijs
Spes vlla causæ, non beatâ
Cœlituum locus in coronâ.
Est grata magno semita Principi,
Et mens Piorum: sed via lubricos
Infausta deuoluet profanos
In stygij fera iura Regni.

PSALM. II.

Quare fremuerunt Gentes, &c.

QVid trepidant Gẽtes? Populi quid inania secũ
Vanis minantur efferi conatibus?
Principibus iurant immisti fœdera Reges,
Deo, Deique Bella Christo vt inferant.
Eia viri, amborum rumpamus vincula, clamant,
Et seruitutis colla soluamus iugo.

Hanc

Hanc habitat Cœli qui templa micantia, ridens
Insanientem ludet impotentiam.
Ipse timenda graui miseris Deus ore locutus,
Studia furore vana turbauit suo.
Regem quippe meum sanctis ego collibus, inquit,
Iussi Sionis Imperare; Gentium
Finibus vnde meas leges, & fœdera dicet,
Sic ora mecum soluit at rerum Sator,
Es mea Progenies, genui te hoc lumine, Patrem
Hereditatem posce me, Gentes dabo.
Et refluo dirimit qui limes ab Aequore terras,
Tui ille fines imperi metabitur.
In tumidos sceptro Populos regnabis aheno,
Duréque franges instar vrnæ fictilis.
Vos regnare datum quibus est, & figere Leges
Vitæ, atque mortis arbitras, aduertite.
Discite Iustitiam, reuereri assuescite Numen,
Domini fouete cum timore gaudia.
Et quem perpetuo Regem signauit honore,
Vltrò adulantes Filium osculamini.
Forsitan irascens ne vos erroribus actos
Pœnis fatiget, pressa si remiserit
Iræ lora parùm, serò agnoscetis, in illo
Qui spem locarunt, esse felicissimos.

PSALM. III.

Domine quid multiplicati sũt?

MVlti cur, Pater optime,
Hostes arma fremunt Hostibus additi?
Cur in perniciem meam
Coniurant acies? Numinis, inquiunt,
Nec spe fretus amabili
Durabit, nec opem sentiet Ætheris.
Per Belli fera prælia
Me saluum dederit cùm tua parmula;
Astris, ô mea Gloria,
Tùm tu flammiuomis hoc caput inseras;
Me tùm rebus in asperis
Orantem è superis montibus audias.
Stratis molliter incubo,
Dum nox alta volans sydera permeat,
Expers sollicitudinis,
Natum flamma diem cùm vaga prouehit;
Surgo; nam Deus excubat.
Hoc custode tremam non ego millia
Gentis pallidus efferæ,
Coniurata meum fundere sanguinem.
Rex in præsidium mihi
O æterne veni. Tu quatis Hostium
Malas insidiantium.
Tu pollente manu sæua gementium

Dentes conteris inuidos.
O vitæ Columen, res tibi creditas
Æternùm populi tui
Æquo largus opum numine prospera.

PSALM. IV.
Cùm inuocarem, exaudiuit me Deus.

TE Deus alme voco, respõde ex Æthere, quando
Es testis innocentiæ:
Sæpéque me trepidum duxisti, ô Vltor, apertum
In æquor ex angustiis.
Nunc miserere mei, & precibus da supplicis aurẽ.
Quoúsque regni Principes
Viscera liuor edet? quid amatis inania? quorsum
Hæc fingitis mendacia?
Extulit electum Deus, hoc agnoscite, Regem:
Et inuocantem exaudiet.
Formidate Deum, scelus exhorrescite; Lecto,
Et añte somnos, redditi;
Arcanos animi sensus, & libera vestræ
Errata linguæ pendite.
Pura mente sacris adolete altaria flammis;
Tunc spem Deo committite.
Diuitijs inhiant multi: quis amabile nobis
Aurum rependet? inquiunt.

Da tua signa meæ vitæ, sequar omnibus annis,
Tuo coruscus lumine.
Æuum lætus agam. Tum vini, frugis, oliui
Sit diues alter horreis.
Cùm mihi blanda tuæ concesseris otia pacis,
Noctem quietus dormio.
Quippe meum fundas animum spe, & sede locatum
Corroboras immobili.

PSAL. V.

Verba mea auribus percipe Domine.

DA facilè verbis, Pater, implorantibus aurem,
Accipe quæ meditor, quos tollo ad sydera [questus,
Rex idem, Numénque mihi, Te supplice semper
Mente colam, votisque petã: Nabathææ priusquam
Purpureis Cœlum radiis Aurora coloret.
Supplex manè tuum veniens orare fauorem,
Sic loquar. Improbitas omnis tibi displicet; ex lex
Speret nemo tuis habitare Penatibus hospes.
Ante tuos oculos sontes adstare tremiscunt,
Odisti qui fraude nocent, mendacia fingunt,
Humanúmque feri gaudent haurire cruorem.
Ipse autem repetens quàm sis miserescere pronus,
Alma tui veniam supplex ad limina Templi,

Vt tibi Sacra feram, te relligiosus adorem.
Iustitiæ reclude viam, ne fraudibus Hostes
Decipiant, tua ponè legam vestigia ductus.
Falsa tonant fictis mendaces oribus illi,
Consilia exagitant fallacibus irrita curis,
Guttur habent instar redolentis mortua busti,
Blanditias soliti linguarum adflare veneno.
Ergo illos Deus exerce, iustisque fatiga
Supplicijs, medijs olim conantibus ægri
Deficiant, æquent pulsi commissa luendo:
Irritare tuum quando potuêre furorem.
Tempora agant læti, quibus es fiducia, tollent
Illi te numeris, dum Sol radiauerit orbem,
At clypei tectos vmbrâ tutaberis illos.
Felices nimium, seruant qui in pectore Nomen
Alme tuum, Iustos etenim largissimus imples,
Et bonitate Pios, scuti velut orbe, coronas.

PSALM. VI.
Domine ne in furore tuo, &c.

IRa dum reddit mihi te minacem;
Carpe ne, rerum Genitor, merentem:
Néue, dum iusto furor adflat æstu,
Exige pœnas.
At laborantis miserere tandem,
Quem diu feruens agit ægritudo:

Redde me fractis Medicus saluti
Ossibus ægrum.
Mens adhuc curis magis ægra languet,
Túne despectum penitus relinques?
An meo optatum statuis labori
Ponere finem?
Quo soles vultu, Pater ô, redito,
Eximes atro caput à sepulchro,
Facta, mi Vindex, mea, te benignum
Parcere cernant.
Quis tuæ laudis meminit sepultus?
Te quis ad nigrum memorauit Orcum,
Nox vbi æternum patitur silendo
Frigida somnum.
Nulla lamentis vacat hora, solis
Fletibus totas ago noctis vmbras,
Et superiecto rigo lacrymarum
Flumine Lectum.
Fletus, & mœrens hebetauit Angor
Luminum vires, color inter Hostes,
Et vigor lætæ posuere rugis
Frontis honorem.
Vos, quibus fraus est iocus, & voluptas,
Ite, spe vana cecidistis, aure
Nam meos questus Dominus recepit
Æquus amicâ.
Annuit vultu precibus sereno,
Audijt lenis mea vota, cessas

Turba confuso variare turpes
Ore colores?
Tingat hostilis pudor ora turbæ;
Corda dissoluat pauor: Eia votis;
Irriti, mœstos agite in remotis
Sedibus annos.

PSALM. VII.
Domine Deus meus, in te speraui.

TE Rector Orbis spem salutis vnicam
Periclitantis inuoco.
A factione redde persequentium
Potentiore sospitem.
Leonis instar efferi ne deuoret
Hostis carentem vindice.
Mentem, manúsque labe si piaculi
Contagiosa pollui:
Si damna damnis reddidi, spe decidam
Priuatus omni gloriâ.
Fugiens, ab Hoste persequente retrahar.
Mactatus ense corruam.
Mecum insepulto funeretur inclyti
Quæcunque laus est nominis.
At Vltor ira surge plenus: fulmina;
Inuade fines Hostium.

Cordi esse Legem, quam tulisti, vt asserat,
Exurge: nam minoribus
Iniuriosos imperas à publica
Authoritate corripi.
Si me tueris, te corona Gentium
Plaudentium circundabit.
Defensor æqui iuris Innocentiæ,
Ab omnibus vocabere.
Hanc surge propter gloriam sublimior,
Qui iura das Mortalibus.
Agnosce causam, iudica: vide meam
Quæsitor Innocentiam.
Vanescet hominis tam scelesti iniquitas:
Iusti vigebit æquitas.
Scrutatur etenim perspicax mentem Deus,
Introspicit præcordia.
Illum hinc salutis habeo præsidium meæ,
Nam corde puros liberat.
At vos scelesta turba, cunctantis morâ
Ne Numinis fallamini.
Vt æqui amicos sospitat: sic tempore
Suo fatigat improbos.
Ni frœna mentis obstinatæ vertitis,
Iam stringit ensem flammeum.
Iam tendit arcum: tela mittet ignea:
Vrentur illis saucij.
Tu, qui nefanda parturis, doloribus
Exæstuas, dum concipis:

Partumq;

Partúmq; tandem fundis, instar fabulæ,
Quam fingit umbra somnij.
Scrobe, deuorare qua parabas alterum,
Hac deuoratus occidis.
Fraus in parentem rediit, authoris sui
Ruina pressit verticem.
Erit ergo carmen æquitas Dei mihi,
Eiúsque nomen inclytum.

PSALM. VIII.
Domine Dominus noster, quàm, &c.

NOster humanæ Imperator
Gentis ò clarissime,
Quàm tuum Nomen per omnes
Orbis oras funditur!
Elegantior decorè
Astra Cœli præteris.
Muta soluis ora laudes
In tuas infantiæ,
Cuius acclamatione
Victor Hostes eruis.
Hoc tuæ videbo Cœlum
Arte factum dexteræ:
Orbe Lunam nunc rotundam,
Nunc acutam cornibus:

Flammeas stellas in ipso
Conspicabor Æthere,
Tunc, Quid est homo? rogabo;
Cuius es non immemor.
Exulis quid est Adami
Stirps, vt illam visites?
Condidisti si minorem
Angelorum cœtibus;
Inclytum tamen creasti
Mente, formâ, gloriâ.
Quicquid est tui peractum
Roboris potentiâ,
Te volente, te iubente,
Est sub illo principe.
Cuncta, quæ meantis auræ
Viua potant spiritum,
Eius ipse collocasti
Sub pedum vestigiis.
Huic boues, ouesque parent,
Huic agrorum belluæ,
Huic volucres, ac ruentes
Lata pisces æquora.
Noster humanæ Imperator
Gentis ô clarissime,
Quàm tuum nomen per omnes
Orbis oras funditur!

PSALM. IX.
Confitebor tibi Domine.

TE citharâ, te voce canã, tua mente reuoluam
Facta, Parens, tibi lætitiâ perfusus in auras
Efferar, & citharas numeris vocalibus addam
In nomen, Rex alme, tuum. Ruit Hostis ab ore
Namq; tuo fugiens, animámq; efflauit eundo.
Æquus enim iudex partes aduersus iniquas,
Ipse mihi afflictæ dirimis certamina causæ.
Gentibus increpitans clausisti immanibus ora.
Impietate reos damnasti, nomina quorum
Fecisti æternùm secreta minoribus esse.
Hostis amare, tuo finem Deus attulit ensi,
Et tua prostratis iam diruet oppida muris.
Illa cadent magno radicitus eruta motu,
Téq; simul tacitæ condent obliuia famæ.
Ipse autẽ Dominus manet, æternúmq; manebit.
Iamq; sibi solium componit, vt Arbiter Orbem
Temperet, & populos examine iudicet æquo,
Præsidium miseris aderit, statióq;, furentes
Tempestas rerum cùm soluerit aspera Ventos.
Ergo, Parens, duris sperent te in rebus amicum,
Qui nomen nouere tuum. Non sorte relinquis
In grauiore pios, qui te, & tua iussa requirunt.
Dicite vos Dominum, qui numine tecta Sionis
Alma tenet, populis externa per oppida ferte

Confi-

Consilia, euentis nunquam caritura secundis.
Cæde vaporantes insonte vlciscitur enses,
Et dare pauperibus non obliuiscitur aurem.
Alme precor, miserere: meas ô respice Curas,
Hostilisque minas odij: Ne regia lethi
Effice me piceis includat ahenea portis.
Ipse tuas repetam Solymæa per atria laudes,
Authorémque meæ dicent caua Nablia vitæ.
Quem fecere lacum, Gentes adiêre malignæ;
Retia ponentes nodati in retibus hærent.
Scilicet hanc Legem statuit vindicta Parentis,
Admiranda, suis fallantur vt artibus artes,
Et laquei proprijs inuenti authoribus obsint.
Impietas ergo teneat regna inuia Soli,
Et secura Dei Gentes quæ obliuia potant:
Integritas autem nec tristibus occupet vmbris,
Spes inopum seros nec lugeat obruta fines.
Surge, Parens, nè quis rerum successibus auctus,
Erigat in tenues elato Cornua vultu.
Iuráque Regnator da gentibus æqua superbis,
Adde metum, fræno quoniam formidinis acta,
Aspicient Numen maioribus esse timendum,
Vlturum in timidos quæ patrauêre minores.

PSALM.

PSALM. X.

Vt quid Domine recessisti longè?

CVr procul alme Parens abijsse videbere, quãdo
Atrox procella temporum Iustos agit?
Impius euehitur, dum fastu elatus inani.
Pium superbâ calcat impotentiâ.
In caput ô vtinam recidant inuenta malorum,
Et cogitatis occidant furoribus.
Se leuat in Cœlum, temerata nefarius explet
Libidinosi quando vota pectoris.
Applaudunt scurræ linguis, animosior inde
Suis lacessit astra contumelijs.
Ergo furens animi, positâ formidine, Cœli
Vltoris iram Regis obliuiscitur.
Quà vocat improbitas, illâ scelus occupat omne,
Seu nox oberrat, siue Sol regit diem.
Non subit intereà, quibus illum excindere pœnis
Statuit seueri læsa maiestas Dei.
Aut animi plenus dominum se fingit in Hostes,
Aut hac inani voluit impudentiâ:
Ibit inoffenso pede vita, nouissima donec
Meum coronet verticem fœlicitas.
Fraudes ore vomit, promptus maledicere, linguâ
Bonis dolores, & labores parturit.

Colloc-

Collocat insidias circa ferus atria ditum,
Inde vt cruorem spargat innocentium.
Hinc inopem toruo venientem lumine seruat,
Respicit ab antro sæuus vt prædam Leo.
Innocuis ergo latet imprudentibus Hostis;
Vt implicatos retibus trahat suis.
Quos vbi despexit luctari in cassibus, exit;
Supérque toto pectore incumbens, cadit.
His vbi non meritos affecit cladibus, arte
Immanitatem celat implacabilem.
Tunc secum hæc memorat. Deus obliuiscitur [Orbem,
Et, vt ferantur res, videre negligit.
Surge; manum radiis attolle minacibus Vltor,
Ne te piorum cœperint obliuia.
Cur impunè tuus secum meditabitur Hostis,
Non esse curæ res tibi Mortalium?
At bonus innocui miseranda incommoda cernis,
Et quo dolore torqueatur adspicis.
Indignata, vides, vt sæuiat ira Tyranni,
Quem puniendum dexteræ trades tuæ.
Sunt inopes, & erunt, tua cura, parentibus orbam
Tutor gubernas ipse solitudinem.
Vires frange, pios adeò quibus impius vrget,
Vt non reperias quem secundò punias.
Omnia Rex hominum dominabere tempora, [quamuis
Ex Orbe semen impium fugaueris.

Hæc

Hæc sunt, alme Parens, audi pia vota bonorum,
Hæc mista lacrymis pectorum suspiria.
Pupillum tenuémque velis defendere, surgat
Animis Tyrannus ne quis insolentior;
Et validis fidens opibus calcare minores
Audeat, eodem fictus è terræ luto.

PSALM. XI.
In Domino confido: quomodo, &c.

CVm Domino fidam, quid dicitis? alite pennâ
Instar auis timidæ per iuga summa fuge.
Impius intendat calamis lethalibus arcum,
Et velit occultâ cæde necare pios.
Quid meruere boni, si fundamenta ruerunt,
Prauorum instabili non benè fulta manu?
Sancta coruscantis Vindex habet atria templi,
Inde toro residens omnia facta videt.
Per varias hominum circumfert lumina curas,
Lumina secretum præteritura nihil.
Approbat, insontes peragunt quæcúmq; labores;
Omne sed auerso despicit ore nefas.
Quin super exleges tortum iaculabitur ignem,
Mistáq; sulphureâ retia nube pluet.

Addet agens hyemes. Hæc pharmaca diluet aurum,
Impie lethæo vase bibenda tibi.
Iustitiam Dominus rerum quia diligit, omnes
Pectore qui casto recta sequuntur, amat.

PSALM. XII.

Saluum me fac Domine, quoniam, &c.

O Rector esto præsidium mihi,
Nam fugit Orbem territa Sanctitas,
Fidésque mutauit remoto
Exilio temerata Gentes.
Mendosa narrant quisque sodalibus,
Verbis amicant dulcibus alterum:
Sed corde prauas fraudulento,
Vt noceant, meditantur artes.
O frangat, Orbem qui regit Arbiter,
Fucata blandis ora coloribus:
Doctam recîdat magna linguam
Intrepidis resonare dictis.
Audent Superbi talia proloqui,
Verbis agamus cuncta licentiùs:
Nam nostra habenis ecquis ora
Aut Hominum premit, aut Deorum?

Aduertit aurem, sed querimoniis
Numen bonorum saua gementium:
Dixitque surgam, nec cathenas
Sub tumido patientur hoste.
Quin liberatos sedibus inferam,
Impunè cernent vnde pericula;
Rerúmq; motus, & frementes
Sub pedibus volitare Curas.
Promissa ducit semper in exitum
Syncera, tanquam fusile septimo
Aurum camino quod recoctum
Dissimili sine face lucet.
Nos efferata Gentis ab impetu
Regnator olim magne tueberis:
Nos à malorum stirpe saluos
Perpetuum statues in auum.
Rerum potestas cùm datur Improbis
(Scis alme) versant cuncta volubiles:
Terraq; proles in bonorum
Asperior sobolem tumescit.

PSALM. XIII.

Vsquequò Domine obliuisceris me in finem?

QVo Pater vsq; mei capient te obliuia? semper
Ora teges, oculis non retegenda meis?

Consiliis animum quò tristibus vsque fatigo?
Flebile quo pectus desinet esse die?
Quò ferus vsque suos de me canet Hostis honor
Verte precor vultus ad mea verba tuos.
Hos radiis oculos tandem vitalibus adfla,
Sopiti stygiis ne moriantur aquis.
Ne meus, inualui, pleno canat æmulus ore;
Namque meis alacer casibus Hostis erit.
Spes ego quas habeo, te solo in Præside figo,
Alma salus veniat numine missa tuo.
Tum s. cura meis accedent gaudia rebus,
Téque, tuúmque meo nomen in ore feram.

PSALM. XIV.

Dixit insipiens in corde suo.

IMpietas, addens calcaria cœca furori,
Sibi dixit. Orbem qui regat non est Deus.
Polluit hinc hominum contagio lurida mores,
Nemine sequente Veritatis orbitam.
In terras oculos Deus Æthere misit ab alto,
Facta vt videret omnium Mortalium.
Esset an ex hominum tot saltem millibus vnus,
Qui corde Numen purior requireret.
A recto in prauas gens declinauerat artes
Humana, Cœlo facta detestabilis.

Omni-

Omnibus vnus erat furor in contraria veri,
Nam fas, pudórque continebat neminem.
Fas colerent illi, sceleri qui vela dederunt,
Plebem vorantes vt suos cibos meam?
Quin etiam viuunt securi vindicis æuum:
Nullo inuocantes Numen in periculo.
At gelido victi ponent horrore tumores,
Cùm res timorem nulla iustis afferet.
Qui fouet insontes, hæc dicet sontibus olim,
Studia vocastis pauperum ludibria?
Spes erat, & constans validæ fiducia mentis,
Deus secundo quam beabit exitu.
Quis dabit aërea missam de rupe Sionis
Opem vocatis Isaci nepotibus?
Cùm Deus in patrias profugos reuocauerit vrbes,
Tunc Abrahamo nata gens lætabitur.

PSALM. XV.
Domine quis habitabit in tabernaculo tuo?

O Sator rerum, quis amœna tecum
Ætheris felix habitabit arua?
Quem sines almi tua feriari
Per iuga montis?
Integrum vitæ, scelerisque purum,
Iuris & veri cupidum, veneno

Nescium blando medicare ficta
Spicula Linguæ;
Damna moliri sociis; amicos
Turpium dictis maculare rerum;
Casta qui puræ temerare fugit
Nomina famæ.
Impios ducens nihilo minores,
Qui vehit Iustos super Astra laude,
Vera iurati stabilire certus
Fœdera pacti.
Non dedit nummos repetendo lucra;
Non vt Insontem spoliaret auro
Cessit, inuictus stetit imò contra
Munera Iudex.
Quisquis hæc fœlix animi peregit,
Euolat pennâ metuente solui;
Redditum Cælo canet at sequentes
Fama per annos.

PSALM. XVI.

Conserua me Domine, quoniam, &c.

INcolumem seruet tua me Custodia, quando
Alme Parens, animo spes ades vna meo.
Vnum te soleo sanctum mihi dicere Numen:
Et mea contestor non opus esse tibi.

In Sanctos ideò votis feror omnibus illos,
Quos non pœnituit sorte vocasse tuos.
O genus ingratum, gens ô obnoxia pœnis,
Fingere de cœsis rupibus ausa Deos!
Non ego pollutis horum me altaribus addam,
Accendunt vitulâ quando tepente rogos.
Non inuēta loquar Diis nomina talibus vnquam,
Nec facient dictis, fœderibúsque fidem.
Ritè colam Dominum nostræ patrimonia sortis,
Qui socium pateræ me facit esse suæ.
Rem mihi componet, populúmque tuebitur idem,
Cui vertenda dedit fertilis arua soli.
O sors, ô Regio cultis vberrima fundis,
Prouentu Agricolas quàm beat vna suos.
Te dicam, Genitor, video quo vera magistro;
Quo perago noctem, quo monitore diem.
Namq; soles dextrum semper mihi Numen adesse,
Res ferat impulsas ne qua ruina meas.
Gaudia quàm recreant hoc exultantia pectus!
Linguáque per laudes quàm cupit ire tuas!
Spero equidem, stygiis animam nec sedibus addes;
In cineres verti, nec mea membra sines.
Imò viam pādes, qua rursus in Aethera surgam;
Inq; meos fundes gaudia mille sinus.
Et manibus sparges ingentia munera plenis;
Temporis æternas præteritura moras.

PSALM. XVII.

Exaudi Domine iustitiam meam.

SI iusta posco, lenis aurem Conditor
Blandam querelis applica.
Fuco malignæ fraudis ora callido
Non te precantur illita.
Qui cernis oculis æqua perspicacibus,
Quo iure sum, pronuncia.
Per noctis vmbram sæpe tentasti meis
Quid esset in præcordiis.
Examinasti facibus; inuentum nihil
In ore menti dissonum.
Vidi malorum facta, legum scilicet
Memor tuarum, lubricas
At quas terebant orbitas, exhorrui:
Ne par sequendo euaderem.
Hâc mente gressus per tuas vias rege,
Lapsu pedum ne corruam.
Audi inuocantem, mitis aure supplicis
Questus amicâ suscipe.
Bonos tuendo redde te mirabilem,
Spes vna te colentium.
At præpotenti dexteræ obsistentibus
Ostende formidabilem.

Pupilla

Pupilla quali luminum custodiâ
Seruatur intuentium,
Hac me tuere. Sub tuis fugiam graues
Alis timores Hostium.
Vallant obesi me phalange corporum
Formidolosâ pinguium.
Tonant superba fastuosi, callibus
Rotant euntem, retia
Locis adaptant, & Leonis impetunt
De more, vel Leunculi,
Quem prima ab antro mittit in prædam fames.
Exurge, vim Tyrannidis
Prior anteuerte, sterne Vindex impium:
Et hunc ab illo spiritum
Defende, gladium de manu extorque tuum,
Quem nunc inulta fulminat.
Dextris eorum vindica Mortalium
Caduca quos spes allicit.
Qui se beatos rentur, vncto fercula
Si lauta ventri sufficis,
Penúmqae terræ pandis, vnde prodigâ
Felicitate exuberent,
Diu Parentes & talenta liberis
Fruenda dent hæredibus.
Intaminatâ diues innocentiâ.
At ipse te clarissimo
Vultu micantem si, Parens, adspexero,
Implebor omni gaudio.

Hæc est beata Cœlitum fœlicitas,
Tuam videre gloriam.

PSALM. XVIII.
Diligam te Domine, fortitudo mea.

ARdebo te, sancte Parens, mihi turris ahena,
Arx, Spes, Ara, Salus, Belli in congressibus Vmbo.
Iactatæque Salo Statio bene fida carinæ.
Te quoties laudo, & supplex tua Numina posco,
Hostis abire fugâ magnis vlulatibus ardet.
Ipse autem positâ sospes formidine viuo
Cùm laqueis pauidum mors irretiret ahenis,
Vndantes Erebi ruerent è fontibus amnes,
Me lethi manicæ vinctum, pedicæq; tenerent:
Clamaui ad Dominum; stellanti à vertice Templi:
Audijt, ac blandam clamoribus appulit aurem.
Ingemuit tellus, dirùm fundamina motis
Contremuêre iugis, sensere vt Numinis iram.
Fumiferam calidis efflabat naribus vndam
Ore vomens ignem, quo sylua ambusta relucet,
Et noua concipiunt restinctæ incendia prunæ.
Cúmq; supercilio Pater inclinasset Olympum,
Descendit, nebulæq; pedes vmbrauit amictu.
Protinus inuehitur curru celer alite, candens
Quem flammis Auriga regit, pennisq; volantes,

Ocyor

Ocyor auratis Ventorum præterit alas.
Ille cauo piceæ latitans in fornice nubis,
Se circum tenebras, & aquatica nubila fudit.
Attamen ardenti vultus fulgore coactas
Soluebat nubes, grando lapidosa ruebat,
Vnde, poloq; faces toto micuere sonantes.
At Pater omnipotens vt vocibus ora resoluit,
Intonuit Cœlum, ruit ater grandinis imber,
Et diri arserunt radijs fatalibus ignes.
Instat agens hyemes telorum, & fulmina densat
Crebra manu, totóq; vagas serit Æthere flammas.
Tunc patuère suis defecta liquoribus antra,
Vnde fluunt amnes, tunc fundamenta reclusit
Orbis, Terra, Sinus, arcanáq; viscera pandens.
Talis erat Domini vox, talis anhelitus oris.
Ille manum tendens è Cœli vertice, ferri
Me stygijs inhibebat aquis, ex Hostibus Vltor
Asseruit, flammas odij restinxit anhelas:
Arma quibus potui victus succumbere, fregit.
Nam me tempestas ageret cùm turbida rerum,
Aggressi magnis validi conatibus Hostes
Incubuere, Parens at qui regit omnia, vidit;
Auxilióq; suum præsens fundauit amicum;
Et latum per iter duxit. Mihi namq; volebat
Iustitiæ ob merita, & manuū bene facta mearum
Æquus honoratæ concedere præmia vitæ.
Iussis quippe vijs vltrò vestigia feci,
Cultor sacra Deûm nunquam temerata secutus.

Ante oculos Domini sanctissima iura ferebam,
Nec placitas duro repuli conamine leges.
Teste Deo fraudis, scelerisque ignarus, & omnis
Flagitij, tenui cursu meliora secundo.
Iussa videns ergo diuina facessere promptum,
Et sine labe manus, donis cumulauit amicum.
Cui non assimilem te moribus optime fingis?
Sanctus ades sanctis, idémque in sontibus insons,
Simplicibus simplex; at fallere callidus armis,
Te non disparibus Regem experietur iniquum.
Tu populum seruas inopem, tu lumina cogis
Ardua, ventosos ponant vt cernua fastus.
Tu generis decoras ortum, mea nubila pellis,
Das superare acies, transiréque mœnia saltu.
O tua quàm sanctas aperit, Deus, orbita leges!
Quàm seruant promissa fidem! Non purius vnquã
Defluet à septem coctum fornacibus aurum,
Queis tibi fidentes clypeo vt septemplice munis.
Quis Deus, ô Gentes, alter molitur habenas
Orbis, & inuentis hunc addit rebus honorem?
Numen habet solus qui me nunc viribus armat,
Nunc aperit sine fraude vias, pedibúsque volantes
Fecit vt æquarem ceruos, ac tuta subirem.
Ille docet bellare manus, quibus arcus ahenus
Frangitur, & clypeum telis venientibus offert.
Nutantem fulcit; cùm me in discrimina mittit,
Aut scelerum pœnas, extremo vrgente periclo
Sospitat, & famæ maioribus euehit alis,

Expe-

Expediens latum vestigia tuta per æquor,
Ergo ferum rigidis Hostem sequor acer in armis,
Palantem capiam, nec signa in castra reducam
Ante, meæ sæuo quàm turbine corruat hastæ;
Aut veniam effusi pedibus, vitámque precentur,
Inualidi pugnas iterum tentare minaces.
Hunc mihi das, Genitor pugnãda in Bella vigorẽ,
Sub pedibúsque locas quicunque in prælia surgunt,
Aut inhonesta facis vertant in vulnera tergum.
Auxilio veniant vt Numina voce ciebunt,
Nemo tamen fractis aderit: tibi vota, neganti
Responsum, facient successibus irrita lætis.
Pulueris instar eos, quem torquent flamina, [verram:
Et pedibus subigam, ceu strata per humida cœnũ.
Seditiosa leuis pacas certamina vulgi,
Multis æqua tuo populis do numine iura,
Et famâ imperij veniunt se subdere gentes
Ignotæ, seu vera ferant, siue arma timentes
Nostra, parum fidis narrent mendacia linguis.
Vt libet accedant: etenim mea iussa capessent,
Inclusique suis agitabunt mœnibus æuum,
Vnde fluent instar frondis quam decutit Auster.
Laus tibi sit, rerum Genitor, sit gloria, vitæ
Ara, salúsque meæ, per quem vindicta rebelles
Iusta domat, populisque iugum tractabile reddit.
Te duce præterito redij iam sospes ab Hoste,
Victor agam reliquos, mihi si noua bella resurgent.

Indi-

Indignata feri si sæuiet ira Tyranni.
Ergo tuas dicam quæcúmq; per oppida laudes,
Immortale feram numeris ad sæcula nomen.
Seruasti incolumem per tot discrimina Regem,
Seruatum cumulas opibus, prolémq; fouebis,
Dum Sol Astra suo radiauerit ignea curru.

PSALM. XIX.
Cœli enarrant gloriam Dei.

H*Æc Cœli species motu reuoluta perenni,*
Hic tenor æternus, rerum hic pulcherrimus [ordo,
Esse Deum memorant. Illo inuentore coruscis
Astra rubens Æther accendit eburnea flammis;
Succedunt vmbris Soles, & solibus vmbræ:
Nóxq; diem, noctémq; dies monet, vt sua magni
Numinis æternum veniant ad munera iussu.
Non voces, non verba sonant; tamen vltima rerũ
Meta videt spatijs concordibus omnia ferri.
His populi signis, atque hæc exempla secuti,
Vestigate Deum, qui frænat prouidus Orbem.
Ille coruscanti posuit tentatoria Soli.
Vnde velut Tyrio Sponsus rubicundus amictu
Deserit Auroræ thalamum, similísq; Giganti
Carpit iter. Postquam summũ terit Æthera curru,
Extremi reuolat per Sydera frigida mundi,
Et fouet interea vitalibus omnia flammis.

At dec

At decor Astrorum, Solisq; adspectus euntis,
Non ita delectat mortalia lumina visu,
Vt lex alma Dei mentes ad honesta reducit.
Ille fidem rebus, iuratáq; fœdera sancit,
Ille rudes animos monitis sapientibus aptat,
Et placidis hilarat mortalia pectora iussis,
Quæ demunt oculis omnem caliginis vmbram.
Aeternæ colitur sed Relligionis honore.
Leges quippe tulit, quas veri conscia Virtus,
Fásq; iubent. Ergo meliore cupidine mentes
Alliciunt, quàm gemma nitens, auriq; metallum:
Mella nec afficiunt adeò prædulcia linguam.
His tibi qui purus Domino famulatur, inhæret:
Nam facit ingentem meritis custodia legum.
Quis scelus omne cauet? quis non fallacibus errat
Consiliis? quis semper iter rimatur Olympi?
O Pater, ignotas animi, bonus elue fraudes;
Nec sine ventoso me deseruire tumori.
Si fugio hunc, sceleris fugiam contagia magni
Purus, & horrendæ præteruehar ostia pœnæ,
Quæ verbis, quæ mente rogo, Deus effice; quando
Nobis solus ades, vitámq; à morte reducis.

PSALM. XX.

Exaudiat te Dominus.

AVdiat omnipotens tua vota, & protegat, atrâ
Cum nube sæuit temporum necessitas.

Iacobum ex humili magnum quo nomine fecit,
Hoc Hoſte reddat te ſubacto nobilem.
Mittat opem ſacris almæ è penetralibus ædis,
Et è Sionis arcibus corroboret.
Sit memor vt ſanctas epulis adoleueris aras,
Pinguémque flammis Hoſtiam cremaueris,
Det tibi largus opum quæcúmq; rogaueris illum,
Conſilia lætis proſperet ſucceſſibus.
Te reducem cantu dicemus, & inclyta ſigna
Domini frementes nomen, allcuabimus.
Ipſe tuis equidem votis Pater annuet, ipſe
Precibus ſecundos ordinabit exitus.
Quin etiam (video iam ferri oracula) Chriſtum
Saluum per omnes euehet caſus Deus.
Afferet auxilium diuinæ è ſedibus aulæ,
Pollentis almâ dexteræ potentiâ.
Hi metuenda fremant falcatis curribus arma,
Illique turmis ſæuiant equeſtribus.
Nos Domini ſanctum nomen repetemus auiti,
Illóque tuti prælia inchoabimus.
Curribus implicitis, & quadrupedantibus Hoſtes
Cadent in eſcam belluis voracibus.
At nos inualidi parto ſurgemus honore,
Fauore nempe ſubleuante Numinis.
Incolumem nobis da, qui potes omnia, Regem;
Et Numen adſit qua die inuocabimus.

PSALM.

PSALM. XXI.

Domine in virtute tua lætabitur Rex.

VIrtute fultus Rex tuâ, victorijs
Potitur alme Conditor.
Te sospitante viuit, & vitam tui
Fatetur esse muneris.
Voti dedisti compotem, nunquam preces
Tulisse passus irritas.
Quin vota donis anteuertis, circulo
Illum coronas aureo,
Pretiosa clarat more translucentium
Quem fixa gemma syderum.
Vitam roganti secla viuat annuis
Metanda nullis sæculis:
Immensa per te gliscit eius gloria,
Res, fama, laus, fœlicitas.
Cœlestis vnum ponis admirabile
Exemplar indulgentiæ;
Tui ex paratâ semper oris gratiâ
Suum trahentem gaudium.
In te locauit spes, fauore Numinis
Non cedit Inconstantiæ.
Tua sceleratos perduelles dextera,
Et te perosos vinciet.

Flamma vt caminis lambit æstuantibus
Arbuſta Sole torrida;
Sic, cùm furori lora iuſto ſolueris,
Adflabis omnes Impios;
Iráq; velles intonante noxiis
Cum ſtirpibus propaginem.
Quid Impiorum cæca peruicacia
Eſt auſa? comminiſcitur
Tibi labores mente ſæuâ; inutilis
Ad cogitata viribus.
Hos terga coges impotenter horridis
Cædenda telis vertere.
Et ora rurſus occupans, lethalia
In ipſa mittes ſpicula.
Qui mundi habenas Rector æternas regis,
Aſſurge nunc potentior:
Nos te canemus eſſe clementem Bonis,
Et in Sceleſtos aſperum.

PSALM. XXII.

Deus Deus meus reſpice in me.

O Deus, ô ſanctum mihi Numen, reſpice, quare
Te premor innumeris deſtituente malis?
Sidera

Sidera continuis rugitibus alta fatigo,
Et fugit à lacrymis vita, salúsq; meis.
Siue polum radiet Solis vaga flamma, vocanti
Non mihi respondes, dum regit illa diem.
Siue polum tenebris nocturna silentia condant,
Non sine lamentis Nox abit vlla meis.
Tu colis Astrorum radiantes ignibus arces,
Et celebre Isacidum carmine Numen habes.
Spes Atauûm lætis firmasti euentibus olim,
Roboris erectas sæpe vigore tui.
Clamantum gemitus audisti ex Aethere, nũquam
Quòd te quæsierint erubuere Deum.
Dicor ego Vermis, non Vir: Sum fabula vulgo,
Nominis exemplum vilis in vrbe feror.
Porrigit extensis qui me videt ora labellis,
Vtráq; ludenti tempora fronte mouet.
En trepidas, aiunt, qui spes in Numine fixit,
Seruet eum, voluit si Deus esse suum.
Matris at è gremio venientem in Luminis auras,
Alme tuus patrio fouit amore sinus.
Spes mea iam fueras, quando puer vbera suxi,
Nec sine te vidi teste parente diem.
Ergo meum Numen castæ Genitricis ab aluo,
Ne velut exposita stirpe relinque tuum.
En Pater, hanc animam propiora pericula terrent,
Nemine tam sæuas impediente minas.
Hinc Vituli cingunt, vertunt hinc cornua Tauri,
Dorsa quibus valida pinguia mole tument.

Me super ore fremunt, Leo se de montibus acer
In timidam veluti præcipitasset Ouem.
Et cruor effuso sudantem flumine lauit,
Iunctáq; dissoluit frigidus ossa timor.
Cor liquidum circa præcordia tabida fluxit,
Cera velut tepidis soluitur ante rogos.
Pristinus in morem luteæ vigor aruit vrnæ,
Faucibus obstupuit lingua retenta meis.
Spirat adhuc restuæ vitalis anhelitus auræ,
Et videor gelidâ iam tumulatus humo.
Hinc me turba Canum rabidis assultibus vrget,
Pestáq; flagitiis inde Corona tenet.
Ergo manus clauis fodère trabalibus ambas,
Traiecere pedes, ceu ferus vngue Leo.
Omnia dinumerant oculis ridentibus ossa,
Ossa per extensam visa tumere cutem.
Sæuitiæ exemplo tam raræ lumina pascunt,
Et iuuat à nostris gaudia ferre malis.
Diuisere sibi, spolium ceu nobile, vestes,
In tunicam læti sorte venire meam.
O Genitor, duris absens ne desice rebus,
Posco, vides quali tempore fessus opem.
O Deus, hanc animam crudelibus eripe telis,
Præda sit, ô inhibe, ne Canis vna feri.
Impatiente rapi ne sueris ore Leonis,
Néue sub immani Rhinocerote mori.
Ipse tuum nomen memorabo fratribus olim,
Te Populi gregibus, conciliisue canam.

Hunc

Hunc laudate Pij Dominum quicumq; timetis,
Hunc domus Iscacidum quem canis, vna time.
Aspera supplicibus non præbuit ora querelis,
Non inopis durâ respuit aure preces.
Audiit orantem lethæo ex aggere vocem,
Restituítque oculis lumina dempta meis.
Ergo tibi laudes Populorum in cœtibus addam,
Vota piâ coram debita gente feram.
Accumbent epulis inopes, saturiq; loquentur
Quæ fas est animo Numen amante loqui.
Fœlices ô oste boni, pia viuite corda,
Dum fugat astra dies, dum fugat vmbra diem.
His olim exemplis, quæuis habitata colonis
Accipiet Domini mollior ora iugum.
Tam varij linguis, habitu quàm vestis, & ore,
Mente Deum, precibus, muneribúsq; colent.
Illius est totum componere Legibus Orbem,
Ille domet Gentes, imperióq; regat.
Excipiam mensis Populos epularibus omnes,
Quos alit innumeros vbere Terra sinu.
Prodiga mirantes igitur conuiuia cœnæ,
Sponte dabunt iussis mitia colla Dei.
Ante patrem solus cadit infœlice ruina,
Sydera quem terris postposuisse iuuat.
At mea posteritas superæ famulabitur Aulæ,
Solàque dicetur Grex, Populúsq; Dei.
Tunc aliis dicet ventura Nepotibus ætas,
Quæ promissa Dei sint stabilita fide.

PSALM. XXIII.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit.

ME regit æternis qui Mūdū frœnat habēnis;
Nullam timebo pauper Indigentiam.
Mollia ridenti vernant vbi gramine prata,
Mihi sedat ille Pastor arentem famem.
Vnda calore graues vbi frigida temperat auras,
Dulci æstuosam mitigat Lymphâ sitim.
Cùm vagus errarem de tramite deuius æqui,
Dux in sequendâ me locauit orbitâ.
Si frigentis eam stygiis conuallibus Orci,
Hoc regna comite non timebo pallida.
Alme pedo, tantùm discrimina cæca fugabis,
Animiq; solues irritas formidines.
Tu mihi das epulis cumulatæ accumbere mensæ,
Turbæ cateruis æmulæ videntibus.
Tu fragrante mihi celsum caput vngis Oliuo,
Hilari coronas vda vino pocula.
Quin etiam vitæ dum Spiritus hos reget artus,
Comes fouebit me tua indulgentia.
Inq; tuæ sanctis viuam penetralibus aulæ,
Tempora dierum longa diffluentium.

PSALM.

PSALM. XXIV.
Domini est terra, & plenitudo eius.

EST Domini Tellus, & quæ pleno vbere nutrit;
Orbisq; & omnes Orbis huius Incolæ.
Immotam refugo stabiliuit in Æquore molem,
Vndísque lauit amnium perennibus.
Quàm tamen exuperant humana hæc atria sedes
Illæ, beatis destinatæ Heroibus?
Ergo quis in montem veniet rutilantis Olympi,
Gradúmq; Cœli figet in cacumine?
Qui gerit immunem sceleris mentémq; manúmq;
Hinc corde purus, inde factis innocens.
Ludibrijs animum vanæ neq; detinet vmbræ,
Aliis nec obstat callidus periuriis.
Hæc est progenies reuolans in sydera, quærit
Hæc ora, proles nata Iacobo, Dei.
Altius æternæ deducite limina Portæ,
Latera remotis expedite ianuis.
Rex venit insignis rerum quem gloria clarat,
Per vos in almam vadit ille Regiam.
Iste quis est adeò Regem quem gloria clarat?
Fortis, poténsq; Bella qui nutu regit.
Altius æternæ diducite limina Portæ,
Latera remotis expedite ianuis.

Iste quis est adeò Regem quem gloria clarat,
Et sempiternæ poscit alta Regiæ?
Qui regit arma suo pugnatáque prælia nutu,
Hic est perenni Rex decorus gloria.

PSALM. XXV.
Ad te Domine leuaui animam meam.

AD tuæ sollicitas animæ penetralia Curas
Mitto, Parens, ô sola meæ fiducia mentis.
Effice ne tingat fuco pudor ora rubenti,
Néue canant Hostes me spes aluisse caducas.
Erubuisse Piis de te pendentibus, absit:
Quippe rubor melius sontes inglorius vret,
Triste bonis acuunt qui nulla ob crimina Bellum,
Alme tuas ostende vias, aperiq; Magister
Flammea cœlestes quibus itur ad atria calles.
Dirige me veri facibus, ne credulus errem,
O Deus, ô omnes spes exorata per horas;
Esto memor, prima qui sis ab origine mundi;]
Scilicet humano facilis mansuescere fletu.
Quare age, ne miseræ recolas delicta iuuentæ,
Néue per incautos admissa piacula mores.
Et tua me bonitas non auersata rogantem
Excipiat, quamuis nunquam meruisse fatebor.

Qua

Quâ pietate Deum, quâ dicam iuris habenâ
Mollire imperium? lapsos per inhospita gaudet
Mollibus in planum deducere Legibus æquor.
Stat Duce te nunquã superata modestia, vadit
Ostensum per iter Virtus inimica tumoris.
Quâ pergis Rex alme viâ, Clementia tecum
Ambulat, & paribus Verum se gressibus infert.
His etiam Ducibus Casti vestigia firmant,
Irreuocanda tuæ legis qui fœdera seruant.
Iura Poli vellem nunquam temerasse iubentis,
At non sæpe tenent quando retinacula mentem;
(Fama tui latum sic nominis occupet Orbem)
Ignosce, & quamuis sint multa admissa, remitte.
Qui colis æternum vir relligione Parentem,
Et faciles audis Cœli inflectentis habenas;
Sis fœlix quocúnq; viam legis Aequore, Rector
Diriget omnipotens; animo tranquilla sereno
Aspicies, tua posteritas dotata manebit.
Sacra suo Dominus cultori arcana reuelat,
Vnde Pij sapiunt, & fundamenta bonorum
Immotos solidant nunquam ruitura labores.
Ergo oculis Dominum seruo vigilantibus, ille
Quippe mea è positis demet vestigia nodis.
Respice me Genitor; miserere; en vnicus erro
Pauper, acerba ferens. Animũ quàm cura fatigat!
Quàm scelerum facies, & præpetis horrea pœnæ.
Clade vides humilem, subeant obliuia culpæ.
Aduersas acies inimica ô agmina cerne,

Tam numero veniunt, odii quã infensa malignis.
Hanc animam serua; mihi ne pudor ora coloret,
Alme tuo trepidas quod spes in Numine fixi.
Simplicitas, Verúmque meæ duo mentis Amores
Speranti auxilio Dominum cecinere futurum.
Quare age defessos Iacobi ô Alme Nepotes
Erige, & in melius quæcúmq; pericula verte.

PSALM. XXVI.

Iudica me Domine, quoniam ego, &c.

QVi regis humanas æquo moderamine causas,
Rex alme nostram iudica.
Arcanis animi faculam penetralibus infer;
Adure cordis intima.
Donorum inuenies semper meminisse tuorum,
Hunc veritatis æmulum.
Ipse in consilio non sedi vana secuto,
Nec me Scelestis addidi.
Inuisos habui quos praui detinet ardor.
Iniqua perpetrantium
Tecta nec ingredior, nec sum mea passus adiri
A fraudis inuentoribus.
At lauo fonte manus, vt circum altaria purus
Litante verser Hostiâ.

Vt choream ducens, tua facta insignia narrem,
Cantúq; laudes personem.
Scis tua quàm viuis vrant me limina flammis,
Tuo dicata Numini.
O adyta, ô Templum Domini, quo gloria factis
Seruatur immortalibus.
Ne sequar, ô Genitor, mores quibus Optime Gentes
Abominaris impias.
Ne me pœna reum maneat quæ cædis amicos
Non sera terris auferet.
Quorum fraude manus vulgò temeraria sordet,
Et dextra prensat munera.
Vtq; per innocuos faciam vestigia calles
Me tu misertus dirige.
Nã pede quod stabili gradior, tibi sospes in ampla
Vulgi Coronâ deferam.

PSALM. XXVII.

Dominus illuminatio mea.

LVx alma, certa Dominus est Salus mihi;
Timebo quem Mortalium?
Anima tuetur halitum spirabili;
Et quis timores afferet?
Meum coibant expetentes sanguinem
Siccis edentem faucibus.

Hostes sed ipsis compediti retibus
Hæsere, quæ locauerant.
Inimicus antè castra ponat horrida,
Non ore cernam pallido.
Belliq; tollat signa Miles, obuiam
Spe fretus ibo Numinis.
Vna est meorum summa votorum, Deum,
Pro quâ rogabo sæpius,
Eius habitanda detur vt domus mihi,
Dum vita corpus sustinet,
Domini tuebor inde pulchritudinem,
Almique templi fabricam;
Tum me procellis temporum furentibus
Abscondet in tentorio;
Adytisque tectum ponet in reconditis,
Nulli timori peruium:
Et eminenti collocabit arduum
In arce rupis inuiæ;
Qui nunc acerbis Hostium conatibus
Me fortiorem reddidit.
Illius ad aras ergo votorum reus,
Cùm ritè cædam Victimas,
Tùm laude tollam Numen omni patrium,
Illiq; dicam Carmina.
Vocem, Misericors ô, precantis accipe,
Votis Benignus annue.
Sic fatur animus. Alme de te pendeo,
Vultu supino, amabilem

Vultum

Vultum requiro; verte ne faciem, tuum
Ne me relinque Supplicem.
Rebus fuisti semper auxilium meis;
Ne Vita me nunc despice.
Nam si Parentes deserunt suum, Deus,
Misertus Orbum colliget.
Mihi tuarum pande Legum semitas,
Rectiq; calle dirige.
Securus omnes Hostium nocentium
Sic negligam formidines.
Ne dede votis me Scelestorum precor;
Testes iniqui conuolant.
Mentita falsum crimen est Iniquitas
Aduersus Innocentiam.
Post tot labores duro si viuus, tibi
Regnator alme debeo,
Me námque lætum credo visurum bona
In Patriâ viuentium.
Deo virili fide mentis impetu,
Honesta facta perpetra.
Te roborati senties, ne defice,
Sed corde fortis sustine.

PSALM. XXVIII.
Ad te Domine clamabo.

AD te recurro Præsidium meum
Rex alme, surdis ne precor auribus
Hæc pauca voluam, nam silentes
In tumulis imitabor Vmbras.
Orationem Supplicis accipe,
Dum voce placo te lachrymabili,
Dum pronus ambas ad dicata
Templa Deo tibi tollo palmas.
Ne me profanis cœtibus implica,
Ne cum cateruis perde nocentium;
Verbis amorem qui loquuntur,
Sed recoquunt fera corde Bella.
His iusta factis præmia diuide,
Quantum meretur tollat Iniquitas;
Respondeat merces labori,
Vtilitas operas adæquet.
Hos grande rerum non opus excitat
In conditorem lumina tollere;
Non cuncta cernunt prouidentis
Arbitrio Domini moueri.
Ergo coruscis Ætheris æmulas
Substructiones ignibus erigant;
Nec stare prolem, nec superbas
Omnipotens patietur arces.

Dic

Dic audientem vox mea Principem,
Qui me iuuanti Numine protegit;
Hunc cor manebat triste, casus
Hunc habuit clypeum per omnes.
Hinc mersa letho vita refloruit,
Iucunda pectus gaudia concipit;
Agitq; grates, quòd salutem
Attulerit tua dextra Regi.

PSALM. XXIX.
Adferte Domino filij Dei.

QVisquis es armipotens, & origine clarus [auitâ,
Mente lita Domino; teneros altaribus Agnos
Affer, & in laudes ora exultantia solue.
Dic age maiestas, & gloria Numinis almi,
Cuius nulla satis colit obseruantia nomen,
Tranat inaccessi quicquid sinus ambit Olympi.
Flecte genu, Cœlúmq; videns miratus adora,
Incolit æternùm qui tanti hæc atria Templi.
Vox Domini fundit grauidis è nubibus imbrem,
Maiestate potens cùm detonat, aëra rumpit,
Miscet aquas Ventis, & tollit ab Æquore Ventos.
It comes & Virtus & Magnificentia voci,
Siue iubet celsas conuelli à montibus Ornos,
Seu Libanum Cedris nudari, aut ludere montes.

Vt vituli ſaliunt, vt Rhinocerotes in æuo
Quo verni aſpirat laſciuia mollior anni.
Vox Domini triſidas rupto ſecat Æthere flãmas;
Concutit arentes Arabis ſitientis arenas;
Ante diem celerat Ceruarum partubus aluum,
Et ſpoliat nemorum foliis vmbracula demptis.
Ergo terra Deum Pelago redimita ſonante,
Aequor aquis tremulum, campi ſpirabilis auræ,
Ignis, & aſtra canant. Orbem vaga proluit vnda
Eius ab imperio. Sedet, æternúmque ſedebit
Ille tamen faciles hominum recturus habenas.
Da, Genitor, Populo, veniunt ſi prælia, vires;
Si pacem dederis, da lætum meſſibus annum.

PSALM. XXX.
Exaltabo te Domine, quoniam, &c.

TE, Genitor, quantum poſſunt mea carmina, tollam,
Gelido ſeruatus ab Orco.
Nam neque læta meos Hoſtes victoria laudat.
Per te neque gaudia narrant.
Quippe tuum ſupplex votis cùm Numen adirem,
Rediit vis priſtina membris.
Tu bonus hanc animam ſtantem ſuper aggere buſti
Vetuiſti intrare ſepulchrum.

Vos

Vos Dominum cantate Pij, memorate futuris
Facilem miserescere seclis.
Momentum indulget properatæ, vt puniat, iræ;
Bonitati, vt sospitet, æuum.
Tristia serus aquis rorabit lumina Vesper,
Surget cum Sole Voluptas.
Cùm regerem Populos tranquilla in pace quietos
Gazæ Rex diues opimæ;
Nulla meam, dixi, turbabunt secula pacem,
Neque me sede mouebunt.
Tu patriæ munimen eras, tu gloria Regni;
Ego mente ferebar inani.
At ne credulitas aleret temeraria fastum,
Vertisti lumina retro.
Extemplo insolito vertit mea Regna tumultu
Facies contraria rerum.
Agnoui errorem, & supplex clamoribus egi,
Propior, velut ante, redires.
Est, Pater, vtilitas tuæ, dixi, si meus vndet
Extrema ad funera sanguis?
Te Cinis exanimus canet, aut sopita fidelem
Testabitur Vmbra sepulti?
Audiit orantem miseratus, & attulit ægro
Solatia dulcia vitæ.
Vertens ergo meas lacrymas in gaudia, mœstum
Trabeâ mutauit amictum.
Alme Parens ideò mea vox, mea nablia nunquam
Te depositura silebunt.

PSAL. XXXI.

In te Domine ſperaui: non confundar, &c.

REx, tibi ne fuerit Spem commiſiſſe pudori,
Eripe me validâ iuſtus ab Hoſte manu.
Attentam querulis inclina vocibus aurem,
Ocyor, auertas vt mea damna, veni.
Protege me rupes Hoſti velut obuia nulli,
Vt Domus hoſtili non penetranda metu.
Nam mihi non aliæ ſtant altis mœnibus arces,
Solus ades rebus turris ahena meis.
Fama tui vaſtum decurret nominis Orbem,
Me rege, Dux, vnum me, Pater vnus, ale.
Solue plagas, homines quas abſcondêre maligni,
Nititur auxilio nam mea vita tuo.
Hanc manibus commendo tuis, Pater accipe vitam
Alme, ſoles pactam qui ſtabilire fidem.
Intentos vmbris animos fallacibus odi,
Spes mea nam Dominum reſpicit vna ſuum.
Huius ego fœlix bonitate ingentia quondam
Spero redundanti gaudia ferre ſinu.
Vidit vt immanes torquerent pectora Curæ,
Et bonus æthereâ damna refecit ope.
Cúmque fero nollet me ſuccubiſſe Tyranno,
Detulit arua meos in ſpatioſa pedes.

O miſe-

O miserere, vides quàm multa pericula turbent:
Deficiunt oculi, córq; animúsque dolet.
Vita petit nigras tenuata laboribus vmbras,
In lachrymis anni præteriêre mei.
Vis abiit, claræ discessit gratia formæ,
Ossa reuulsa locum deseruêre suum.
Æmulus irrisum quòd plurimus vndiq; cingat,
Fugit ab aspectu turba propinqua meo.
Et qui fortè domus extra penetralia vidit,
Alta, vel vt libuit, cernuus ora tulit.
Sicut humi positos humana obliuia condunt,
Ex hominum pulsus sic ego corde fui.
Amphora detrito spretus ceu fumea dorso
A Populo coram liberiore feror.
Consilium dictis ineunt concordibus omnes,
Scilicet inuisum me decuisse mori.
Spe tamen intereà non deficiente manebam,
Cùm, Pater, arbitrio stet mea vita tuo.
Eripe me iaculis hostilibus, eripe turbæ,
Ponè ciet trepidos quæ violenta metus,
Funde iubar, sancti radia me lumine vultus,
Et famulum Bonitas sospitet illa suum.
O Genitor, fuerit ne te implorasse rubori,
Impia sed maculet decolor ora pudor.
In stygio discant inuita silentia Regno,
Conscia nunc omni fraude mouere dolos.
Innocuis scelerum maculas infigere docta,
Horribili tumidas voce sonare minas.

O quã magna bonis, nunc condita, præmia seruas,
Qui tua iussa colunt, qui tua iura timent!
Quanta paras animis, quibus es fiducia, Gentes
Aspicient oculis Orbe fatente suis.
Intereà abscondes radiosi lampade vultus,
Nequa grauem tendat vis inimica manum.
Aut templi sacris almi penetralibus abdes,
Nequa suâ vulnus cuspide lingua ferat.
Ergo Deo meritas, accingar dicere laudes,
Me velut in tutâ qui bonus vrbe locat.
Dixerat hic animus, cùm iam diffideret expes,
Non est, affuerat quo Deus ore mihi.
Attamen audisti miseratus ab Aethere vocem,
Sollicitâ peterem cùm prece fessus opem.
Sancti ardete Deum, nam vera & iusta requirens,
Eruit vltrici facta superba manu.
Durate, & validas in prælia sumite vires,
Vincere freta Deo spes animosa solet.

PSALM. XXXII.
Beati quorum remissæ sunt iniquitates.

FOelix remisit cui bonus Arbiter
Offensionis debita noxiæ:
Et tecta velo obliuionis
Perpetuæ, male facta nubit.

Delicta

Delicta fœlix cui Pater optimus
Non imputauit; nec penetralibus
In cordis vllam deprehendit
Indecorem latuisse fraudem.
Morbum silebat dum taciturnitas,
Exæstuabant ossa doloribus,
Omnes agebam Solis horas
In miseris ideò querelis.
Seu lux micabat, siue reconditum
Velabat Orbem noctis opacitas;
Tu me premebas æstuantem;
Triticeæ velut arua messis.
Tum sæua demum mens sua vulnera
Tibi reclusit; claudere destitit
Iniusta cæcum facta pectus,
Et scelerum patefecit vlcus.
Hîc me leuasti factus amicior,
Aeterna soluens vincula criminum;
Et quo ligatum me tenebat
Impietas scelerosa funem.
Optat carentem sordibus integer
Quicúmque vitam, te roget; vnicam
Te poscat aram, dum facultas
Non prohibet tetigisse limen.
Quod si litauit, dissociabili
Fac Pontus Orbem proluat æquore,
Securus vndarum quietâ
Ne variet facie colores.

O Ara semper Rex mihi Cælitûm
Præsens amico; Lætior euehor
Per te, rigentes ceu catenas
Qui rabidi fugiunt Tyranni.
Addámq; menti lumen amabile
Inquis; Docebo quâ tibi semitâ
Est ambulandum, téque euntem
Intuitu propiore cernam.
Tantùm monebo, quadrupedantium
Ne te ferinis moribus imbue;
Audire voces qui magistri
Depositis renuunt habenis.
Fræno, & capistris ergo prementibus
Ingrata parent ora, nec optimi
Sessoris agnoscunt amorem,
Nec Domini benefacta curant.
Flagella tergum multa Nocentium
Manere certum est; Inuariabilem
Qui Spem locarunt in Tonante,
Æthereæ fauor ambit aulæ.
Gaudete iusti, quòd fauor Ætheris
Vos tollit almi; Pectora criminum
Ignara, vestram gratiore
Lætitiam memorate cantu.

PSALM.

PSALM. XXXIII.
Exultate iusti in Domino.

GEns casta, sanctis dedita legibus
Attolle Numen cantibus inclytum:
Fas est amicis æquitatis
Cælicolûm memorare Regem.
Hunc tinnienti dicite Barbito,
Hunc Nabliorum tollite vocibus,
Decem loquantur verberatis
Hunc Citharæ fidibus canoræ.
Audita nondum carmina pangite,
Non vsitatis psallite cantibus;
Miscete voces quas recuruâ
Dat Lituus sinuosus aluo.
Quæcúmque dixit, non variabili
Ludo redibunt temporis irrita;
Quæcúmque fecit, stant ab æquo
Iustitiæ stabilita iure.
Attemperatum munificentiâ
Ius ille toto pectore diligit;
Fœcunda ridet terra cuius
Omnigenûm bonitate rerum.
Verbo ille campos fecit Olympicos,
Orisque iussu Sydera condidit;
Tam grata Cælo, quàm futura
Luminibus speciosa nostris.

Effusa cinxit rupibus Aequora,
Certisque Lymphas sedibus occulit,
Quas inde promit, cùm liquentes
Inferior sitit ora nimbos.
Formidet illum machina pendulæ
Suspensa molis, quisquis & algidos
Septentriones, aut Eoa
Sub tepido colit arua Cancro.
A voce tanti Numinis, anteà
Quæ non fuerunt, nunc iubar hauriunt
Cœlestis auræ, iussa frontem
A nihili regione tollunt.
Hic acta versat consiliantium
Iniusta quo vult turbine Gentium;
Iniqua Plebes & Tyranni
Quæ validi statuêre, soluit.
Aeternat omnis sed diuturnitas,
Decreuit almus quæ fore Conditor;
Nec iussa menti fixa delet
Ludibrium fugientis æui.
Fœlix Olympi gens sibi præsidem
Sortita Regem, quam propriam vocat
Hæreditatem, segregatum
Quam Populum Deus ipse legit.
Sic ex Adami semine posteros
Regnator alto cernit ab Aethere;
Siue Occidentem, decolores
Siue tenent Orientis oras.

Stellan-

Stellante Curas ex habitaculo
Rimatur omnes, omnia lumine
Per corda vadit perſpicaci,
Quæ ſapiens fabricauit Autor.
Non ſe tuetur Rex legionibus,
Non ſe Gigantes robore protegunt;
Non qui volanti promptiores
Cornipedes Aquilone frænant.
Fallit vehentem nobilis vngula,
Euróque certans fallitur Alipes,
Non ſæpe fœlix irruendo,
Aut alias fugiendo turmas.
Clemens amicos at Deus aſpicit
Spe, mente, votis, & prece ſupplices;
Quos effugatâ morte nutrit,
Quando fames populatur vrbes.
Hunc mens anhelet feruida Principem,
Hunc ſperet vnum cùm mala detonant;
Qui ſtat bonorum pro ſalute
Indomiti Clypeus vigoris.
Illo fruemur Præſide gaudiis,
Illius almâ nominis anchorâ
Ventos feremus; Spes ab illo
Accipiet bene flante portum.

PSALM. XXXIV.

Benedicam Dominum in omni tempore.

SIue quies Orbem foueat gratissima, siue
Procella vexet intonata fluctibus,
Cœlicolûm Regem dicent mea carmina, laudes
Illi perennes os laborabit meum.
Hæc animi fuerit Dominum cantare voluptas;
Et turba mitis audiens lætabitur.
Eia illum pariter gestu celebremus ouantes,
Eiúsque nomen efferamus cantibus.
Audiit è sæua me tempestate vocantem,
Et quæ premebant depulit pericula.
Hunc ardete Pij, claro rutilabitis igne,
Numquam pudoris obliti coloribus.
En qui stelligerum clamauit in Aethera pauper;
Dominúsque voces inuocantis audiit.
Eius ab ætherea missus volat Angelus arce,
Numen timentes vt periclis arceat.
Discite quo foueat iustos ardore; Beatos
Illos scietis esse qui fidunt Deo.
Casti sacra pias tangat reuerentia mentes,
Tunc ne pauori torua sit penuria.
Esuriat soboles nunquam satiata Leonum,
At nulla Sanctos torqueat necessitas.

Pergite

Pergite filioli, verum me audite Magistrum,
Almi timorem vos docebo Numinis.
Si quis amat vitam lætis successibus auctam,
Diésque pacis si quietæ diligit.
Hoc agat, imprimis ne fando nefaria dicat,
Ne moliatur ore fallaci dolos.
Improba ne faciat, Curas meditetur honestas;
Inquirat almæ grata pacis ocia.
Innocuos oculis circum Deus adspicit æquis,
Votis eorum blandus aures commodat.
At sontes oculis obliqua tuentibus haurit,
Eósque nube contegit silentij.
Innocuis facilem præbet clamantibus aurem,
Omnique tandem liberat molestiâ.
Auxiliaris adest, animus cùm deficit expes,
Humilésque tollit adiuuando spiritus.
Coniurata fremunt circum discrimina Iustos,
Clypeo sed Vltor cuncta depellit suo.
Quorum lecta Parens custodit prouidus ossa,
Nec passus vnum vi malorum conteri.
Auferet at sontes fortuna miserrima lethi,
Iustum perosus stirpe cum tota cadit.
Eximet omnipotens animos sua castra secutos,
Nam spes in illo qui locant, non occidunt.

PSALM. XXXV.

Iudica Domine nocentes me.

IVdica tremende sæuos
Perduelles Arbiter.
Inferentes Bella, perde
Bellicosus æmulos.
Parmulam tene sinistrâ,
Sume dextrâ lanceam,
In truces exurge pugnax
Miles aduersarios.
Stringe ferrum, quo lacesse
Persequentes Impios.
Dic mihi periclitanti,
Sum tui Custodia.
Erubescant, & tremiscant
Molientes funera,
Terga cum pudore vertant,
Qui nocere cogitant.
Gluma qualis ante Ventos
Conuoluta funditur;
Sic eant, & incitante
Ventilentur Angelo.
Nocte protegente Cœlum,
Calle pergant lubrico.
Et ruentes pone vindex
Defatiget Angelus.

Abdidere námque lethum
In paratis caſsibus;
Innocentis euolare
Cogerent vt ſpiritum.
A ſuis irretiantur
Ergo capti fraudibus;
Hauriantur deuorati
A ſuâ voragine.
Liberata vita dono
Sempiterni Numinis,
Efferet ſe prædicando
Quam ſalutem retulit.
Lingua, Fauces, Oſſa, Nerui,
Pectus, & præcordia
Clamitabunt; Ecquis audet
Se Deo componere?
De manu potentiorum
Ille tollit pauperem,
A rapinis ditiorum
Indigentes eripit.
En iniqui falſa teſtes
Mentiuntur crimina,
Inſcienti quæ patrata
Peierantes imputant.
Pro bonis accommodatis
Afferunt incommoda;
Caritatem pro locatâ
Dant meorum copiâ.

Flebiles iacêre vidi
Quos vt ægritudine,
Me dolentem veſte totum
Induebam lugubri.
Sordidatum macerabam
Corpus hoc ieiuniis.
Vota feci quæ volebam,
Vt mihi contingerent.
Frater vt fratres adibam
Charitate proximos;
Eiulabam ceu peremptâ
Stirpe mater eiulat.
At meis illi in periclis
Geſtierunt gaudio;
In coronis flagra linguæ
Aggregarunt inſcio;
Diſſipati & inquieti
Hiſtriones moribus,
Sauciarunt impetitum
Me caninis dentibus.
Probra quando tot ſeuere
Vltor intueberis?
Hanc ab immani Leonum
Ore vitam protege.
In frequenti te coronâ
Plebis ornatiſſimæ
Confitebor eſſe vitæ,
Ac ſalutis Anchoram.

Ne meis canant Triumphum
Perduelles cladibus.
Oderint frustra, malignis
Innuendo palpebris.
Pacis Hostes, velle fingunt
Quam fugant, Concordiam.
Et quiescentes iniquâ
Fraude terras concitant,
Ora porrigunt, & Euge,
Euge dicunt garruli.
Nostra tandem quæ volebant
Conspicantur lumina.
Cernis hæc? ô alme Iudex
Ne foue silentium.
Ne recede, ne relinque
Destitutum supplicem.
Surge, ius meum tuere
Numen ô amabile.
Pro Clientis ô Patrone
Lite causam iudica.
In tuam cùm iudicaris
Æquitatem respice,
Non habebunt vnde voti
Compotes irrideant.
Mente secum nec loquentur,
Euge tandem vicimus.
Præda nostris quæ tenetur
Retibus, vorabitur.

Erubeſcant, & tremiſcant,
Qui meis doloribus
Perfruuntur, ora tingat
His pudenda dedecus,
Qui ſuam meas ruinas
Arbitrantur gloriam.
Gaudeant, & efferantur
Qui fauent ionnoxio.
Et ſuo canant amantem
Læta ſeruo Principem.
Alme Vindex, æquitatis
In tua præconia
Ora ſoluam, dum coruſca
Aſtra Sol obiuerit.

PSALM. XXXVI.

Dixit iniuſtus vt delinquat in ſemetipſo.

MEcum profanæ ſæpe Licentiæ
Dum voluo mores, ſic ſtatuo. Dei
Nunquam tremendum vindicantis
Ante oculos habuiſſe Numen.
Blanditur amens quippe nefariæ
Menti Libido ne ſcelus abnuat;
Hinc magnus autorem nefandi
Flagitij Dominator odit.

Frau-

Fraudes iniquas dicere callidus,
Occludit almæ cor Sapientiæ;
Ne Veritatis se coactum
Imperiis ad honesta flectat.
Aut in cubili noxia cogitat,
Aut tecta linquens deuia criminum
Per tesqua vadit, pestilenti
Nequitiæ data fræna soluens.
Rex alme Cœli templa Benignitas,
Vltráq; nubes it tua Veritas:
Tuæ Æquitati dorsa montes,
Iudiciis mare subdit vndas.
Humana custos agmina sospitas;
Cunctisq; victum das animantibus:
O te scientem sponte vastum
Præsidiis recreare Mundum!
Te gens Adami fessa laboribus
Respectat vnum, tegmine scilicet
Velata vt alarum tumultus
Sollicitos fugiat tuarum.
Tu Mortis illam Legibus erutam
Stellantis Aulæ sedibus inferes;
Torrentis olim quam bibentem
Lætitiæ satiabis amne.
Fons viuus illic diffluit alueo
Vitæ perenni non variabilis;
Luménq; fulget, quo videtur
Lux superi radiosa Templi.

Prætende castis mentibus interim
Tuæ fauorem Munificentiæ;
Et corde rectis sempiternæ
Iustitiæ monumenta pande.
Ne fastuosum me ferat insolens
In castra ventis fœta Superbiæ;
Exempla turbæ ne profanæ
In scelerum sua regna ducant.
Lethalis author criminis occidit,
Per tuta rerum nescius ingredi;
Oberrat exul, semper albo
Instabilem pauet ore sortem.

PSALM. XXXVII.
Noli æmulari in malignantibus.

NE, licet alta petāt, factis imitare malignos,
Ne læta prauis inuide fœlicibus.
Ocyus arescent viridis ceu gramina fœni,
Hortique verna ceu comantis gratia.
Spem committe Deo, molire laboribus æquis;
Diúque terras affluenter incoles.
Sit Pater æthereus tua prima, & summa voluptas,
Quæcúmque supplex flagitâris, annuet.
Res omnes Domino si cœperis auspice; firma
Sit spes, secundo prosperabit exitu.

Virtu-

Virtutem Auroræ similem radiare, tuíque
Dabit æquitatem iuris vt meridiem.
Tempora fer tacitus successibus aspera duris,
Deúmque castis flecte votis interim.
Prospera, ne prauos, etsi fauet aura, sequaris,
Nec molientes cuncta per Libidinem.
Iræ ne indulge, frænos ne immitte Furori.
Ne fortè Liuor trudat in piaculum.
Authores scelerum terris procul omnibus errant;
Iusti paternis immorantur ædibus.
Siste parùm, nusquam Sceleratum stare videbis,
Nec ima cernes turrium vestigia.
Longa manent homines paccatæ sæcula mentis,
Agúntq; læti grata pacis ocia.
Impius Insonti per fraudem retia ponit,
Freménsque sæuis dentibus spirat minas.
Consilia Insani Deus at furialia ridet,
In quem parari tela mortis imperat.
Horridus immanem vaginâ liberat ensem,
Totis ahenum lunat arcum viribus.
Siue trucem dirâ mucronem vt cæde cruentet,
Siue vt sagittis corde puros induat.
Crudelis feriat sed lethifer ilia mucro,
Neruóque ducto fracta cornus euolet.
Casta Pij modicæ meliùs res limina seruant,
Opes superbæ quàm Scelestorum domos.
Effera deficiunt iniustæ robora pubis,
At semen auget Dominus Insontum: Quibus

Consulit, vt viuant placidè, seruéntq; futuris
Hæreditatem patriam Nepotibus.
Tempora cùm fuerint ardente obnubila Bello;
Ferri nec iras, damna nec famis trement.
Vni hominum duris è Cœlo in rebus alentur;
Sed interibit Gens scelesta funditus.
Tunc quoque tergeminis cũ tanget honoribus aras,
Aruina flammis vt cremata diffluet.
Fænerat Iniustus, nec donat Egentibus vnquam,
Iusto, vnde tribuat Indigenti suppetit.
Et vir amans iusti natis sua prædia linquet;
Iustum at perosus stirpe cum totâ ruet.
Ipse viri Dominus vestigia dirigit æqui,
Amátq; vitæ quam probauit orbitam.
At si fortè cadit, non casu alliditur vllo;
Manum cadenti quippe supponit Deus.
Qui fueram iuuenis, senui: Nullúmq; recordor
Pium relictum, vel Piorum liberos
Ante fores hominum surdas alimenta rogantes.
Miseretur, imò commodat, donat Pius.
Quin memor egregium Deus hac pietate fuisse,
Fœlice prolem ditat eius copiâ.
Quæ documenta dabo vitæ meliora regendæ?
Fuge praua, recta perpetra, viues diu.
Diligit æqua Deus, sanctos non deserit, qui
Spatia sequentis viuidi præteruolant.
At qui iussa Dei temerant cœlestia; Pœnam
Meritam recisi stirpe cum totâ ferent.

Cum ſobole æternum totâ Pius accolet Orbem;
Dum Sol habenis ducet auratis diem.
Nobilis ore Pij caſto Sapientia fatur;
Eiúſque lingua fas, & æquum diſſerit.
Condita Legis habet diuinæ in pectore iuſſa;
Hinc non vacillat lubrico veſtigio.
Impius vt capiat Iuſtum, mouet omnia; cædis
Et æſtuoſâ flagrat impotentiâ,
Vim prohibet Dominus, gladio ſeu lethifer inſtet,
Seu cogitatis litiam calumniis.
Fide Deo, Legémq; Dei complectere, ſoſpes,
Honore clarus, diues, Orbis incola,
Aſpicies obiiſſe malos. Ego ſurgere vidi
Libani vt Cupreſſos arduas Nefarium;
Dum redeo, iam nullus erat, quâ ſede maneret;
Dum quæro, vidi prima nec fundamina.
Inſontes aliter, Iuſtique, age, reſpice, viuunt,
Ipſi, Genúſque perfruuntur ocio.
Iniuſti fugiunt, ſurgens velut æquore nubes,
Similémque proles ſortietur exitum.
Alma ſalus veniet de Cœlo attollere Iuſtos,
Quos Numen ambit, dum procellæ detonant.
Quos leuat auxilio, quos tempeſtatibus arcet,
Et à profanis liberat conatibus.
Quos dabit incolumes tandem contingere Portum,
Cùm ſpes in illo ritè collocauerint.

PSALM. XXXVIII.
Domine ne in furore tuo arguas me.

NE me furoris Arbiter
Dum fumat æstus argue;
Ne commerentem pallida
Dum feruet ira, corripe.
Tuæ ſagittæ viſcera
Ictu profundo ſauciant,
Manúſque vulnus aſperat
Nimis premendo luridum.
Relinquit artus ſanitas
Iræ fugata turbine,
Bellantur oſſa ſpiculis
Attacta conſcientiæ.
Iniquitates obrutum
Feruntur vltra verticem,
Et molis inſtar plumbeæ
Gementis armos opprimunt.
Obducta iam recruduit
Nouo cicatrix vlcere,
Largéque tabo diffluit,
Heu, quòd mederi diſtuli.
Miſer, geménſque maceror,
Totus dolendo complicor;
Incurua terga defero,
Merendo ſoles exigo.

Conta

Contabuerunt ilia
Turpi veneno tabida;
In parte nulla corporis
Apparet ægri ſanitas.
Sic preſſus vſque maximis
Et vſque damnis torqueor,
Vt cor Leonum clamitet
De more rugientium.
Æterne Rector adſpicis,
Mens ægra quæ deſideret;
Non te latent abſcondita
Vel vota, vel ſuſpiria.
Cor æſtuoſum fluctuat,
Amiſſa virtus occidit,
Offuſa nox horreſcere
Videtur ante lumina.
Omnes amici, & ſanguinis
Affinitate proximi
Stetêre contra, longius
Ob fœda pulſi vulnera.
Vni propinquant, ſcilicet
Hoſtes furore perciti;
Dolóſque verſant callidi
A Solis ortu ad Heſperum.
At ore mutus adfui,
Et aure ſurdus interim;
Par ſimplici qui neſciat
Reſponſa pro ſe reddere.

Anhela ſed te Vindicem
Spes orat, vt reſpondeas;
Curabis alme Conditor
Vt ne faceſſat irrita.
Precor meis ne caſibus
Se crudus Hoſtis efferat;
Si pes vacillat, lubrico
Si nuto greſſu, geſtiet
Paratus en ad verbera
Morſu doloris aſpero;
Correptus ægra ſurgere
In terga vires horreo.
Agnoſco memet, crimina
Ob perpetrata maceror;
Et ante vultus excubat
Imago culpæ lurida.
Sed viuit Hoſtis interim,
Longéq; fit potentior,
Et me peroſa maximis
Gens gliſcit aucta viribus.
Loco rependunt gratiæ
Qui damna, de me detrahunt,
Calumniantur, orbitâ
Quòd æquitatis ambulem.
Ne me relinque deprecor
O alme Vindex, aſperâ
In hac procellâ temporum
Abire ceſſa longius.

Feſti-

Festinus imò conuola,
Opémque fer rogantibus,
Es namque solus Anchora
Meæ salutis vnica.

PSALM. XXXIX.
Dixi, Custodiam vias meas, &c.

RVmpere me tandem licet alta silentia victũ,
Hostis proterua cogeret loquacitas:
Os inhibere tamen validis conabar habenis,
Ne lingua verbis insolens offenderet.
Sic tacui patiens, vt ne asperiora referrem,
Amica premerem verba. Sed coërcitus
Corde ardente dolor magis æstuat, hîc mea voluo
Dum damna, creuit ignis impatiens tegi.
Erupit tandem, & dixi: Pater optime, finem
Quem das laborum? fare quid reliquũ est mihi?
Quantùm lenta dies aberit, quâ tædia vitæ
Miseræ iubebis luctuosa soluere?
Viuo dies numero breue quo mortalibus æuum
Metiris, idque pene te coram est nihil.
Ille vt imago leuis, volucríq; simillimus vmbræ,
Animum fatigat anxium laboribus.
Aestuat infœlix, vt inutile congerat aurum,
Ignarus ecquis auferet. Quam spem sequor?

Quid moror? vna tuis ô Anchora Numen amicis,
Te nitar vno Rege, de te pendeam.
Crudeli à sceleris me solue tyrannide vinctum,
Et ne Impiorum dede ridendum gregi.
Vt mutus silui, non ora in verba resolui,
Tui ferebam cuncta iussa Numinis.
Verbera paulisper sed, quæso, dura quiescant;
Nam te imprimente flagra, vix animã traho.
Tu plagis hominem peccantem vltricibus vrges,
Tabescit impar ille; Sicut aridæ
Aut tineæ, aut fragilem quæ ponit aranea telam.
Homo est profecto bulla, vel bulla minus.
Audi, sancte Parens, orantem, hunc adspice fletum,
Ne torua retrò verte quæso lumina.
Viuo peregrinus, sum terræ in sedibus hospes,
Mei fuerunt vt Parentes aduenæ.
Ergo fer hanc animam blanda vt refrigeret aura,
Vadat priusquam, regredi vnde non licet.

PSAL. XL.

Expectans expectaui Dominum.

SPerabam Domini rebus in asperis
Succurrentis opem tristis, ab aureo
Cæli vertice tandem
Oranti bonus annuit.

Aurem

Aurem ſolicitis queſtibus applicans
Immerſum barathro ſuſtulit algidæ
Enigrante lacunæ,
Ac cœni ſcrobe ſordidi.
Rupem conſtituit me ſuper inuiam
Greſſus ille regens; Vt canerem ſuas
Laudes, os animauit,
Inſpirans noua carmina.
Hæc multi aſpicient Numinis inſcij,
Attactiq; ſacris Relligionibus,
Se committere diſcent
Æternæ Sapientiæ.
O fœlix animi, reſpicit efficax
Cuius ſpes Dominum; Si neque Vanitas
Faſtu lactat inani,
Nec Vecordia decipit.
Sunt exempla tuæ munificentiæ
Quàm miranda Parens! Ecquis amicior
Gratas nutrit amoris
Curas in ſua pignora?
Conabar patriæ ſollicitudinis
Enarrare vices. Innumerabili
At ſummâ ſtetit ipſo
In curſu labor irritus.
Cultris cæſa nihil cùm iuuet Hoſtia,
Aurem vellit amans, & docet elui
Nullius ſcelus arâ
Tinctâ ſanguine Victimæ.

Tum dixi. En venio: Namque prioribus
Arcani tabulis esse voluminis
Inscriptum scio, iussa
Vt primus tua persequar.
Huc me vota ferunt, in penetralibus
Legem quippe tuam pectoris occulo:
Et latè cano laudes
Præco Iustitiæ tuæ.
In magnis Populi cœtibus eloquar,
Non claudo labiis ora silentibus,
Nosti, sit tua curæ
Vni quàm mihi gloria.
Non te præterij sontibus asperum,
Mitem supplicibus: Pacta clientibus
Certum reddere: Opémque
Promptum ferre iacentibus.
Per me nec Bonitas, nec tua Veritas
Conduntur tacitâ nube silentij:
In congressibus ambas
Euulgo popularibus.
Ne clemens igitur me Pater exige,
At custos Bonitas, almáque Veritas
Seruent: vtráque pellat
Casus exitiabiles.
Circum mille fremunt damna, sonantium
Examen scelerum perstrepit auribus:
Quæ discernere nullo
Possum mentis acumine.

Nec

Nec tam densa pili Tempora vestiunt,
Quam mens victa malis ingeminantibus,
Succumbit, vigor vnde
Lassi pectoris effugit.
His ô me Genitor cladibus eripe,
Et tandem placido Numine respice:
At qui lugubre vitæ
Optant exitum meæ;
Fœdis ora rigent vncta coloribus.
Vertant terga fugæ: Nec mihi vocibus
Dicant, Euge, superbis,
En hostem superauimus.
Qui te suscipiunt, se, Pater, efferant,
Tranquillis agitent gaudia mentibus:
Acclament Pater omni
Flore laude salutifer.
Et si pauperies durior opprimat,
Nunquam confitear me tamen indigum:
Sat sum diues, Olympi
Si me Conditor adspicis.
O Spes, ô dubiis temporibus Salus
Vitæ dulce mihi Præsidium, veni:
Nosti quàm sit acerba
Speranti mora pectori.

PSALM. XLI.

Beatus qui intelligit super egenum, &c.

HVmilem beatus pauperem qui pectore
Intelligenti respicit;
Animóque reputat nunc egentem, mox fore
Volente Cœlo diuitem,
Deus hunc ab omni liberum periculo,
Iniuriáque temporum,
Diu beatum, sospitem, plenum dabit
Fœlicis affluentiæ;
Formidolosæ nec relinquet Hostium
Immanium Libidini.
Recreabit ægrum, sternet infirmo torum,
Mali dolorem molliet.
Languoris artus flamma cùm depasceret,
Precatus, alme Conditor,
Animæ salutem, parce dixi, langueo;
Te nempe quòd offenderim.
At sæuus Hostis interim me Tartaro
Sic imprecando, destinat.
Hunc ora quando mortis illætabilis,
Eiúsque nomen auferet?
Ingressus vt me viseret, suspiriis
Immugiit fallacibus.

At ex atroce cepit ægritudine
Ridente corde gaudium.
Etenim regressus, quam tenebat pectore
Nudauit ore gratiam.
Inimica iungit turba se, clam mussitant,
Clam dira de me cogitant.
Hunc ira, dicunt, torquet vltoris Dei:
Habendus est pro mortuo.
Tam surget hic de lectulo, cadauera
Quàm de sepulchri sedibus.
Amicus etiam cuius in fide meam
Spem collocaui, particeps
Mensæ, larisque, me necessitudinis
Oblitus, vrget calcibus.
At tu misericors Rector alme, pristinis
Me redde quæso viribus.
Dabo quæ dederunt. Hoc erit pignus tui
Amoris optatissimum;
De me subacto Perduellis insolens
Si non triumphos egerit.
Tuere, Genitor, propter Innocentiam,
Ac ante pone lumina;
Vt te Nepotes Isaci colunt Deum,
Sic totus Orbis euehat.
Dum nox opacat, Luciferque noctibus
Clarat fugatis Æthera.

IN SECVNDVM LIBRVM PSALmorum.

INTERPRETATIO Poëtica Latinè, &c.

PSALM. XLII.
Quemadmodum desiderat Ceruus, &c.

ICVT agens animam Ceruus [desiderat amnes,
Sic tua, Rex hominum, cor sitit [ora meum.
Te sitio viuum Deus ô fortissime [Numen:
Sunt tua quando oculis templa videnda meis?
Pro lautis habui lacrymarum pocula mensis,
Sole ferente diem; nocte fugante diem.

Talibus

Talibus insultans dum sæpius increpat Hostis:
Dic vbi, quæue tuum detinet ora Deum?
Hæc memorans animæ laxabam fræna dolenti,
At desideriis sic vacat illa suis.
Scilicet arcani quando ô tentoria Templi
Ingrediar, Domini limina quando mei?
Quæ mecum Populus choreis hilaratus adibat,
Et quali trepidat gens epulata sono.
Cur anime ô tristes versas exercite Curas?
Cur mihi solliciti causa timoris ades?
Imple vela Deo, patriæ nam redditus, illi
Victor adhuc laudes, & tua vota feram.
His licet absentem tristis solabor amorem,
Dum memor exilij tempora longa tero.
Iordanis scopulos dum vasti inglorius erro;
Dum sequor Hermonium, dorsa minora, iugum.
Vna ruens alium tempestas attulit imbrem,
Ceu Polus effusis cùm fluit asper aquis.
Me super è Cœlo multi cecidêre timores,
Aëris irati detonuêre minæ.
Hæc Pater Eoo sed nubila Sole fugasti:
Et mea te cecinit nocte manente Lyra.
Exul, inops, supplex nunc dicam in rebus egenis,
Præsidium vitæ dulce, Salúsque meæ;
Cur tam longa mei toleras obliuia? quare
Ire laborantem tot patière malis?
Dum ferit his animum, velut ossa reuelleret Hostis,
Et per ludibrium talia sæpe rogat.

Heus age, si profugus cœlesti à Numine pendes,
Dic vbi, quæue tuum detinet ora Deum?
Cur anime ô tristes versas exercite Curas?
Cur mihi solliciti causa timoris ades?
Imple vela Deo Patriæ nam redditus, illi
Victor adhuc laudes, & tua vota feram.

PSALM. XLIII.

Iudica me Deus, & discerne, &c.

ARbiter, iurisque Custos
Me querentem vindica,
Et tuo defende causam
Innocentis robore.
Fraudulenti deprecare
Litigantis impetum.
Si mihi munitionis
Instar es tutissimæ,
Cur repellor? cur dolore
Te ferente differor?
Cur ab Hoste cogor omnes
Ferre contumelias?
O tuæ iubar refunde
Veritatis aureum.
Æquitatis ora castæ
Pande lucidissima.

Me

Me duces hi montis, alma
Deferent in culmina.
In tuæ diuinitatis
Templa ducent conſcia.
Et vigentis introibo
Vſq; ad aram Principis,
Quo iuuante, quo fouente
Lætus annos exigam.
Plectra quem meo loquentur
Verberata pectine.
Ergo quare triſtis hæres
Mens amica fletibus?
Cur tuis me defatigas
Amplius ſuſpiriis?
Spem tuere, namque voti
Compos olim, gratias
Debitas agam Tonanti,
Reſtitutus Patriæ.

PSALM. XLIV.

Deus auribus noſtris audi-uimus.

VIuit adhuc operũ Deus inclyta fama tuorũ,
Quam Proaui ſeros nos edocuere Nepotes.
Scilicet vt quondam tua dextra videntibus ipſis

Eruerit Populus natali à sede fugatos,
Poneret vt nostræ firma incunabula genti.
Non ferro armati, non illi viribus Hostem
Infregêre suis, habuêre aut præmia Belli
Vrbes, indigenæ quas fundauêre coloni.
Sed tua vis, Genitor, tua sola potentia, fractos
Extulit Isacidas, magno quòd amore fouebas.
Regnator Numénque mihi, tu semina Custos
Iacobi defendis aui. Te robur in Hostes
Dante gigantæos pellemus in Æthera contis,
Vt resupina leuant Taurorum cornua frondes.
Nominis auspicio calcabimus effera Regum
Colla tui, nec enim fragilem confidimus arcum,
Aut habiles gladios vitam imperiúmq; daturos.
Te duce belligeris seruati è Gentibus, ipsos
Accelerare fugam, & pallentia vidimus ora.
His adeò meritis, ornant dum Sydera Mundum,
O Pater, Isacidum semper memorabere cantu.
At nunc deserimur victi, nec bellica ductor
Signa, velut quondam Regni penetralibus effers.
Proiectis ad terram armis en terga fugati
Vertimus, & spoliis Hostem ditamus ouantem.
Vt timidæ iugulamur Oues, aut visere capti
Diuersa exilia, & diuersas cogimur oras.
Te verò Populum iuuit posuisse sub hastâ
In capita exiguos pactum seruilia nummos.
Vicinæ miseri trahimur ludibria Terræ;
Pascitur illa malis, risúmq; à cladibus haurit.

Nos ignominiæ tanquam ſimulacra laceſſunt
Finitimi, nictant oculis, & Tempora quaſſant.
En vt continuis mœſti rubuêre pudoris
Ora notis, ſignat probroſa iniuria frontem,
Dum clades alius verbis inimicus acerbat;
Relliquiis alius ferrum excidiúmq; minatur.
Tot miſeri damnis, tot tempeſtatibus acti,
Alme tamen Genitor, non te obliuiſcimur vnum.
Non mutata fides animi tua fœdera ſoluit,
Ritibus aut aliis, aliis aut callibus imus.
Intereà exulibus non oppida mitia præbes,
Sed malè paccatis habitata Draconibus antra,
Vt viui iam buſta colant. Si nomen auiti
Immortale Dei taciti mandauimus vmbris,
Si noua ſuſtulimus geminas ad Numina palmas,
Nonne recognoſces, qui noſti abſcondita mentis?
Barbara te propter Feritas nos deuouet Orco,
Et veluti ſacræ pecudes ſeruamur ad ignes.
Quid ſomno indulges, aut indulgere videris?
Surge, Parens, etenim quid dãna extrema tuorum
Negligis? auerſo quid torques lumina vultu?
Nec tibi pauperies, nec ſunt tot vulnera Curæ?
Afflicti vitam in tenebris, in puluere buſti
Ducimus, ad terram defecti viribus imus.
Surge, Pater, miſeros, ſi non meruêre leuari,
Alme tui ſaltem pro nominis erige famâ.

PSALM. XLV.

Eructauit cor meum verbum bonum.

ERuctat cor læta meum, præcordia magno
Parturiunt fæcunda bono, mea dicere Regi
Carmina fert animus. Fando volet excita lingua,
Et linguam calamus scribendo celerrimus æquet.
O super eximios hominum pulcherrime natos,
Ipsa tui speciem cùm gratia fingeret oris,
Purpureis roseum labiis adflauit honorem.
At Pater æthereus regnum tibi destinat Orbis,
Nec metam factis, nec sceptro tempora ponit.
Ergo ingens animis, etiam bellator in armis
Cinge latus gladio, formáq;, & robore victor
Alipedes iuncto scande in certamina curru.
Fræna tibi Verum, Ius, & Clementia ducent,
Ocyor aurigis, liquidum quibus Æthera tranes.
Tunc noua cædendo rerum tua dextera monstra,
Attonitas pauidâ soluet formidine terras.
Indomitos rigido populos iaculaberis arcu,
Lethales adigens per corda hostilia pennas.
Tu Deus æterno solio moderabere Mundum;
Iustitiæ nam sceptra geres. Quod scilicet olim
Iuris amans, curuas praui insectaberis artes,
Nate Deo, super æquauos Pater vnget oliuo;
Lætitiæ æternæ in signum, Regníq; futuri.

Vesti-

Vestibus aspirans in versicoloribus halat
Myrrha tuis, Stactæ lachrymæ, Casiæq; rubentes
Exhilarant, loculis quando tibi dantur eburnis.
Astabunt famulæ claris à Regibus ortæ,
Vt tua, cùm fuerint iussæ, mandata capessant.
At Regina tibi vinclo sociata iugali
Dextera erit, flauos auri diademate crines,
Ardentem vario chlamydem circundata limbo.
O audi me Nata, vide, rem pectore serua:
Connubio tanti sancto decorata mariti
Pone tuos animo patrios oblita Penates.
Ille autem paribus curis æquabit amorem,
Quamuis dignus erat, posito quem poplite Regem
Serua colas, Numénq; tuum mortalis adores.
Tunc aliæ venient famulæ, tibi munera supplex
Afferet emenso refiui Tyros æquore Ponti:
Et qui diues arat terram, & qui nauigat vndas.
Maior in interno quamuis sit gloria cultu,
En formosa tamen procedit filia Regis,
Errantis variè redimita laboribus auri.
Illa suo fulgens en Sponso adducitur Vxor
Virginibus stipata suis: En sanguinis illam
Eiusdem Nymphæ sociæ comitantur euntem.
Applaudunt aliæ manibus, Choreásque sonantes
Ad numeros aliæ ducunt, ad Tympana saltant:
Ac Thalami auratis subeunt penetralia velis.
O Regina, tuos ne iam reminiscere Patres,
Nam tibi fœlici nascetur origine proles,

Regnatum iubeas quam ponere iura per Orbem.
Fortunata nimis, quantum mea carmina possunt,
Te celebrem faciam ventura in sæcula matrem.
Te Populi aspicient, & dum flammantis anheli
Solis equi rutilum spirarint naribus ignem,
Semper honos, noménque tuum, laudésq; manebũt.

PSALM. XLVI.
Deus noster refugium & virtus.

ARa mihi, Virtúsq;, meæ Deus Anchora vitæ,
Vndique terribiles quam petiêre minæ:
Per te nil metuo, quamuis exterrita montes
In medium videat Terra volare fretum.
Insonuêre Noti, fremuerunt æquora Ponti,
Culmina montanis exiluêre iugis.
Oppida terrificos timuêre hos cætera motus,
Non timuêre tamen Pergama sacra Deo.
Pergama lætitiæ quæ præterlabitur amnis,
Numine sic aras nobilitante suas.
Excubat in medio Deus, hinc timor effugit omnis,
Ante fugat Regum quàm metuantur opes.
In nos finitimas acuat Discordia Gentes,
Regna fremant, Domino Regna loquente cadẽt.

Qui

Qui regit æratas acies, & prælia nutu,
Isacidum noster Dux tegit ille domum.
Confluite, æterni miracula cernite Regis,
Sub quocúmque vagi viuitis axe poli.
Tristis inhumanas Belli compescuit iras,
Solis ad extremam cuncta videntis humum.
Lethiferos arcus, & tela nocentia franget,
Scuta pij flammis vret ahena rogi.
Terrigenæ his signis, atque hæc exempla secuti,
Cernite Numen ait, méque vocate Deum.
Magnus ero domitis Princeps in Gentibus olim,
Et quem nunc refugit, tunc pia Terra colet.
Qui regit æratas acies, & prælia nutu,
Isacidum noster Dux tegit ille domum.

PSALM. XLVII.
Omnes gentes plaudite manibus.

EIa omnes manibus certatim plaudite Gentes,
Deúmque læto personate cantu.
Ille premit campos celsissimus Ætheris, ille
Terras gubernat annuente vultu.
Imperio Gentes nostro parere coëgit,
Iugúmque victas ferre nationes.
Ille colenda suæ nobis dedit oppida sortis,
Hoc læta proles Isaci triumphat.

En Deus aſcendit, quem circum perſonat Æther
Tubiſque, Tympaniſque, Vocibúſque.
Pſallite Mortales, magno date carmina plauſu,
Veſtrum canorâ voce ferte Regem.
Quod Deus imperio terras & numine frænet,
Parate cantus elegantiores.
Iam ſua ſceptra Deus Populos ſuper efferet omnes,
Stelliſque ſedem flammeam tenebit.
Iam Proceres alij veniunt ad caſtra Tonantis,
Quem lecta proles nouit Abrahami.
Inclinant alij clypeos, atque arma Deorum,
Noſtrum fatentes eſſe celſiorem.

PSALM. XLVIII.

Magnus Dominus & laudabilis nimis.

MAgnus, & ob noſtram nimis es laudabilis [*Vrbem,*
Alme Parens, ſancti fundatam in vertice montis,
Quam tua Maieſtas, & rerum gloria ſeruat.
Montis amœna ſedens nẽpe hæc tua Regia dorſo;
Vnde bibit tenues puris Aquilonibus auras,
Deliciæ, Mundique decor, pulcherrima tanquam
Nympha ſerenato tollit faſtigia vultu.
Huius in auxilio quando furit ira duelli,
Finitimi nouêre Deum. Socialibus armis
Huc coniurati Bellum inuexêre Tyranni,

Sed visâ in trepidos ingens stupor incidit Vrbe.
Turbati inuersas retulêre à mœnibus hastas:
Nutantes acie, tremuli formidine, turpi
Frigore pallentes, illum sensêre dolorem
In primo tolerat nitens quem fœmina partu.
Ergo fugæ memores conuellunt signa, ruúntque
In Syrtes vt agunt Carthaginis Æquora naues.
A Proauis aiunt quæcúmque audisse Minores,
Vidimus æterni fundatâ in Numinis Vrbe.
Te, Pater, ex adytis Templi videamus amicum,
Nominis útque tui nullis stat gloria metis,
Sic eat in Populos omnes, tibi seruiat Orbis
Per quem Iustitiæ monumenta insignia ponis.
Læta Sion trepido se vertice tollet in auras,
Virginei cœtus antiquo è sanguine Iudæ
Applaudent, statues cum præmia debita factis.
Ite, Sionæum spatiis circundate collem:
Ite videte domos, ambitáque mœnia fossis:
Quot turres habeant, quot propugnacula muri.
Mirati moles operum, speciémque domorum,
Vnam venturis narrate Minoribus Vrbem,
Hinc nostrum coluisse Deum gens postera discet,
Talibus impositum seruat qui montibus arcem,
Quo Duce nos etiam reliquum durabimus æui.

PSALM. XLIX.
Audite hæc omnes Gentes.

AVdite hæc Gentes quà curribus afflat anhelis
Sol oriens, aut sera rubēs dat lumina Vesper.
Audite à variis Populi regionibus Orbem
Qui colitis, qui diues opum, qu paupere vitam
Sorte regit. Diuina meo Sapientia magnum
Ore canet, meditata diu Prudentia voluet.
Ipse meam exemplis pandam cœlestibus aurem;
Et Citharæ fidibus non clara oracula dicam.
Cur inopi metuam vitæ, dum sæuus habendi
Vret amor, studio partis vt rebus iniquo
Diues ab extremæ formidine puniar horæ?
Disce quid eueniat tumidis, auróque superbis:
(Seu fidant opibus, seu viribus omnia credant
Consessura suis) fratrem non eximet Orco
Frater, vbi è manibus vitai lora remisit:
Nec pretio faciet veniat rediuiuus in auras.
Quin definitum producere longius æuum,
Quam sinat æterni nunquam lex irrita Patris
Nemo potest, auróue Deum mollire, silentes
Mortis vt effugiat non euitabilis vmbras.
Non hic occiderit, cineres Sapientis humari
Cùm videat? Stultis etiam sua funera restant,
Tum miseri ignotis hæredibus omnia linquent,
Et sola exanimes habitabunt busta sepulti.

Quid

Quid iuuat aëreas fundasse Nepotibus arces,
Famáque per vanos nimiùm quæsita labores?
En quo Laudis amor, quo nominis illa Cupido
Impulit ignaros, veniat quo Gloria cursu?
Sicut in vmbrosis obeunt animalia sylvis:
Haud aliter reuolant ad nigra cubilia Lethi.
En hominis vecordis iter, quo tendit in Orcum.
Æmula posteritas, illos Mors ferrea pascet
Ceu Leo crudus Oues. Contrà dominabitur insons
Turba, coruscanti cùm fulserit Æthere Iudex.
Impia sed Patriæ de sedibus exul adeptæ,
Æternæ vmbriferum caliginis accolet antrum.
Me verò Deus eripiet, barathróque remissum
Suscipiet, vitæq; dabit melioris honorem.
Ne quem Diuitiæ, quę maxima Nomina iactãt:
Horrueris, quem Fama canit, quem Gloria tollit.
Mors etenim quando clauos adamantina figet,
In gelidæ tumulo spoliatum ponet arenæ.
Dum viuit, spirátque nimis securus Olympi,
Delicias opibus quærit. Stupet inscia turba,
Et coram attonito fœlicem prædicat ore.
Verum summa dies vt Auorum busta recludet,
Fugisse in cassum lacrymans sua guadia dicet,
Missus in exilium, lucíque imperuia Regna.
En quid habent homines. Quærant sine Numine [famam:
Illos suscipient tacitæ Somni hospitis vmbræ,
Mortua ceu vastæ condunt animalia sylvæ.

PSALM. L.

Deus Deorum Dominus locutus est.

Rex hominũ, Diuûmq; potẽs inhibere Superbos,
Terrigenas in iura vocat nascentis ab Ortu
Solis ad Occasum. Speciosæ è monte Sionis
Ipse graui Gentes affabitur ore coactas.
Accedet propius Domitor manifestus Olympi,
Nec culpas hominum, temerataq; iura silebit.
Ante illum venient sinuosa volumina flammæ,
Prælia Ventorum, tempestatésque sonoræ.
Vtque suum Populum ferat in prætoria Iudex,
Este, inquit, Tellus, & Olympi Sydera testes.
Sistite quam docui Gentem mea numina quōdam,
Et positis sacros adolere altaribus ignes.
Iustitiam Domini vulgabit flammeus Æther:
Quippe sedens æquum solio ius dicet ab alto.
Ille, audi Gens lecta mihi, Gens semine creta
Iacobi, nunc pauca loquar. Scio te mihi testem
Esse, quòd adfuerim duris in rebus amicus,
Et Genitor, Numenq; tibi. Non arguo Vindex
Rarior ad sacras quòd venerit Hostia tædas.
Quin memini quoties flammis Holocausta dedisti.
Non ego te, Vitulis ornes conuiuia, poscam:
Non Hircos de more cremes. Sunt omnia latè
Nam mea quæ densis errant animalia syluis,

Quæ

Quæ montes, vallésque tenent: Mihi libera pictis
Æthera per liquidum ludunt auiaria pennis:
Mitiáque irriguis frondent Pomaria campis.
Vrgeret si dura Fames; Ego Conditor Orbis
Ad te confugerem, cui parturit omnia Tellus?
An pascor Vitulis? an sanguine proluar Hirci?
Disce litare, mihi grates age pectore casto:
Tum calidas ultrò, quæ voueris, affer ad aras.
Ac vbi te circum dederint discrimina signum,
Auxilium me posce, feram: Pro munere tanto
Indefessa meas in laudes ora resolues.
Tum Deus aspiciens revereri Numina parcum,
Quid mea iura, inquit, memoras? Et fœdera [mendax
Interpres vano nequicquam disseris ore?
Iussa furens odio rumpis cœlestia primus,
Inque tuum vecors tergum mea dicta relegas.
Te comitem visis vnum Latronibus addis,
Et sequeris thalamos ausum violare iugales.
Irrides alios, intexis callidus omni
Arte dolos, etiam fratri conuitia dicis,
Dedecorâsque tuæ Matris germanus alumnos.
Has scelerum furias quòd non sit pœna secuta,
Me similem rebare tui? Malefacta luendo
Agnosces, oculis iam coram singula figam.
Discite, iustitiam securi Numinis, olim
Æternæ rapiam ne vos in pabula flammæ:
Dum nemo eripiet, dum nemo obstabit eunti.

Sacra mihi, laudes: & puri nuncia cordis
Vota litant. Hâc ite, Dei reperire salutem
Fas erit, & tandem Cœli requiescere portu.

PSALM. LI.

Miserere mei Deus secundùm, &c.

O Miserere Parens, animi sua crimina flentis,
Hoc petit, & Bonitas hoc tua sola potest.
Tam bonus vt soleas inimici ignoscere culpis,
Elue flagitij tetra venena mei.
Nec semel hanc animam, sed perlue sæpius vndâ,
Purus vt à sceleris tabe necantis eam.
Heu scelus adspicio: Factiq; nigerrima semper
Omnibus accurrit criminis vmbra locis.
Hoc queror infœlix in te peccasse videntem,
Nec me respectu continuisse tui.
Si veniam dederis, tua me Clementia vincet:
Si pœnam statues, tunc quoque victor eris.
Ecce meæ labem traxi Genitricis ab aluo,
Natalémque fui iam reus ante diem.
Tu veri, & nimiùm puri candoris amicus,
Abdita sint quamuis me tua sacra doces.
Si tamen Hysopi fœlici aspergine lustres,
Dicar Hyperboreas candidus ante Niues.

Deferat ô aliquis iam te mihi nuncius æquum,
Tritáq; restituet pristinus ossa vigor.
Respice ne toruo defleta piacula vultu,
Ablue quas fecit culpa timenda notas.
Finge mihi sceleris cor purum, & viscera magni
Plena nouis animet Flaminis aura modis.
Ne faciem vela, ne longius eijce pulsum,
Ne sine me vacuum Flaminis esse tui.
Sed cùm reddideris speratæ gaudia vitæ,
Spiritus impulsu me regat ille suo.
Tunc ego qui fugiunt cœlestia castra reducam,
Et venient positis ad tua signa minis.
Exue patratæ me compede cædis ahenâ:
Perpetuò Iustum te mea lingua canet.
Conditor alme nouis aperi concentibus ora
Nuncia virtutis sæpe futura tuæ.
Si pecudum fuso placari sanguine velles,
Ara tibi Vitulis staret onusta meis.
Sed non in cineres, quæ vertitur Hostia, placat,
Mens bona, vel sceleris fracta dolore litat.
Humida quæ lacrymis, & amoris saucia ferro,
Non erit irato despicienda tibi.
Respice paccato tranquillior ore Sionem,
Ædifica Solymæ Pergama clara tuæ.
Tum patiere manu curari altaria casta,
Cæsa piis vri tunc Holocausta focis.

Mactatos etiam flammis ardere Iuuencos.
Ac epulis aras incaluisse suis.

PSALM. LII.

Quid gloriaris in malitia?

QVid te potentem fraudis, & impiæ
Crudelitatis Barbare prædicas?
Nescis per omnes Innocentem
Vt Dominus tueatur horas.
Quid lingua praui non tua cogitat,
Instar minacis prompta nouaculæ,
Haurire casu, vel maligno
Consilio iuguli cruorem.
Præponis omnem nequitiam Bono,
Et falsa veris: Exitiabilem
Ementiendo res Piorum
In scopulum Sceleratus vrges.
Te Numen ergo funditus eruet,
Aget paternis sedibus exulem;
Radice ab ima te, genúsque
Ex hominum patria reuellet.
Iusti videbunt, nec sine gaudio,
Metúq; dicent. En homo pectoris
Insanientis, qui sibi olim
Duxit opus nihil esse Numen.

Sed fretus auro spes sibi credulus
Fouit caducas, & leue blandulæ
Quæ murmur auræ flauit, amens
Vela tulit sinuosa ferri.
Frondens Oliuæ ramus vt insitæ,
Ego in beatis Numinis ædibus
Spe nitar alma semper alti
Fertilior bonitate Cœli.
Autor meorum laudibus efferam
Hinc te bonorum; Nominis hinc tui
Vires manebo; Sic Olympi
Nam video placuisse Diuis.

PSALM. LIII.

Dixit insipiens in corde suo.

IMpius, vt mentem pœnæ formidine soluat,
Audaciórque militet Libidini;
Sic loquitur secum. Nullius Numinis Orbem
Stabili gubernat Lege Prouidentia.
Hinc ipse, ac ijsdem malè turba furoribus actæ
Abominati Cœlitum Regi, vitam
Deseruere Boni. Specula despexit ab alta
Ardentis Aethræ conditor rerum Deus,
Cernat vt in superas ecquis sapientior arces
Se vertat, animo Numen vt colat pio.

Idem præcipites per deuia traxerat error,
Curante recta, vel modesta nemine.
Tum Pater, ista suo gens vsq; addicta furori,
Sæua vt Leæna, quæ meam plebem vorat:
Agnoscet quando supplex mea Numina? quando
Opem rogabit cladibus circundata?
Hanc habeant pœnam, timidi cùm nulla pauoris
Est inquieti causa, semper horreant.
Omnia bellator Deus olim conteret ossa,
Animos superbos ille franget Hostium.
Ora rubere notis faciet maculosa pudoris,
Exosos illos, vt merentur, auferet.
Illa vnquam radiis an fulserit hora serenis,
Quâ de Sionis arce prodibit salus?
Cùm domus Isacidum remearit libera vinclis,
Deum sonoris læta dicet cantibus.

PSALM. LIV.

Deus in nomine tuo saluum me fac.

O Rex nomine sospitem
Fac me sancte tuo, robore vindica;
Orantis querimonias
Blandis sollicitas auribus accipe.
En vno ruit agmine
Gens infesta mihi, viribus impij

Hostes

Hostes in caput efferis
Concurrêre meum, nec fore vindicem
Celso rentur ab Æthere.
At Rex alme tuo numine prosperam
Vitæ spem mihi fulcies.
Et coges eadem, quæ malè fecerant,
Hostes ferre nefarios,
Euertet penitus quos tua Veritas.
Tunc sacras ego Victimas
Cadam spontè. Deum vox mea laudibus,
(Quod sanctum reor) efferet
Me námq; ille malis eruit omnibus.
Et vidi nimis aspera
Vltor ferre meis quæ dedit Hostibus.

PSALM. LV.
Exaudi Deus orationem meam.

SAncte me rerum Genitor precantem
Ore non durus, neque tristis audi;
Sed veni blandam querulis daturus
Vocibus aurem.
Turba me sæuis inimica damnis
Cogit orantem grauius dolere;
Dum minax verbis, truculenta factis
Vrget iniquis.

Impetu quali petit hoſtis hoſtem,
In meam torui coïere famam
Et reum magno ſcelerum tumultu
Eſſe fremebant.

Cor mihi ſenſu trepidauit acri,
Viſa nigrantis fuit vmbra Lethi;
Horrui membris gelidæ pauore
Noctis amictus.

Tunc ego dixi. Celeris Columbæ
Quis mihi pennas dabit, vt per auras
Ales euadem, vel inhoſpitalis
Deuia ſyluæ?

Montium ſolas vagus inter arces,
Nec repentinæ ſonitum procellæ,
Nunc tumeſcentes iterum videbo
Turbinis vndas.

O Parens labi ſine fraudulentos,
Vltor ô linguas penitus recîde,
Quæ venenatis agitant quietas
Fraudibus vrbes.

Siue furetur iubar vmbra Cœlo,
Seu diem flammæ reuehant Eoæ,
Occupant muros Scelus, & mouentes
Omnia lites.

Vis, Nefas, Nixæ, dolus, & Cupido
Omnibus ſedem poſuere vicis;
Et ſitis flagrat calefacta magno
Fœnoris æſtu.

Si quis

Si quis afferret maledicta coram,
Aut caput ferro peteret, stetissem
Forsan: Aut sæuum fugerem latendo
Territus Hostem.
Cr da nunc infert homo notus arma,
Particeps mentis, laris, atque mensæ;
Sæpe qui mecum comes in Tonantis
Venerat ædem.
Quid pio in mores precor ore tales?
Mors necaturis veniat sagittis,
Et nigro Tellus patefacta viuis
Sorbeat Orco.
Ecquid attrocis meruere pœnæ,
Qui dolos omnes aluere tectis,
Dulciter fraudem gremio fouentes
Instar alumnæ?
At meo supplex ego more Numen,
Siue cùm prodit, mediòue Cœlo
Errat, at currum lauit Occidentis
Lucifer vndâ.
Vt manum fesso mihi det, rogabo.
Annuet, vitam redimet periclis;
Nec trahi victum feret à superbis
Millibus vnum.
Audiet vocem pia deprecantem,
Mentis elatæ reprimet tumorem;
Sanxit æternis ita qui gubernat
Secula frænis.

Non enim vitam ſemel obſtinatam
Impij mutant, neque Numen horrent;
Iuris obliti benefacta rupto
Fœdere penſant.
Lacteo blandum nimis ore fantur,
Mente retractant ſed acuta Bella:
Vtq; ſe nudant, iaculantur acres
Spicula Linguis.
Cœlitum fido tua crede Regi,
Ille defenſum, dabit, & cauebit,
Ne Pius rerum vario ſuarum
Fluctuet æſtu.
In ſcrobem prauos aget æſtuoſam,
Cœdis, & fraudis cupidos, ſenecta
Inſcios tollet, mihi ſed Tonanti eſt
Fidere certum.

PSALM. LVI.
Miſerere mei Deus, quoniam conculcauit, &c.

MIſerere Genitor, nam Tyrannus inſolens
Me calcat ad faſtidium.
Fatigat armis continenter, oribus
Hoſtes hiant frementibus.
Bellantur auctâ virium potentiâ,
Ferociores æmuli.

Non exuiſſem nocte, vel die metum,
Niſi adfuiſſes Anchora.
Per te reſiſto fortis, & meis tua
Promiſſa canto laudibus.
Te fretus vno nil tremiſco virium
Formidines mortalium.
Interpretantur dicta noſtra peſſimè,
Extrema vitæ cogitant.
Coëunt in vnum, ſe cauernis occulunt,
Notant ferar quò greſſibus.
En vt Libido captat hanc animam ferox?
Calumnias æquiſſimâ
Qui lance pendis Vltor, intactam ſines
Hanc ire Contumeliam?
At vindicabis, quando Gentes integras
Ob facta perdis impia.
Meæ recenſes tu fuga pericula,
Tu condis vrnâ lachrymas.
Et in tabellis damna ſcribis omnia,
Ne ſis laboris immemor.
Cum me rogante terga fuſi verterint
Hoſtes metu pauentia;
Tunc confitebor eſſe Præſidium meum,
Te Numen ô ſanctiſſimum.
Promiſſa iure laudo rex Diuûm tua,
Tuæq; fido dexteræ.
Quâ fretus vnâ, nil tremiſco virium
Formidines mortalium.

Quæ nuncupaui vota reddam, plurimis
Sed auctiora gratiis.
Te liberante sospes, & vestigiis
Te dante firmis integer,
Tuáque facessam iussa, dum me spiritus
Vitalis auræ fouerit.

PSALM. LVII.

Miserere mei Deus, miserere mei.

SAncte Deus miserere, tuo de numine pendet
Animus spe fretus amicâ.
Alarum pennis timidum me absconde tuarum,
Dum detonat ira Tyranni
Regnantem stat clara Deum super astra ciere,
Mea qui bonus acta secundat.
Et Cœlo veniens vltor dabit irrita probro
Inimici vt vota ferantur.
Ille Fide insignis, Pietatéque notus ab alto
Qui liberet Æthere mittet.
Vidit vt in media vitam regione Leonum,
Quorum formidine turbor.
Huic hominum soboli sunt arma & spicula dẽtes,
Gladius verò impia Lingua.
Erige te Genitor super aurea culmina Cœli,
Lustra tua gloria terras.

Tent.

Tentauêre meas laqueis inuoluere plantas,
Sensit mens obruta fraudes.
Insecuêre viam fossis, & hiatibus, ipsi
Lapsi tamen antè ruerunt.
Læta mihi trepidis saliunt hinc ilia fibris,
Tibi Vindex carmina dicam.
O Chelis, vnde mihi fuit olim fama canendi,
O Nablia surgite mecum.
Ante diem referat tacito quàm Lucifer Orbi,
Montésque Aurora renudet:
Voce canorus ego, & dulci Testudine Gentes
Dicam tua facta per omnes.
Vt tua nempe Fides caput vltra nubila tollat,
Bonitas trans Aethera surgat.
Erige te Genitor super aurea Sydera Cœli,
Lustret tua gloria terras.

PSAL. LVIII.
Si verè vtique Iustitiam loquimini.

SI Ius ab alta sede minoribus
Legum seueri dicitis arbitri:
Ne gratiosum, ne potentem,
Iustitiæ sed amate causam.
Iniuriosam pectore callidi
Iniquitatem quid meditamini?

Quid Praua Honesti vos amictu
Induitis, quid Honesta Praui?
A lacte Matris iam sedet Improbis
Syncera Veri castra relinquere:
At Vanitati militare,
De tenero meditantur vngue.
Qui virulentæ cuspide sauciant
Linguæ cruentâ, ceu fera Vipera:
Ceu mordet, ambas, quæ Magorum
Carminibus negat Aspis aures.
O frena Mundi qui regis, impio
In ore dentes contere liuidos:
Horum voraces & Leonum
Frange manu validâ molares.
Labentis amnis ceu liquor effluant,
Mittant sagittas, at sine vulnere,
Pennata coram tela fracto
Ante pedes iaculentur arcu.
Limacis instar Solibus æstuent;
Vt partus aluo mortuus occidant;
Prius sepulti quàm coruscos
Aspiciant Orientis ignes.
Spinæ priusquam brachia roborent
Vestræ, ite cæsi noxia semina:
In flore primo vos Tonantis
Ceu rapidis cremet ira flammis.
In cæde lætus vir Pius Impij
Amnem videbit sanguins, aspera

Testem vltionis, ceu rapacem
Sub pedibus celerare riuum.
Fandi, & nefandi conscius asseret,
Sic est, Honestis præmia diuidit,
Pœnas Iniquis, Rex Olympi:
Qui meritis sua iura librat.

PSALM. LIX.

Eripe me de inimicis meis.

ME Rex alme feris Hostibus eripe,
Crudeles inhibe fortiter æmulos:
Hoc sumptis caput armis
Qui certant dare funeri.
Illorum è rabidis vnguibus assere,
Quos assueta malo pascit Iniquitas:
Cædis quos amor vrit
Promptos fundere sanguinem.
Me circumpositis retibus ambiunt,
Vno terribiles agmine sæuiunt:
Insontem Deus vrgent
Vt nosti, sine crimine.
Pro me surge Parens Hostibus obuius,
Nutu Bella tuo qui regis Arbiter:
Et res mente bonorum
Æquâ prouidus adspicis.

Gentes viſe grauis, nēue nocentibus
Indulge ſcelerum debita mitior:
Culpas exitiales
Iuſto ſupplicio luant.
Ad ſeri redeant lumina Veſperi,
Impaſtiq; Canum more vagantium
Latrantes, & hiantes
Vicos Vrbis obambulent:
Ferrum terribiles, prælia ſanguinem,
Ignem voce tonant: Eſſe nec auribus
Quenquam rentur apertis,
Ipſos teſtis vt audiat.
Tu qui cuncta vides altus ab Æthere,
Eludes rabiem deſipientium:
Vertens in nihil Vltor
Gentes ocyus impias.
Te murum ſed ego non penetrabilem
Opponam validis viribus Hoſtium:
Arcis nam mihi ſolus
Reſtas inſtar ahenea.
Defenſor venies ante pericula,
Euerſiſque frui me dabis æmulis:
Sed ne funditus vnâ
Omnes clade reuellito.
Rem tantam Populus ne meus obrui
Obrepente ferat nube ſilentij.
Illos omnia tantùm
Per Terræ ſola diſſipa.

O no-

O nostræ Clypeum gentis aheneum,
Ob linguæ tumidum pestiferæ scelus,
Ac elata furentis
Passim verba superbiæ:
Sacramenta dolis irrita callidis.
Veri rupta malis vincula fraudibus:
Captos feruidus irâ
A radicibus erue
Clarè tunc Oriens noscet, & Occidens,
Proles ritè Deum, quem colit Isaci,
Frænis esse potentem
Iustis omnia flectere.
Ad seri veniant lumina Vesperi
Impasti, rabidi ceu redeunt Canes:
Latrantes, & hiantes
Vicos Vrbis obambulent.
Quærant vnde famem viscera morsibus
Torquentem satient, inueniant nihil:
Insomnes vt agendò
Noctis tempora, murmurent.
Lætis intereà vocibus efferam
Ortæ à principio lucis ad Hesperum
Te firmam Deus arcem,
Et Patrem facilem Bonis.
Duris temporibus Perfugium meæ
Vitæ dulce canam: Namque Benignitas
Præsens me tua fouit
Rebus semper in asperis.

PSALM. LX.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos.

EXpulsos, fractósque Deus, torrentibus vltor
Exercuisti nos malorum fluctibus.
Sed tandem positâ redeas ô blandior irâ,
Sanâque tactu nostra blando vulnera.
Te quatiente solum subsidit hiatibus, exple
Terræ profundos excauatæ gurgites.
Dura tuâ coram statuisti Gente, pauoris
Cui hauriendum præbuisti pharmacum.
Signa tamen Genitor diuina celerrimus effer,
Quæ te colentes insecuti subleuent.
Deiectos animos, visique ad lumina veri
Ipsi fugatis sospitentur Hostibus.
Eripe nos, olim quos es dignatus, amicos,
Et aure blandus annue inuocantibus.
En Deus è sanctæ fatur penetralibus aulæ,
En læta vultu iam serenus annuit.
Fœlicem Sichimam tibi partiar vberis arui,
Vallem Socothi nobilem demetiar.
Est Galadæa mihi, Manasæa est subdita tellus,
Mei Ephraïna est verticis custodia.
At Iudæ de stirpe mei gens regia sceptri,
Nostris Moabi terra seruit balneis.

Victor

Victor Idumæam pedibus dimetiar oram;
Obtemperabit gens Palestinæ mihi.
Ardua turritis quis ducet in oppida muris?
Quis vsq; Idumen? Alme tu duces Parens.
Nuper agi, ferrique tuos ob crimina passus,
Ad prima non iam signa Dux, vt anteà.
At nunc affer opem, fugiamus vt aspera rerum;
Spes est caduca freta nostris viribus.
Fortia te Belli tentabimus auspice facta,
Et qui minantur sæua nobis, conteres.

PSALM. LXI.
Exaudi Deus deprecationem meam.

ÆTerne Parens accipe blandus
Quas fundo preces: Questibus aures
Non difficiles aduerte meis.
Te námque soli finibus exul
Appello Deum, dum timor ægram
Animam curis turbidus vrget.
In sublimi vertice rupis
Me pone tuum. Spes mihi solus
Vnica restas, & firma graues
Turris in Hostes. Quà vela tuæ
Maiestatis conscia tendis,

Omnia præsta secula viuam:
Totúsque tuis protegar alis.
Cum tua supplex Numina posco
Benus attentam porrigis aurem:
Téque timentis gentis habenas
Pollente facis tractare manu.
Regis ad annos adiicis annos,
Ac noua metis secula nullis.
Vt perpetuum te ritè colat.
Illum Bonitas, ac alma Fides
Semper habebunt. Sic ego dicam
Te carminibus, dum fræna regit
Sol purpureus lucis, & vmbræ:
Et vota feram gratus ad aras.

PSALM. LVII.

Nonne Deo subiecta erit Anima mea?

NOnne Dei validâ sp: Mens fundata quiescet,
Alma salus rebus si venit inde meis?
Est mihi si Numen, si Robur, & ænea Turris:
Nullus erit, moueat qui mea corda Timor.
Vos hominem totis quo viribus vsq; Tyranni
Pergitis in stygiæ mittere iura domus?

Perga-

Pergama vos senio velut inclinata ruetis,
Aut fragili moles ædificata Luto.
Surgere vidistis, sed non tulit æmulus ardor:
Déq; gradu Insontem pellere Cura fuit.
Coram vana meis implestis laudibus ora,
Damna sed orastis pessima corde mihi.
Tu tamen in Domino Mens ô fundata quiesce;
Alma Salus rebus nam venit inde tuis.
Ille Salus vitæ notæ est & Gloria famæ:
Et nunquam exilij Spes obitura mei.
Hunc sperate Deum, qui Cœli pascitis auras,
Nubila seu fuerit, candida siue dies.
Illi animi Curas, illi memorate Labores,
Qui iuuet in duro tempore solus erit.
Ac vires hominum, coëant licet omnia Regna,
Nomina ventosis sunt leuiora Notis.
Hâc Zephyros, illâ mortalia robora lance
Pone, suâ Zephyri robora mole prement.
Fidite ne sceleri, neue indulgete rapinis,
Quin animo partæ ne dominentur opes.
Est semel omnipotens sacro Pater ore locutus,
Quod tamen acceptum non semel aure, canam.
Se facilem miseris, Numen tamen omnibus æquũ:
Vt, bene qui fecit, qui malè, iusta ferat.

PSALM. LXIII.
Deus Deus meus ad te de Luce vigilo.

PRima rubět orto cùm manè crepuſcula, ſurgo,
Vt fruar alloquiis ô Pater alme tuis.
Te deſideriis Mens icta fidelibus ardet,
Milléq; te ſitiunt viſcera noſtra modis.
Quâ deſerta ſiti regio caret inuia Lymphis,
Exul amo ſancti limina diua loci.
Quæ tua Maieſtas, quæ ſacra Potentia ſeruat,
Quà decorat factis Gloria magna tuis.
Non tam Vita mihi eſt, tua quā Clementia dulcis,
O mea te meritis laudibus ora ſonent.
Te dum ſpiro canam, tollénſq; ad ſydera palmas,
Præco tui ſemper nominis vnus eam.
Non tam lauta iuuant defectas prandia vires:
Eſt tua quàm Menti laus alimenta meæ.
Te memor in noctem recolo, Portúmq; ſalutis
Dico, renaſcentem peruigilante diem.
O quàm dulce mihi trepido latuiſſe ſub alis,
Et foto plumis intepuiſſe tuis.
Hîc Mens hæret amans, Curarum neſcia viuit,
Quippe tuâ fultus ſto gradiórque manu.
Inſidias vani ponunt conatibus Hoſtes,
Ipſi Regna petent inferiora ſoli.

Acc-

Accipient rigidos cæsis ceruicibus enses,
Membra feris linquent trunca voranda Lupis.
Rex Domino grates aget exhilaratus amico,
Et quicúmq; Deum relligiosus amat.
Mendaces tacitis inuita silentia Linguis
Quòd sua despiciant irrita vota, prement.

PSALM. LXIV.
Exaudi Deus orationem meam.

SVpplices audi Pater alme voces,
Hostium duras trepidantis Iras:
Ne manus sæuæ timeam cruentas
Effice Turbæ.
Arma conuentus fremuere magni,
Quos iuuant cædes, & iniqua facta:
O Deus, quandò potes, Innocentem
Protege Vindex.
Ceu feros enses acuêre Linguas,
Verba tendendo veluti Sagittas:
Mentis vt puræ tacito necarent
Vulnere Iustum.
Nec manus, nec Mens scelus horruissent,
Efferi postquam stygio furore
Impiâ secum statuêre dextras
Tingere cæde.

Iámque metati loca destinatis
Retium nodis sinuosa, dicunt.
Perspicax ecquis latitare fraudis
Arma videbit?
Quicquid inuentis potuere prauis,
Conferunt acres studijs in vnum:
Quísque de fundo nociturus artes
Pectoris haurit.
Sed potens arcu Deus, & sagittis,
Figet hos, tanquam pueros, nec armis
Vim repellentes, neque deprecantes
Vulnera Linguis.
Magnus inuadet metus intuentes,
Vt cadent vulgo iaculis perempti:
Nec lacessendas animis putabunt
Numinis iras.
At Deum cauti sapienter ore
Efferent, iustè tumidis iniquum:
Semper infrenes minimè ferentem
Ire Superbos.
Hâc Dei gaudens Probus Æquitate,
Spes alet certas, & amica Curis
Turba synceris, aget alta latæ
Ocia Pacis.

PSALM. LXV.

Te decet hymnus Deus in Sion.

TE Parens rerum sacer alme cantet
Qui Sionæam decet hymnus vrbem,
Dum tibi votis Solymi obligatas
Ponimus aras.
Supplicum voces quia blandus audis,
Quâ vagi Mundum rota Solis ambit,
Hâc tuum castâ prece Numen ibunt
Flectere Gentes.
Criminum tortis agitamur vndis.
Et superfusum tumulasset Aequor,
Ni serenasses veniæ fauenti
Sydere fluctus.
Quem tibi carum legis, ô Beatum!
Nam loco iunctum propiore pones,
Et tui fœlix habitabit aulam
Accola Templi.
Nos tua ingressos recreabit ædes,
Nempe cælestis domus illa formæ:
AEquitas factis vbi sancta miris
Limina seruat.
Nos Salus rerum miseratus, audi:
Spésque terrarum Deus vltimarum,
Et maris, longè tumidum sonorâ
Quà fremit vndâ.

Tu potens altos stabilire montes,
Sæua compescis freta, si tumescunt:
Aut sono contrà requieta magno
Æquora tollis.
Se suâ Gentes feritate turbent,
Signa cùm Cœlo dederis, quiescent:
Solis Occasum recreabis, idem
Luminis Ortum.
Cùm Solum findit calor æstuosum,
Humidæ gratâ vice Nubis imples:
Et iubes latis noua parturire
Semina fundis.
Labitur ripis tibi plenus amnis,
Vt sinus Terræ penetrante Lymphâ,
Rideat mater soboli datura
Pabula viuæ.
Tu soles vndâ satiare sulcos:
Tu satas glebis animare fruges:
Tu laborantem refouere molli
Imbre Colonum.
Floribus pictæ similem coronæ
Annui ducis spatij Laborem:
Et tuo campos speciosa dono
Copia vestit.
Vberem fundunt loca sola pastum,
Gestiunt Colles riguæq; Valles:
Hic greges altas auidi per herbas
Pascua tondent.

Vota

Vota flauentes segetes coloni
Messibus vincunt trepidantis Euros;
Vnde te cantat, cumulata postquam
Horrea claudit.

PSALM. LXVI.
Iubilate Deo omnis terra.

QVi *Terræ incolitis fines, Dominóq; Deóque,*
Age, dicite carmina læti.
Eius in astriferum concentibus Æthera laudes,
Ferte vltra Sydera nomen.
Dicite. Sancte Parens, quantum formidinis Orbi
Pauido tua facta tulerunt.
Attonitos Hostes mendacibus hiscere Linguis
Tua magna Potentia fecit.
Machina te curuæ supplex Telluris adoret,
Noménq; attollat in auras.
Facta venite Dei perpendere maxima Gentes,
Nostræ quibus ille saluti
Prospiciens, fecit Pelago vada sicca remoto,
Et apertas fluminis vndas
Miratum pedibus tranare arentibus agmen.
Æternùm temperat Orbis.
Luminibus curas hominum metitur acutis.
Prohibet ne credula somnis

Gens oblita Poli, votorum læta triumphet.
Age, noſtrum dicite Numen
O Populi, quantùm numeris, & voce poteſtis,
Reſonnet præconia laudum.
Nos Lethi eripuit miſeros crudelibus vmbris,
Greſſu ſtabiliuit euntes.
Nos exploraſti per ſæua pericula rerum,
Ceu flamma examinat Aurum.
Duxiſti in laqueos, oneraſti dorſa cateni :
Humeris equitare dediſti
Impoſitos homines. Infanda per Ignis, & Vndæ
Tandem diſcrimina vecti
Te Duce frugiferæ campis requieuimus oræ.
Ideò tua templa reuiſam.
Incendam pecudes, voti reus omnia ſanctis
Promiſſa altaribus addam.
Illa meo nuper quæ voui ſcilicet ore,
Tot circumuentus ab vndis.
Pinguis alet ſacras Aries tibi victima flammas,
Hirci, cum Thure Iuuenci.
Qui Dominum colitis properate, en aurea dicam
Mihi quæ bonus ocia fecit.
Illum quo potui venerans clamore vocaui.
Et laudans ora reſolui.
Mentem, ſponte malæ fuerit ſi conſcia fraudis,
Non audiet ille querentem.
Me tamen orantem facili Pater adſpicit ore,
Aduertens blandior aurem.

Laus

Laus tibi ſit Genitor, prece qui lenitus in arcto
Nunquam me tempore linquis.

PSALM. LXVII.

Deus miſereatur noſtri.

ORbis alme Fabricator
Nos ſerenus adſpice.
Proſpera ridentis anni
Fructuoſam copiam.
Sparge lætiora vultus
Gratioſi lumina.
Nota ſit ad te Parentem
Quâ venitur ſemita.
Expetitæ Gens ſalutis
Vadat omnis particeps.
Efferant te prædicantes
Orbis omnes Incolæ.
Gaudio pleni triumphent,
Te videntes Arbitrum,
Iuris æqua qui ſilentem
Lance Mundum ponderas.
Efferant te prædicantes
Orbis omnes Incolæ.
Terra quondam parca, fructus
En ſuo iam germinat.

Sit Deus, Deus ſit ille
Noſter exorabilis.
Sit Deus benignus anni
Vilitate fertilis.
Et tremiſcant Numen eius
Orbis omnes Incolæ.

PSALM. LXVIII.
Exurgat Deus, & diſſipentur inimici.

SAncte Parens exurge, vagos fuga diſſipet Hoſtes,
Formidóq; tui pauidos agat æmula vultus,
Qui rerum Dominum te mente odêre malignâ.
Fumus vt afflatu ſpirantis deficit auræ,
Ceráq; ſuppoſito tepefacta vt liquitur Igne:
Irradiante Deo ſic gens ſcelerata fatiſcat.
Iuſti autem veluti celebrent conuiuia, coram
Numine læta fremant. Age, puri carmina magno
Pangite grata Deo, cantúque attollite nomen.
Vos illi munite vias, qui Solis ab Ortu
Occiduo verſat celerem ſuper Æthere currum,
Et nomen Dominantis habet. Gaudete frementes
Eia Pij, è Cælo quoniam mortalia curat.
Ille fouet gremio pueros Genitoribus orbos,
In Viduáſque animo iuſtus ſedet Arbiter æquo.
Ille tenens ſolium ſtellis radiantibus aptum,

Mœren-

Mœrentes sine prole, facit sobolescere tædas:
Vincula captiuis ceruicibus ænea demit:
Et Populis Vindex habitata rebellibus arua,
Mutat in arentes glebas sitientis arenæ.
Alme tui castris Populi cùm Signifer ibas,
Per deserta siti, & nullis cultoribus arua:
Terra nouo tremuit penitus conterrita motu,
Sudauit pauidus formidine Numinis Æther,
Et iuga fumantis trepidarunt algida Sinæ.
Ille soli faciem pluuialibus irrigat vndis,
Defessos iterum renouans ad semina campos:
Hinc alit irrigui pratis animalia fœni,
Hinc miseris inopum tot sufficit horrea turbis.
Cùm trepidãt Gentes, cũ Bella minacia tractãt,
Ille regens acies, & tristitia nutibus arma,
Ad Cantum & Choreas dabit argumenta Puellis.
Scilicet vt fugiunt Reges, vt castra relinquunt,
Vt pauci spoliant multos, & sæpe quieti
Læta donum referunt Bellorum præmia Ciues.
Vos tripodas quamuis inter iaceatis ahenos
Ferte Pij. Veniet tempus, quo lucis honorem
Splendentem latè dabitis; ceu Sole Columba
Aduerso niueis argentea visitur alis,
Et dorso rutilans auri volat æmula fului;
Quando triũphator Deus arcta in vincla Tyrannos
Misit, in alta suos tunc Sydera vexit amicos.
Et priùs in tenebris positi, nituêre micantes,
Aëreus Selmon niueo ceu vertice candet.

Sit Bassan mons ille ferax, stellisque minetur
Arduus, & riguo lactis fluat vuidus amnes.
Quâ tamen inuidiâ monti contendere montes
Audetis, quem Numen amat? certámque futurum
Quem sibi delegit ventura in tempora sedem?
Ille tot alatis Equitum se millibus effert,
Tot currus, aciésque trahit. Nunc ardua Sinæ,
Nũc sua Tẽpla subit Iam victor in Aethera tẽdis,
Captiuósque greges tecum per inania ducis,
E Cœlóque foues Populos, donisq; secundas:
Ignarósque Dei, Pietatis ad arma reducis:
Vnde habitare domos, hominúmq; videberis vrbes.
Nos ideò, quoties aperit Sol flammeus Orbem,
Te Dominum canimus, qui nobis æquore tutum
Lato pandis iter, donásque salutifer auras.
Tu potes exanimos animare, & ferrea diri
Ostia defunctis iterum recludere Lethi.
Cuiuscúmq; tamen franges caput, asper in Hostes,
Pascentis vacuas animis infrœnibus auras.
At Genitor dixit. Bassanis saltibus Hostem
Eripiam, & Pelagi renouabo exempla rubentis.
Vt tuus effuso rubeat pes sanguinis amne,
(O animi Gens pura vide) Canibúsque Malorum
Per medios iaceant lambenda cadauera vicos.
Hæc olim videre Pij, cùm clarus habebas
Rex idem, Numénq; mihi, tot rebus honorem,
Cúmque triumphalis cepisti insignia pompæ.
Ibant argutâ primi qui voce canebant,

Quique dabant Calamis, Citharisque, Tubisque sonorem.
Tunc circumfusæ plausu, fremitúq; Puellæ
Intermista cauis addebant Tympana Sistris.
Hunc celebrate Deum Iacobi è sanguine creti,
Scilicet egregiæ primæuo in flore iuuentæ,
Qui placido fruitur somni Beniaminus æstu.
Tum Iudæ de stirpe duces, primiq; virorum
Quos Zabulon misit, quos Nephtalinus in auras.
Rex, tibi constituit Genitor Deus addere robur.
Hoc agat, & donum promissum Numine firmet.
Sic vigeat maior Solymæi gloria Templi,
Certatimque ferant alij donaria Reges
Tu Populos agita pharetra, iaculisque minaces,
Quique ruunt veluti fortes in prælia Tauri,
Ære paciscentes quicquid fert alea Belli.
Fūde manu Populos, quorum fremit arma Cupido.
Oratum veniet Pharij gens accola Nili,
Æthiopésq; ferent manibus tibi dona supinis.
Regna per humentes terrarum condita fines
Voce, Lyráq; Deum cantate in sydera vectum,
Surgentémque super stellas Orientis ab ora.
Ille suæ imperio, quæ vult, facit omnia vocis;
Vos illum Citharis, vos tollite laudibus illum;
Cuius in Isacidum Maiestas stirpe refulget
Nubibus, & Cœlo toties manifesta sereno.
Sancti dira loci quàm sit venerabile Numen
Relligio factis aperit cœlestibus. Ille

Nam Deus Isacidis vires, animámq; ministrat,
Ora cui æternas dicant vocalia laudes.

PSALM. LXIX.

Saluum me fac Deus.

ERipe sancte Parẽs, tempestas fluctibus vndat,
Et mihi læthea penè bibuntur aqua.
Hæreo fixus humi, nimius quam diluit humor,
Est vbi durati copia nulla Soli.
Veni equidem Pelagi delatus ima profundi,
Nam fera ventosi sorbuit ira freti.
Dum miser auxilium magnis clamoribus oro,
Debilis in rauco constitit ore sonus.
Lumina deficiunt dum spectant ardua Cœlum,
An Deus oratam ferret amicus opem.
Cæsaries capitis non est tam densa capillis,
Quam mouet hostiles æmula turba minas.
Immeritóq; calens odijs furialibus instat,
Et quæ non rapuit soluere furta iubet.
Scis, Pater, vt vitæ fuerit mihi candor amori,
Effugiunt oculos non mea facta tuos.
Quare age, ne rubeant, tua quærere iussa volentes,
Res ita despiciant cùm cecidisse meas.
Aspera te propter toleraui opprobria mutus,
Tristia signauit decolor ora pudor.

Eru

Erubuere ſuo genitum me ſanguine Fratres,
Et miſer in patria verſor vt exul humo.
Hæc fero, quòd rerum ſuccendor amore tuarum,
Probráque te contra, me quoque iacta reor.
Siue dolens habui vacuæ ieiunia menſæ,
Id fuit opprobrio, ludibrióque mihi.
Hiſpida ſeu rigidis ſumpſi velamina ſetis,
Hâc etiam Populo fabula veſte fui.
Illuſere Senes portarum ad limina, riſit
Me calices inter turba iocoſa ſuos.
Quid faciam? triſtes animi tibi defero Curas,
Et precor auxilij tempus adeſſe tui.
O Bonitas audi, quæ fine coërcita nullo es,
Alme tuâ dextram nunc mihi tende Fide.
Eripe ne mergat luto niger Æquore turbo,
Ne ferat arbitrio Gens inimica ſuo.
Nubila turbati ne differat ira profundi,
Ne glomeret tortos me ſuper vnda ſinus.
O Pater ingenio pronus miſereſcere feſſum
De ſupero tantis Axe tuere malis.
Ne Bonus à ſeruo vultum implorante retorque,
Quam peto cum lacrymis ocyor affer opem.
Reſpice, & hanc animã mucronibus eripe Gentis,
Ante ſit interitu quàm ſatiata meo.
Alme tuli Genitor quàm fœda opprobria, noſti;
Et tremulæ quoties erubuere genæ.
Ante tuos oculos Hoſtes, Iniuria, Probrum,
Eſt Ignominiæ plaga delenda meæ.

Qui mea deflendo sentiret vulnera mecum,
Solando nemo quíue leuaret, erat.
At qui felle dapes scirent medicare, fuerunt:
Quiq; darent acidi pocula dira Meri.
Ergo vbi crediderint conuiuia, funera cernant,
Accipiant quales apposuêre cibos.
Exitiale sibi videant consurgere Bellum,
Conuiuantis vbi fœdera Pacis erant.
Æternæ amittant oculos caliginis vmbrâ,
Incuruo adspiciant corpore semper humum.
Funde super meritos tua quæ bene fulminat ira,
Deprensos agili concremet igne furor.
Nec deserta colant hominis tentoria viui,
Alta ruinosas sed tegat herba domos.
Nam tua percussit quem dextera sæuius vrgent,
Et probris augent vulnera facta suis.
O sine, criminibus factis noua crimina iungant,
Iustitiæ possint nil vt habere tuæ.
Exime de tabulis illorum nomina, seruant
Quæ bona post obitum non obitura, Piis.
Æger, Inópsque tuæ video si dona salutis,
Te Citharæ fidibus, te Pater Ore canam.
Hæc Vitulo fuerit iucundior Hostia, cornu
Qui feriat, pedibus prosubigátque solum.
Hæc videant Mites, pandántq; in gaudia pectus,
Nam iucunda Deum vita colentis erit.
Ille suos Inopes audit, Bonus adspicit illos,
Vincula pro causa qui Pietatis habent.

Ergo

Ergo canant illi Tellus, Polus, Aequora laudem,
Quæ Cælo, & Terrâ, quæq; vagantur Aquis.
Incolumi tutam ſeruabit pace Sionem,
Et noua per Iudæ mœnia tollet humum.
Hîc dabit Iſacidum lætos habitare colonos,
Cultáq; pignoribus tradere rura ſuis.
Et Nati accipient ab Auorum ſtirpe minores,
Ritè colunt verâ qui Pietate Deum.

PSAL. LXX.

Deus in adiutorium meum intende.

HVc ades rerum Pater, à malorum
Vindica tractum violenter vndis:
Vt tua ſerues ope, curre ſumptis
Ocyor alis.
Qui meæ quærunt Animæ ruinam,
His rubor turpi linat ora fuco:
Palpitent cæci tremefacta neruo
Corda timoris.
Sæua qui feſſo mihi moliuntur,
Irritum mœſti doleant Laborem,
Et metu plantas celerante, raptim
Signa reuellant.
Terga confuſi iaculanda vertant,

Qui fremunt læti, quoties meorum
Temporum magno ſubeunda ſenſu
Vulnera cernunt.
Gaudio Iuſti potiùs triumphent,
Qui tuam ſperant cupidè ſalutem,
Ritè clamantes, tibi ſit perenni
Gloria curſu.
Scis opes huius tenues Egeni,
Pauperis noſti leue robur huius:
Diues ô rerum, validúſque fractum
Viribus auge.
Es meum Numen mihi ſoſpitale,
Es meæ certus Clypeus ſalutis:
Te Parens vnâ mora ne retentum
Differat horâ.

PSALM. LXXI.

In te Domine ſperaui, non confundar, &c.

TIbi credidiſſe ſpem beate Cœlitum
Rex ne pudori ſit, vide.
Memor Æquitatis at tuæ me vindica,
Aurémq; tende queſtibus.
Mihi eſto rupes euolanti peruia,
Et portus in quo liberer.
Nam tu ſalutis Ara, tu vitæ es meum
O Alme propugnaculum,

Eripe

Eripe nocentis à manu, grauissima
Exlegis à Tyrannide.
O Spes ab annis primulis. Fiducia
Ab vngulis infantiæ.
A Matris aluo nitor in te, nam mihi
Es inde Tutor vnicus.
Te laude semper efferam, ostentum licet
Appaream quàm plurimis.
Et adferenda damna vi mirabili,
Sed te iuuante præditus.
Ideò tuarum voce plena gloriam
Laudum perenne concinam.
Diésq; totos Præco magnitudinem
Tui sonabo Numinis.
Ne me relinque sub senectâ languidum,
Marcente vi ne desere.
Sic namque secum destinauit factio
Meum coacta in verticem.
Ope destitutum Numinis prehendite,
Nullo tuente vindice.
Tu ne recede longius, sed impetum
Depelle, quando fecerint.
Pudor retentet, frangat Imbecillitas
Eneruе corpus Hostium.
Maláq; parentes oblinat coloribus
Affusa Contumelia.
Hanc spem fouebo semper, antiquis nouam
Addendo laudem laudibus.

Sempérq; dicam iuris æqui Principem,
Fontem salutis vnicum.
Illámque nullis comprehensam litteris,
Aut terminis Clementiam:
Et vim potentem iusta factis præmia
Bonis, Malisque soluere.
Ab inchoatæ me Iuuentæ limine
Cantare facta Gentibus
Tua docuisti, nunc senectæ in vltimo
Ne da silere termino:
Donec futuris sæculis narrauero
Robur tuæ Potentiæ;
Et Aequitatem, quæ vagi præteruolat
Arces Olympi flammeas.
Quis Alme tecum conferet Mortalium
Numen profanus alterum?
Sic te volente dura vidi, viderim
Vt erigente prospera.
Haustum profundo gurgite, in Cæli iubar
Rursus tulisti amabile.
Tuæ addidisti munera Indulgentiæ,
Placatus ad solatia.
Mihi ergo dulci iam canêris Nablio,
Fidem tueri nobilis:
Abramidarum Numen, & sanctissimum
Dicêris vsq; Barbito.
Te vox canendo, spiritus te gaudio
A morte raptus efferet.

Dicésq;

Diésque totos Lingua conteſtabitur
Veriq; & æqui Vindicem.
Meos quòd Hoſtes irritos dimiſeris
Nota pudoris oblitos.

PSALM. LXXII.
Deus iudicium tuum Regi da.

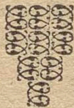
R*Ex Æquitatem, quâ regis omnia,*
Hanc ſancte Regis ſenſibus imprime:
Tuæq; proles Regis almum
Iuſtitiæ decus æmuletur.
Vt plebis Aequus pectora temperet;
Cauſas Egeni protegat integer:
Ac anteponat iuſtiorem
Diuitiis Inopem ſuperbis.
Frondente montes vertice nobiles
Pacis miniſtrent dona Minoribus:
Exempla colles Aequitatis
In Populo generoſa figant.
Cùm iudicarit, Pauperis erigat
Stirpem iacentis, legibus eruat
Idem ſeueris, molientes
Iudicium temerare fraudes.
Hunc gens timebit poſtera vindicem,
Dum nota viſet ſydera Lucifer:

Et multiformi Luna curru
Noctiuagos moderatur ignes.
Ceu flagitatus vellera molliter
Humectat Imber, gemmea recreat
Vt gutta blandi roris æstum
Puluereum sitientis arui.
Terris amicum proferet Æquitas
Sic orta vultum: Pacis amabile
Sic immorantis curret æuum,
Dum properat vaga Luna menses.
Rex hic habenis imperij reget
Hinc inde quantum cingitur Æquore:
Quantúmque decurrunt ab Ortu
Ad tumidi maris arua riui,
Illum ante pronus concidet AEthiops,
Hostes in ipso puluere sordidi
Vultum refigent, osculantes
Quam pedibus premit ille terram.
Reges profundum qui trabe nauigant,
Franántq; vasti Marmoris insulas,
Aurum rependent, sacra Thuris
Dona ferent Arabes Sabæi.
Et qui coronant se diademate,
Curuato honorem poplite deferent:
Illiq; gentes vniuersæ
Subijcient famulare collum.
A vi potentum namque tuebitur
Infirmiores, ac opis indigos

Clemens

Clemens leuabit, ne malorum
Imparibus rapiantur vndis.
Soluet ligatos compede fœnoris:
Cædi vetabit per violentiam
Trahiq́; Egenos, quos honorum
Nominibus decorabit amplis.
Rex quippe ſecum viuere Pauperes
Auri Sabæi torquibus inclytos
Donabit: illi laude Regem
Afficient, humeriſq́; tollent.
Meſſes opimæ per iuga montium
Creſcent in altum, flatibus Aëris
Quæ verberatæ tam ſonabunt,
Quàm Libani crepuere frondes.
Terræq́; ſurgent vberis Incolæ,
Vt gramen agris naſcitur herbidis;
Quos fontis humor, vel cadentis
Vrna rigat pluuioſa nubis.
Sit Nomen eius nobile cantibus,
Quod eſt parentis Filius Optimi:
Et iam vigebat Solis antè
Quàm nitidæ micuere flammæ.
Gentes beabit Gentibus inuicem
Ex vniuerſis aurea fauſtitas;
Ad eius immortale Regnum
Purpureis celerabit alis.

Abramidarum quem domus vnicum
Deum fatetur, laudibus efferat:
Quæcunque rerum mira solum
Nutu oculi fieri iubentem,
Sanctúmque nomen Numinis euehant
Æterna magni sæcula, gloriæ
Cuius per Orbem Fama pennis
Latiuagum spatiata curret.

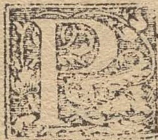

IN TERTIVM LIBRVM PSALmorum.

INTERPRETATIO Poëtica Latinè.

PSALM. LXXIII.

Quam bonus Israël Deus iis, qui &c.

VRA tuæ seruas quicumque sacraria Mentis,
Aduersis ne cede malis: Qui sæpe nigrantes
Depulit afflictâ Iacobi â naue procellas,
Te Bonus incolumem dabit à torrentibus vndis.
Gressibus incautis abeuntem, & penè ruentem
Me Domini tenuit Bonitas, cùm flamma medullas
AEmula decoqueret, sontes quòd Pacis honore,
Muneribúsque dies lætos agitàre viderem.

Impia Gens ergo ſucceſſibus ebria, dixi,
Nec curant obitum, nec lethi vencula, Morbos:
Sed manſura ſuis hæredibus atria ponunt.
Non hominum Curas, non experiuntur acuta
Verbera, quæ reliquis Mortalibus oſſa renudant.
Hinc tremulis illos afflata Superbia ventis
Abſtulit, oblitos penitus cælique, ſuique:
Nequitiæ ſpoliis ac Impietatis amictos.
Poſtquam vota ſuper tectis opulentia creuit,
Indomiti venis quemcûmque Cupidinis ignem
Accipiunt Animo, linguíſque nefaria voluunt.
Aſtra ſuper volitant, nunc verbis Numina dãnant:
Nunc quemcúmque volunt per terras figere, figunt:
Hæc Domini Populus ſecum triſtiſsima voluit,
Ceu diluta bibat liquidis Abſynthia lymphis.
Tunc ait. Humanæ gentis num Cura fatigat
Vlla Deum? Genitor num prouidus adſpicit Orbẽ?
Improbus en ſummis æquat laquearibus aurum,
Securúſque poli molliſsima tempora viuit.
Triſtis, egenus ego formidine pallidus Orci,
Incaſſum videor me Religione piaſſe:
Continuiſſe manus, aſperrima quæq; tuliſſe,
Necdum Lucifero rumpente ſilentia noctis
Obieciſſe mihi commiſſa piacula flendo.
Sic dicam res ire? Pios ego dicere cogar
Extremos hominum, quos tu tua pignora ducis.
Inſequor hinc cauſas aliter penetrare latentes,
Irrita ſed vacuum reſponſi Cura reliquit.

Aurea cùm veniam, Pater, in ſacraria, dixi:
Cur ſit vita Malo iucunda, miſerrima iuſto;
Amborum fuerit cùm meta nouiſſima, cernam.
Hæc vbi vidi equidem, vidi quàm perfida lactet
Proſperitas ſontes Animos. Sinis ire volantes
Altius, vnde trahant caſu grauiore ruinam.
Miror vt è magnâ tantorum mole virorum
Aſtra laceſſentum veſtigia nulla ſuperſint.
Quid loquar extinctos propter ſua facta Superbos?
Et vacuæ ſimiles nebulæ, ſpectriſque fuiſſe,
Quæ dubia ſub nocte metum, ſub lumine riſum
Viſa ferunt? ciues ergo timuere minores,
Nunc ijdem veluti ſomni ludibria rident.
Intereà cæco dum pectore lucis egebam,
Arſit felle dolor, Mentem Cura anxia torſit:
Inſcius obſtupui, pecudiſque ſimillimus hæſi.
Sed tua deſertor miles non caſtra reliqui,
Quippe manum Rector tenuiſti ô optime dextram,
Et duce te ſcopulos cum laude, & nomine fugi.
Quid ſine te Cælum, Tellus quid inhoſpita prodeſt?
Deſerat oſſa Vigor, lacerent præcordia Morbi,
Tu vires, animámque mihi, tu lumina reddes:
O mihi ſola mei vitalia robora cordis.
Heu qui te fugiunt, qui marmora Numina fin-
[gunt;
Et tecum viuunt, ceu qui connubia rumpunt,
Quando tuis fixi iaculis extrema videbunt.
Sat mihi te fœlix viuo, ſat diues amico.

Cam

Commissas spes Alme foue, tua dicere facta
Patribus accingar lectis, Populóque Sionis.

PSALM. LXXIV.

Vt quid Deus repulisti.

HOsti Pastor oues cur negligis alme relictas?
Gregémque vastat flamma cur furoris?
O potius fractæ blandus reminiscere gentis,
Tuo tibi quam iure vindicasti.
Seruitio demptam Rex illam vt solus haberes,
Et è Sionis arce temperares.
Oppida disiectis fumantia respice muris,
Contaminata sacra vise Templi.
Ecce tui lituis Hostes cecinêre canoris,
Solemnitates vt tuas profanent.
Signáque murorum fixerunt barbara pinnis,
Futura Templi ceu trophæa victi.
Sacra palam multis tonat icta securibus Aedes,
Vt Sylua ferro cæsa duriore.
Diuinæ insolitis perfecta laboribus artis,
Velluntur ictu fracta malleorum.
Quæ coluêre tuum nomen penetralia, fumant
Polluta scelere barbari furoris.
Conuenêre Hostes, placuit succidere cuncta,
Deiq; festas amouere luces

Signa

Signa tacent, nemo diuina Oracula pandit,
Nec nouit huius exitum procellæ.
Quo tamen vsque ferox in te bacchabitur Hostis?
Impunè verbis vsq; quò lacesset?
Cur in sacrilegos adeò tua fulmina cessant,
Sinúque condis dexteram fouenti?
O Rex omnipotens, nobisq; salutifer olim,
His mira terris solus edidisti.
Fluctibus assurgens Virtus tua diffidit Aequor,
Capita Draconum fregit inter vndas.
AEthiopum Coruis in se redeunte profundo
Dedit epulandum naufragum Tyrannum.
Protulit è viuo manantia flumina saxo,
Siccauit vndas amnium perennes.
Nóxque, diésque tuis ol eunt sua munera iussis,
Aurora prodit. Sol coruscat Orbem.
Tu vaga fundasti stabilem super Aequora Terrã:
AEstate fœtam, Vere germinantem.
Impia verba Hostis, tantũ hoc reminiscere, dixit:
Populúsq; vecors Numen ore læsit.
Pasce feras, Rex alme, tuâ ne Turture crudas,
Oblitus animas Pauperum tuorum.
Quod fuit antiquis cum Patribus adspice fœdus:
Et nos opacis abditos cauernis.
Regnat vbi in miseros Feritas scelerata per vmbras
Iniuriosi conscias doloris.
Ne miser attonito spretus ferat ore pudorem,
Da Pauper vnde te leuante cantet.

Surge, tuam Genitor, quando potes, adſpice cauſam,
Opprobriorum vel memor tuorum.
Impia quæ Populus iactat ludibria vecors
Attende, iuſtâ vindices vt irâ.
Ne ſecura ferant tumidas obliuia voces,
Tumultuando quas loquuntur Hoſtes.
Sed qui deſpiciunt ſtulto tua Numina faſtu,
Domiti ſuperbos exuant tumores.

PSALM. LXXV.

Confitebimur tibi Deus, confitebimur, &c.

TE Rex canemus maxime Cælitum,
Tuúmque nomen carmina patrio
De more tollent, quod ſaluti
In dubijs ſolet eſſe rebus.
Miranda ſeris facta Nepotibus
Et perſequemur nos tua cantibus,
At tempore Iniquis deſtinato
Aduenìens dabo iura Mundo.
Tunc laxa Terræ fabrica diffluet,
Omnes tremiſcent partibus incolæ
Orbis reuulſis, ſolus altis
Quem poſui ſtabilem columnis.

Inſani-

Insanientes stulta capessite
Ne facta dixi: Tollite cornua
Ne vos Profani, quos in Astra
Impietas furiosa mittit.
Cessate vanis motibus Impij
Cælo minari, parcite vocibus
Iniuriosis, quæ lacessunt
Iam Domini patientis iras.
Non Ortus vltor, non erit Occidens,
Non solitudo frondea montium:
Nam ius Olimpi Fabricator
Iudicio grauiore dicit.
Hunc ille ponet, si volet, infimum,
Illum per auras tollet honoribus:
Cratere pleno nam ministrat
Fæce merum vitiante vinum.
Semper bibendæ diuite poculo
Ad fecis imum proluet Impios:
Inebriato donec omnem
Artifici scelerum propinet.
Docebo Gentes hæc ego posteras,
Iustisque Numen laudibus efferam:
Gens Abrahami, cui fidelis
Legitimis operatur aris.
Dixisse dicam te bone Conditor,
Frangam Malorum cornua, verticem
Tollam Bonorum sic, vt illos
Exanimi vereantur Hostes.

PSALM. LXXVI

Notus in Iudæa Deus,&c.

SPectra vos Gentes prece fabulosa,
Thuris & fumo colitis Sabæi:
At Deum Iudæ venerantur vnum
Oppida verum.
Illius sanctum domus vna nomen
Isaci castis numeris amicat:
Patrij cantus meditatur illi
Moris auitos.
Ardua colles habitat Sionis,
Pace florentem Solymam quietâ
Fundat,& tantæ colit vrbis intrà
Pergama sedem.
Fregit hîc vires animosiores,
Æneos Arcus,Clypeos,& Enses:
Asperi Belli nimis efferatas
Contudit iras.
Alta prædantum iuga quam ferarum
Celsior vultum Pater extulisti:
Vnde turbatis feræ palpitarunt
Corda Superbis.
Námq; sopiti grauitate Somni,
Arma vecordes fremuêre Dites;
Sed nihil dextris potuêre vinctis
Tendere contrà:

Vt tuæ vocis tremefecit aures
Impetus, fluxis equites habenis
Victa frigenti posuêre victi
Lumina Somno.
Tu potes mentes agitare sontes,
Sed quis occurret tibi cum minaci
Igneo tortos glomerarit æstu
Ira vapores?
Arbitrum moto quoties Olympo
Te doces Orbi fore iudicando,
Incolæ Terrâ metuente, clauso
Ore silescunt.
Talis inuadet metus Insolentes,
Cùm tuâ mites ope liberatos:
Aureo Vindex hilarabis almæ
Pacis honore.
Ira mortalis violenta cordis
Cedet in laudem tibi vindicanti:
Et coërcenti reliquum minace est
Quicquid ab irâ.
Conscium votis caput obligate,
Ritè soluendo tamen expedite:
Et Deo casti properate Ciues
Dona timendo.
Ius habet solus necis, atq; vitæ,
Vt Duces Lethi per opaca mittat;
Et reluctantes humili Tyrannos
Puluere condat.

PSALM. LXXVII.

Voce mea ad Dominum clamaui, &c.

INuocaui Conditorem
Voce lamentabili:
Conditor voci benignus
Inuocantis annuit.
In periculis adiui
Fessus illum maximis.
Nocte palmas alleuaui,
Æstuante pectore.
Mens amica respuebat
Auribus solatia.
At Dei memor fremebam
Fluctuante spiritu.
Luminum fuere somno
Non plicatæ palpebræ.
Hæsitans vt impedito
Vocis vsu constiti.
Cogitabam mutus æui
Anteacti sæcula.
Et tibi sonare noctes
Quas solebam Barbito.
Corde sic loquebar, Angens
Hisce Curis spiritum.

Me

Me Deus reliquit annos
In futuri temporis?
Nec meis aduertet aurem
Questibus placabilem?
Sistet an perennis amnem
Refluum Clementiæ,
Moris oblitus paterni
Cùm solebat parcere?
Et benignatis ira
Sæua cursum reprimet?
Quid laboras ægra, dixi,
Mens, quid vrges inscia?
Ipse Mundi rector affert
Has vicissitudines.
Ergo cautè mente voluam
Facta magni Principis:
Adfuit suis vt olim
Nempe tot miraculis.
Templa cœli picta claris
Syderum fulgoribus.
Sicca temperata Lymphis,
Frigidis ardentia.
Tot benignæ facta cernam
Arte Prouidentiæ.
Semper idem, verus autor
Es viæ sanctissimæ,
Quis Deus tibi Deorum
Conferetur omnium?

Alme tu rerum Creator
Mira ſolus efficis.
Noſſe Gentibus dediſti
Vim tuæ Potentiæ.
Cùm Iacobi à ſeruitute
Vindicaſti Poſteros.
Æquoris te conſpicatæ
Sunt vt vndæ turgidi,
Horruerunt à profundâ
Penſiles voragine.
Te iubente deciderunt
Imbre plena nubila.
Rupta Cæli fulminauit
Obſtrepentis ianua.
Tunc tuæ pennâ ſagittæ
Tranſierunt alite,
Vox tonitrui globoſum
Terrefecit Aethera.
Creber incendit coruſci
Fulgor orbem Fulguris:
Et ſolutis ægra Tellus
Palluit compagibus.
Tu per Vndas ambulaſti
Detegentes alueum.
Inſtitit tuis Tyrannus
Non tamen veſtigiis.
Paſtor vt gregi, tuorum
Hâc præiſti ſemitâ.

Mose facti tam stupendi,
Ac Arone præuio.

PSALM. LXXVIII.

Attendite Popule meus Legem meam.

Isacidæ monitis aperite fidelibus aurem,
Et memori penitus mea pectore figite dicta.
Vera, sed arcanis mysteria condita rebus
Eloquar, & priscæ fidei monumenta reuoluam.
A nobis audita quidem sed visa Parentum
Omnia luminibus, nos qui docuêre Minores:
Tempora ne gentis seræ ventura laterent.
Narrarunt ideò laudes, cecinêréq; lætis
Plausibus alma Dei quæ mira Potentia fecit.
Nam cùm iura daret profugis Genitoribus olim
Omnipotens, pepigit facta immortalia Natis
Differerent, vt Posteritas oritura teneret:
Atq; aliis eadem miracula proderet annis.
Scilicet vt veterum tam rara exempla secuti,
Credere se Domino properent in rebus egenis:
Et fido memores tantarum pectore rerum
Iussa, Vij, sacris à Legibus eruta discant.
Ne Patrũ similis gens dura atque aspera surgat
Deuia sponte sequens, monitis incredula veris.

En genus Ephremi doctum pugnare sagittis
Cum pharetrâ amisso certamina deserit arcu,
Quod Domini Leges, audax quod fœdera soluit,
Mentéq; Niliacas aboleuit facta per oras.
Scilicet vt coram Proauis Deus oppida Nili
Prodigiis turbauit agens, Maris æquora rupit,
Hinc atque hinc instar gemini pendentia muri,
Isacidæ fugerent vt per vada sicca Nepotes.
Nube regebat iter, Sol quando errabat Olympo:
Igne polum tenebris. Nox quando obscura tenebat.
Arentem silicem desertas inter arenas
Diffidit, & Populum venis satiauit aquarum:
Ceu fluerent scatebris largè fluuialibus vndæ.
Ergo per incisi terebrata foramina saxi
Misit aquas, plenis irent ceu flumina ripis.
At nihil in melius versi, noua crimina texunt,
Vnde lacessiti sæuiret Numinis ira.
Nam deserta soli cùm sicci inuisa tenerent,
Tentauere Deum, ventrísq; Cupidine cœci
His adeò fœdis epulas petière querelis.
Inter saxa Deus nullo squalentia cultu
Instructas dapibus poterit ne apponere mensas?
Ille rigens saxum tetigit, tactúmq; secuto
Flumine, torrentes exundauere liquores:
Dona laboratæ properet nunc mollia frugis,
Et mensis epulas dulces genialibus addat.
Audiit, & iustâ Pater inflammatus ab irâ
Castra super misit trifidas ardentia tædas,

Isacidúmque rogo domuit populante furorem.
Tot factis non vsq; Deum posse omnia norunt,
In rebus nec opem sperarunt affore duris.
Nec minus intereà donis epularibus aluos
Vt cupidas satiet, liquidam iubet aëre nubem
Stare serenato, & cælestia limina pandi.
Tum primùm æthereas Cœli pluit area fruges,
Oráque triuerunt panem mortalia Diuûm,
Indulgente Deo largè venerabile donum.
Hic animas calidi flantes compescuit Euri,
Et iussit spirare Notum, quò decidit imber
Insolitus volucrum, ceu pulueris arida nubes.
Quàm multæ Oceani fluctu glomerantur arenæ,
Alituum cecidêre super tentoria turmæ.
His saturos epulis (nondũ tamen ora quierant
Ingluuie stimulata) Dei quatit Ira minacis:
Sternit humi Proceres, & corpora lecta Iuuentæ.
Sed nec suppliciis fracti, nec amore retenti,
Aut scelus oderunt, aut impietate relicta
Agnouere Deum per tot miracula notum.
Ante diem raptos ergo sine laude necabat,
Succidens vitæ pauidos ignobilis annos.
Cùm passim ruerent, subitâ Pietate redibant:
Manéq; supplicibus, flentes admissa, querelis
Orabant veniam: Dominum sua Tela vocabant,
Auxilium, Clypeúmq; : Doli sed conscia lingua
Hoc adeò Patrem studio lactabat inani,
Quippe animis stabant veteris periuria moris

Fixa, nec ad pactas flectebant pectora Leges.
Ipse autem facilis peccantum ignoscere culpæ,
Sæpe lacessitas Iræ reuocauit habenas,
Nec sæuire dedit, quantùm meruêre, furori.
Quin homines meminit quã noxia corpora tardẽt,
Ventorum similes, qui quando turbine perflant
Conuersi renuunt alis remeare sonoris.
O quoties illi deserta per auia questi
Exacuêre Deum? quoties per inhospita siccis
Arua locis Domini mouêre immobilis Iras?
Rursus ad ingenium ambiguum, moresq; reuersi
Tentauêre Deum, circumscripsêre vigorem.
Nec meminêre diem quo sæuo ex Hoste redemptos
Eripuit, cùm prodigiis vltricibus actam
Terruit Aegyptum, & Taneos lacrymabilis arua.
Ille cruentauit, biberent ne pocula, riuos:
Morsibus infestas per regia limina Muscas
Egit, & immissam squalenti à flumine Ranam.
Fructibus aucta nouis Brucho dedit arua, Locustis
Quicquid humo credũt homines, sperántq; Coloni,
Pampineas strauit Boreali grandine Vites:
Arboreos glacie fœtus, lapidúmque sonoro
Abstulit imbre Greges, animalia cætera flammis.
Irarum in Pharios Populos laxauit habenas
Cuncta ruens, furias inimica per oppida soluit,
Tum morti reclusit iter, latéq; vagante
Peste, hominum turbas, etiam Iumenta peremit,
Natorum primas animas, generisq; domúsq;

Spem

Spem tulit, Aegypti campos quâ Nilus inundat,
Et vaga progenies figit tentoria Chammi.
At Bonus Isacidum post tot miracula gentem
Commissas vt Oues per tesqua horrentia duxit.
Nec trepidi casus rerum timure minaces,
Vnda Parethonios postquam bibit obuia currus.
Et tandem patriæ ductos in finibus oræ
Constituit, dextræ inuicto quam robore cepit,
Indigenis omni Bellorum clade sepultis,
Sortitúsque domos, & fertilis oppida glebæ
Inuertenda dedit, quos vexerat, arua Colonis,
Et domitæ gentis captos habitare Penates.
Nec tentare minus, Dominúmque lacessere factis
Cura fuit, pactas aut fœdere soluere Leges.
Sed procul auersi ruperunt Iura, Fidémque,
Et Patrum similes mores didicêre suorum.
Vt redeunt in se laxati à funibus arcus,
Sic praui in faciem vitæ rediêre prioris:
Flagitiisq; nouis acuerunt Numinis Iram,
Impia per virides fecêre altaria colles:
Inq; Deûm varias conflarunt æra figuras.
Audiit Omnipotens, & detestabilis odit
Facta profana domus, fastiditámq; reliquit.
Tunc non fatidicæ placuit Cortina Siloës,
Vnde dabat quondam trepidis Oracula rebus:
At tulit à sæuo, fusis legionibus, arcam
Hoste capi, decorisq; sui prætoria ferri.
Isacidas ferro iugulari, & prædia sortis

Cara suæ flammis populata sequacibus vri.
Incendi Iuuenis, sine virginitatis honore
Indeploratas mortem subijsse Puellas.
Ense Sacerdotes mactari, ad funera nullas
Curanda occisis viduas superesse Maritis.

Et tandem veluti somno euigilasset ab alto,
Post crapulam Miles, vel sæuus in arma ruisset,
Increpuit, telísque suos petit obuius Hostes,
Spicula secretis insigens lurida plagis:
Spicula dedecoris monumenta æterna futuri.

Non tamẽ Ephremi, Iosephi aut sanguine cretũ
Regificâ sacri phialâ clarauit Oliui:
Sed Iudæ de stirpe genus, montemq; Sionis,
Quem voluit terris semper magis omnibus vnum,
In sedem Regni, & Templi fundamina legit,
Duratura, soli dum pendula machina durat.

A patriis famulum caulis ad regna Dauidem
Extulit, vt Populum regeret quem gentibus vnum
E reliquis vult esse suum. Nec segnior ille
Pauit, & egregiâ Ductor mentisq́; manúsq;
Arte suos fouit, Bellisque exterruit Hostem.

PSALM. LXXIX.

Deus venerunt gentes in hæreditatem.

IN tua venerunt Genitor patrimonia Gentes:
Et tua quæ fuerant, barbarus Hostis habet.
Sancta profanati fumant oracula Templi:
E Solimis lapidum vasta ruina manet.
Heu tua iura feri Populi tua iussa colentes,
Vulturiis auidos apposuêre cibos.
Heu nimiùm diro exemplo lanianda Piorum
Corpora montanis trunca dedêre feris.
Instar aquæ Solymis riui vndauêre cruoris:
Nec fuit extinctos qui sepeliret humo.
Quàm sumus opprobrium vicina per oppida vecti?
Fabula finitimis quàm memoranda locis?
Quo tamen vsque tuæ populabitur impetus Iræ,
Æmulus ardentis vel furor ignis erit?
Sæua tui in Gentes ignaras fulmina mitte,
Inscia vel nomen Regna vocare tuum.
Vt fera Iacobi sobolem quæ cruda vorarunt,
Solâq; de cultis arua dedêre locis.
Ne veteres Vltor scelerum reminiscere labes,
Ante sed euersos verte benignus ope.
Alme faue, miseris ades auxiliaribus armis,
Nominis vt redeat gloria prisca tui.

Hac admissa tenus pœnis damnaueris vltor:
Nominis est ingens parcere fama tui.
Verba lacessentes Populi cur impia dicent,
Scilicet ille Deus vester amicus, vbi est?
Sacrilegos vtinam videamus soluere pœnas.
Et videant Gentes se sua damna pati.
Innocui fusos vlciscere sanguinis amnes,
Accipe quàm vincti compede dura gemant.
Incute vim Genitor, tenebrosa ergastula pande,
Eripe quos victrix deuouet Ira neci.
Finitimi nostras habeant cum fœnore clades,
Qui tibi dixerunt impia verba, luant.
Nos tuus alme tuo Grex olim inclusus Ouili,
Carmina dicemus læta futura tibi.
Nec canet vnius tantùm gens postera sæcli:
Quæ fuerit Mundo sospes eunte, canet.

PSALM. LXXX.
Qui regis Israël intende.

ABramidarum Rector, ô Iosephidas
Qui ducis vt Pastor gregem.
Premis sedendo qui rubentes Alites,
O quæ precamur, accipe.
In Ephraimi, Beniamini, & vltimi
Fratris Manassæ gratiam:

Oris

Oris coruſcam fulminantis lampada
Oſtende te vocantibus.
Tuæ tremenda ſigna da Potentiæ,
Et nos amicos ſoſpita.
Collige repulſos, ore blandus adſpice,
Et liberi ſeruabimur.
Deus arma cuius imperata nutibus
Ponunt minaces impetus.
Quonam uſq; plebis vota charæ differes
Aurſus iracundiæ?
Largo genarum fonte deplorantium
Ingrata roras fercula.
Auges aquarum de genis cadentium
Amara riuis pocula.
Vtri priores ſpolia de nobis ferant,
Te dante, certant Accolæ,
Ridéntq; noſtris lætiores cladibus.
O qui gubernas prælia,
Collige repulſos, ore Blandus adſpice,
Et liberi ſeruabimur.
Tu tranſtuliſti vineam Aegypti è ſolo,
Tuis ſerendam fertili
Manibus in aruo barbaræ propaginis
Vnde eruiſti ſeminæ.
Viæ fuiſti ductor. Vt radicibus
Hæſit, per arua pampinos
Sparſit comantes. Eius alta vertices
Veſtiuit vmbra collium.

Cedros flagella prenderant repentia,
Ad rauca Ponti littora.
Euphratis vndas vsque famâ nobiles
Se palmites effuderant.
Cur nunc aperta sæpe transeuntium
Relinquis in vindemiam?
Aper cruentus vastat, omnis vndiq;
Depascit agri bellua.
Reuerte, nutu Bella qui regis tuo,
Hanc cerne ab alto vineam.
Ramum tuere quem tua cultum manu
Hæsisse Terræ videras.
Saltem rogatus annues ob Filium,
Quem nobilem clarissimis
Factis dedisti. Nam quòd arsit ignibus,
Sectúmq; ferro marcuit:
Periit, acerba dum tui vultus faces
Emisit indignatio.
Sed nunc Misericors dexterâ virum leua,
Illúmque firma viribus
Quo fundis Hostem. Deseremus vnicam
Non te salutis Anchoram,
Auris amicum redditi vitalibus,
Sed Numen inuocabimus,
Qui præliorum nutibus potens regis
Formidolosos exitus:
Huc oris alma verte clari lumina,
Mox liberi seruabimur.

PSALM. LXXXI.

Exultate Deo adiutori nostro.

IN Dei laudem memores auiti
Eia plaudendo resonate Ciues:
Isaci proles duce quo per omne
Slpenduit æuum.
Carmen adiuncto crepitu sonori
Tympani fas est recitare festum:
Nabliis gratæ Citharæ iocosos
Addere neruos.
Luna cùm primos nouat orta Menses,
Plena vocalem tuba det canorem,
Cùm diem festis agimus Calendis
Buccina clangat.
Sic, Deo quondam statuente, Patres
Ritè sanxerunt fieri per annum:
Sic Auis olim fuit approbato
Fœdere cautum.
Námque Iosephi voluit Minores
Hunc diem testem memorare fastis:
Quo reliquerunt Phariis soluti
Legibus oram.
Barbaræ voces vbi nationis
Hospites muti prius audierunt:
Postea seruis humeris coacti
Tollere moles.

At Deus vindex onerata, dixit,
Dorſa curuanti cophino leuaui;
Iſaci proles ſuperante vires
Feſſa labore,
Cùm meam dextram gemitu rogares,
Annui claræ ſonitu procellæ:
Et tui feci Meribæ periclum
Fontis ad vndas.
Ergo Gens lectæ modò ſortis, audi,
Námq; teſtabor fore te beatam;
Ni Deûm vanis aliena fingis
Numina ſacris.
Ipſe ſim numen tibi ſolus vnum,
Qui potens rupi Pharias catenas:
Plura quàm votis bona flagitabis
Tunc ego reddam.
Reſtitit durus Populus monenti,
Nec ſuam vecors patefecit aurem:
Irrita in Ventos bene dicta ſolui
Paſſus inanes.
Tum ſuo vt ſenſu furerent, reliqui:
Quæ ſequi vellent, ſequerentur vltrò:
Et Deûm inuentis agerent profani
Ritibus æuum.
Si meis aurem monitis dediſſent,
Et meum proles iter ambulaſſet
Iſaci, quondam meditata pactas
Fœdere Leges;

Verſus in ſæuos ego totus Hoſtes
Clade triuiſſem populis loquendâ:
Quæq́; nunc vexant, mea perdidiſſet
Dextera Gentes.
Vtq́; victorum fugerent duella,
Verba mendaci loquerentur ore:
Iſcaci contrà fruerentur altâ
Pace Nepotes.
Prodigo Tellus quibus alma partu
Tritici ſpicas grauidas tuliſſet:
Mella ſudaſſent vbicúmq; dura
Roſcida cautes.

PSALM. LXXXII.

Deus ſtetit in Synagogâ Deorum.

INter potentes Conditor aſtitit,
Qui fixa reddunt iura Minoribus:
Illóſque Iudex Aequitatis
Admonuit temerare Leges.
Formidoloſâ voce coarguens,
Quonam vſque, dixit, iuſta reuellitis?
Damnatis æquos cur Egentes,
Propter opes Sceleratiorum?

Quin vos Egenum tollitis imparem
Diti superbo? quin miserabiles
Fulcitis Orbos, & leuatis
Pauperiem sine dote victam?
Arcete fractos à violentiæ
Iniuriosæ turbine Pauperes:
Ne ferte Egenos esse prædam
Diuitibus malè gratiosis.
Hæc cùm monerem, nil sapientius
Vidêre, fraudum nubibus obruti:
Nec exulanti iure Legum
Præcipiti ruitura casu,
Quæcúmque Terræ fabrica sustinet.
Verum est: Creaui vos necis arbitros
Vitæque, celsi nempe diuos
Arbitrij ditione feci.
Sed plebis instar funere sordido
Olim cadetis: Sedéque regiâ
Pulsos, Tyranni vos silentes
Accipient Erebi lacunæ.
Tu Legum habenas ô Deus accipe,
Tu iura terris redde volentibus:
Hæreditatis iure, rerum
Imperium tibi tradet Orbis.

PSAL.

PSALM. LXXXIII.
Deus quis ſimilis erit tibi?

NE Genitor ſileas, inhibe ne tela quietus:
Adeſſe néue differ inuocantibus.
Ecce tui verbis fremuêre minacibus Hoſtes:
In te peroſi ſuſtulêre verticem.
Iurato Iſacidas decrêrunt tollere Bello:
Tuóque Sanctos pectori gratiſſimos.
Ferte citi ferrum, penitus quin cædimus, aiunt,
Stirpis odioſæ nequa ſint veſtigia?
Vnanimes etiam ſtatuêre euertere ritus,
Tuique iura ſacro ſancta fœderis.
Iungit Idumæis ſociis tentoria, priſci
Ab Hiſmaëlis orta Gens origine.
Iuncto conueniunt Agareni in caſtra Moabo.
Geballus, Ammon, Ammalechus additur.
Quique Palæſtinæ vaſtos arat Accola fines:
Tyrique viuit vrbis intra mœnia.
Coniurata ſimul Syriæ capit arma Iuuentus,
Merendo Lothi poſteros vt adiuuet.
Hos Pater, vt Siſaram, Madianáq; prælia redde,
Ciſſonta propter vt Iabini copias.
Flumen apud Dorium iacuêre cadauera, campis
Iucunda meſſes in futuras pabula.
Horum pone duces quales Grebus in armis,
Fuêre Zeblus, Zebeas, & Salmana.

Ausi omnes Animis hæc dicere verba superbis:
Pulchra occupemus Numinis sacraria.
Verte rotæ similes, Genitor, stipulæq́ volantis,
Spirantis auræ sicut est arbitrium.
Vt rapiunt auidæ syluestria robora flammæ,
Igniq; montes incidente concrepant.
Hos inuolue tuæ sic tempestatibus Iræ.
AEstu furoris inquietos arripe.
Fac Ignominiæ maculosâ labe rubescant:
Orare discant Numen vt pressi tuum.
Hinc Pudor, inde Metus nutantia pectora turbet:
Lethi perennis vrgeat necessitas.
Esse tibi nomen tuæ maiestate verendum
Scient, idémq; Terra confitebitur.

PSALM. LXXXIV.
Quam dilecta tabernacula tua, &c.

COnspicienda tui quàm sunt tentoria Templi,
O Deus arbitrio qui regis arma tuo?
Atria cùm repeto viuis me vrentia flammis:
AEthereas alacri vix fero Mente faces.
Córq;, & membra micant hilari exultantia motu:
Quâ possunt Dominum singula voce canunt.
Atria (sic memoro) latebras vbi Passer amicas
Inuenit, & pullos nutrit Hirundo suos.

Ah

Ah Rex armipotens ego Templi altaria solus,
Quod modò non possum corpore, mente colo.
Fœlices habitant tua qui sacraria, nullis
Temporibus claudent laudibus ora tuis.
Is quoq; præcipuo quem cingis robore, fœlix:
Ingreditur sanctas corde regente vias.
Quâ lacrymæ gelidâ stillant in valle sonantes,
Hîc noua de largo pocula fonte bibet.
Monstrat Olympiaci qui iura capessere regni,
Cœlestis liquidas hauriet amnis aquas.
Hos alia ex aliis dites opulentia reddet,
Donec conspiciant vrbe Sione Deum.
O Deus armipotens quæ nunc precor accipe lenis,
Respue difficili ne mea vota manu.
O Clypeus, Statio nostræ ô fidissima vitæ,
In Christi facie lumina fige tui.
Ad tua Templa dies fuerit iucundior vnus,
Addita quàm vitæ sæcula plura meæ.
Asseruare domus hîc clauiger ostia mallem:
Sceptrifer in scelerum quàm ditione coli.
Sol, Clypeúsq; (Bonos etenim tua gratia munit,
Gloria clarabit cùm super Astra feres)
Non tu parcus eris Casto indulgere fauorem,
Qui se ne maculet nocte diéq; videt.
O Genitor, sistis qui Bella sonantia, fœlix
Omnia qui validâ Spe tibi nixus obit.

PSALM. LXXXV.

Benedixisti Domine Terram tuam.

IAm tua vindictæ ponit Clementia vultum
Sancte Parēs; Etenim Populū miserata iacentē,
Quem tibi conciliat, dominis crudelibus aufert.
Quippe Bonus, Facilísq; nefas, & crimina tollens,
Alta suis condant tenebris obliuia mandas.
Iráq; ne penitus tua desæuiret, habenis
Vsus es, & meritum vetuisti ardere furorem.
Vita, Salúsque tuum conuerte in mitia pectus,
Nósque fatigatis ex Hostibus effice Amicos.
Sempérne Isacidum stirpi indignabere Vindex?
Propter Auos vltrix torquebit pœna Nepotes?
Consilium refer in melius: Vitæ halitus errat,
Si quis adhuc Animis illum ô vitalibus auge:
Et Populus Domino lætabitur æger amico
Os Pater ergo tuæ Bonitatis amabile nuda,
Signâq; venturæ profer cœlestia vitæ.
Auribus attentis seruabo ex Æthere vocem,
Quæ Populo veniet speratæ nuntia Pacis:
Exorata Bonis, ne Diffidentia victos
Torqueat, & Curis iterum mendacibus vmbret.
Nec procul alma salus Iustorum à limine tēdit,
Gloriáq; vt nostras semper colat hospita sedes,
Quin etiam posito tandem certamine diuæ

Prisca

Prisca Fides, Bonitásq; manus in fœdera iungent,
Et Pax Iustitiæ dabit oscula fida sorori.
Déq; solo Virtus orietur conscia Veri,
Lætior aspiciet quam Cœlo Astræa relicto.
Annuet Omnipotens, rorem pluet Aethere blandũ,
Vnde suum Tellus pariet iustissima fructum.
Nec serpent adeò veteris contagia morbi,
Quippe sui Domini gressus comitabitur Æquum,
Paccatúmque reget patriis virtutibus Orbem:
Et fraudum miseras soluet formidine Terras.

PSALM. LXXXVI.

Inclina Domine aurem tuam.

ADuerte blandus aurem
Tuam Pater roganti:
Quem Solitudo vexat,
Et contumax Egestas.
Serui tuere vitam
Ius Aetheris colentem:
Me sospita vocantem
Te Spem suæ salutis
Sucurre, nam per omnes
Solis vocaris horas:
Fer læta gestienti
Ad te leuare Mentem.

Nam Mitis, & Benignus
Clementiâ paternâ,
Soles opem rogatam
Afferre postulanti.
Nunc ore quæso blando
Me sancte Rector audi:
Ad æqua vota flecte
Tuam parumper aurem.
Cùm detonat procella
Formidolosa rerum,
Te quæro, nec recusas
Præbere te serenum.
Nemo tibi Deorum,
Par extat, aut secundus:
Tuæq; facta dextræ
Molitur alma nemo.
Quæcúmq; Gens Olympo
Subiecta permeanti
Accedet vt te adoret
Suum precata Numen.
Nam magnus es, poténsq;
Patrare mira solus:
Deúsque viuis vnus
Nec occidens, nec ortus.
O alme Veritatis
Me da tenere calles:
Cor ex pia, tremiscat
Vt te, tuúmque Numen.

Mens

Mens omne cantet æuum
Te facibus piata,
Tuúmque læta condat
Laudando nomen Astris.
Expertus ergo blandum
Clementiæ fauorem:
Me testor ex Auerni
Per te redisse portis.
Iniqua Gens coactis
Me viribus petiuit:
Nec vindicem Tonantem
Sperauit affuturum.
At Lenis, & Benignus,
Duræq; parcus Iræ,
Quæ polliceris, omni
Integritate reddis.
Misertus intuêre,
Potentiâque firma
Hunc, quem tibi dicauit
Ancilla fœta vernam.
Da signa me perosi
Quæ palpitent videndo:
Tuóque vt erubescant
Me sospitem fauore.

PSALM. LXXXVII.

Fundamenta eius in montibus sanctis.

VRbis amat supra Iacobi cætera Patris
Deus ostia clara Sionis.
Hanc in conspicuis fundauit montibus arcem,
Valido quam robore munit.
Magna tuæ venient olim præconia famæ,
O regia Numinis alma.
An tibi certarit riguo Pharos humida Nilo,
Altis Babylonia muris?
Quin Pharos & Babylon supplex te agnouerit [olim,
Tyros, & Nabathæia regna.
Scilicet ille suo te nobilitauerit ortu,
Quòd Rex super Æthera notus,
Rex qui te impositam fundauit collibus vrbem,
Et seruat mœnia Custos.
Omnia cùm referet Populorum nomina census,
Dominus dabit Aethere signum:
Hic genitum claris testabitur argumentis,
Quem Regem in sæcula fecit.
At Citharis in te, Choreis, & Carmine ludent.
O lætæ Patria gentis

PSALM.

PSALM. LXXVIII.

Domine Deus salutis meæ.

Siue Oriens retegat, seu Vesperus occulat Orbem,
Inuoco te, vitæ Spésque Salúsque meæ.
Supplicibus Genitor pande ô tua limina votis:
Aure preces tolera non renuente meas.
Mens satiata malis iam non fert tædia vitæ,
Ipséq; lethæis quàm propè mergor aquis?
Iam feror è numero quorum fugit halitus auras,
Respiciens cineris busta futura mei.
Liber at effugerem clades, si mortuus essem:
Et tamen à multis mortuus esse feror.
Ceu gladio cæsi, quorum obliuiscitur Orbis,
Quos tua visa fuit destituisse manus:
Me caua præcipitem Barathri in spelæa dedisti:
Mortis vbi gelidæ tristior vmbra silet.
Et super immensum calidi iacis arma furoris.
Et tua me rapidis fluctibus ira vorat.
Diffugêre omnes, voluisti hoc tu quoque, noti:
Esset in aspectu ceu rata pœna meo.
Tum grauis incubuit duri violentia morbi,
Ex oculis acies fugit adempta meis.
Hic voco te manibus clamando in sydera iunctis.
Siue dies vmbram, seu fugat vmbra diem.

Viſne potens Lethi reuocando extincta videri
Membra, tibi laudes vt rediuiua canant?
Téne Bonum dicent tumulati ex aggere buſti?
Vel ſeruare datam qui periêre fidem?
An tenebræ noſcent tua facta, an regna ſilentum
Iuſtitiam, æternùm iuſſa ſilere, canent?
Te voco, te memoro, nec dum fruor Aethere viuus,
Mane feram laudes anteuenire meas.
Sed quid adhuc durâ placari Mente reſiſtis?
Auersóque meas deſpicis ore preces?
En ego quem primis penuria vexat ab annis,
Quem Labor, ablatâ quem timor angit ope.
Me tua ſæpe ſuo deterruit Ira tumultu,
Et ſuper afflictum detonuêre Metus.
Agmine námque vno cuncti incubuêre dolores,
In ſata ceu pluuiæ funditur Imber aquæ.
Ah tibi ſic placitum, me diffugêre ſodales,
Cladibus offenſi nec doluêre meis.

PSALM. LXXXIX.

Miſericordias Domini in æternum, &c.

DVm curru æthereum Sol aureus ambit O-
[lympum,
Flamma nitet, ſpirant Auræ, ciet Aequora Ventus:
Terra

Terra noui croceis pubescit floribus anni:
Te largum donare canam Pater optime, dicam
Alma tuæ fidei Populis exempla futuris.
Dicam equidem, quando figebas Sydera Mundo,
Tunc placuisse tibi nostræ miserescere gentis.
Et prius in nihilum cœlestia posse resolui,
Quã tua sancta Fides cursum Bonitásq; retardẽt.
Fœdera selecto iurasti immota Dauidi,
Scilicet æternùm venturam in regia Prolem
Sceptra, nec amissi variandum limina Regni.
At polus auratis quoties argentea Signa
Explicat ordinibus, manuum monumenta tuarum
Admiranda canit: Cœtúsque, & sacra Piorum
Templa tuæ fidei durare immobile pactum.
Se quis Olympiacâ tecum componet in aulâ,
Dicere vel similem Desertor penniger audet?
Concilio in magno tua sola potentia diuûm
Fulget, & exanimâ pauidos formidine terret,
An tibi bellipotens Numen par induit arma?
Maiestas, & sancta Fides, & conscia Veri
Te circum figit vestigia candida Virtus.
Tu Mare conturbas, conturbatúmq; serenas,
Et sternis Pelagi missas in Sydera moles.
Tu Pharon inuisam, ceu ferro armatus adisses,
Et cùm Niliacâ iugulasti stirpe Tyrannum.
Te vocat authorem Cælum, te pendula Tellus,
Orbis, & in triplici quicquid viget ordine rerum:
Nam totidem fulcis solido fundamine moles.

Tu gelidum pennis Boream glacialibus armas:
Tu piceis animas humentem nubibus Austrum:
Te iuga verticibus surgentia Thabor, & Hermon
Ambo canunt, tollis solus quod in Aethera montes.
Omnipotens tu robur habes, tua dextera vires
Ostendat generosa suas. Tibi conscia Iusti
Componit solium Virtus: It proxima vultu
Ridenti Bonitas, & quæ reuocare negando
Ignorat promissa Fides. Qui talia nouit
O Populus, Dominóq; sacras operatus ad Aras
Exultat patrio Lituis de more canoris.
Tales alme tui radiatum à lumine vultus
Ingrediuntur iter, scuto se nominis vmbrant:
Iustitiæ valido circùm tutamine cingunt.
Hinc illos decorat quæcúmq; est gloria factis,
Et nos Imperij sceptris dominamur auiti.
Tu Deus Isacidum Clypeus, tu Numine Regem
Protegis, Abramidum cui Ius, Regnúmq; dedisti.
Tu quondam arcano pandens oracula visu
Sanctis alma tuis, es talia voce locutus.
Egregium Virtute Virum, cui robur, & ingens
Pectus in arma dedi, è medio sine nomine plebis
Extuli, vt imposito faciam diademate Regem.
Inueni famulum Iesseâ è stirpe Dauidem,
Hunc stillare super phialam dignabor Oliui:
Huic mea terrificis manus auxiliabitur armis:
Contra Hostes vnum reddent mea robora firmum.

Non

Non eius spoliis, non vectigalibus Hostes
Proficient, fraudum nec tendere callidus artes.
Quin ego terribilem vultu contra agmina sistam,
Victor vt hos sternat, plantísq; fugacibus illos
Iam deploratam cogat sperare salutem.
Sancta Fides illum, Bonitas comitabitur illum,
Auspiciisq; mei tollet sua nominis arma.
Hinc Tyrio partum definiet Aequore Regnum,
Inde per Euphratis liquidas metabitur vndas.
Me Patrem, Numénq; suum, Clypeúmq; salutis,
Supplice quando preces effuderit ore, vocabit.
Illum ego regnantum veluti sit origine primus,
Ante alios iubeo radiis fulgere Coronæ,
AEterno amplectar carum Bonitatis amore:
Quæ pepigi nec erunt venturis irrita sæclis,
At prolem, & solium totidem durare per annos
Largiar, Ætherei moles quot habebit Olympi.
Si tamen exleges frangent mea iura Nepotes;
Auerténtq; suos à recti tramite gressus,
Sacra nouis etiam conuellere ritibus ausi:
Verberibus, pœnísque vltor commissa piabo.
At mea nec Bonitas se Regi offensa negabit,
Nec variata Fides pactis iurata reuellet:
Fœdera nec soluam, mea nec promissa refigam,
Iuratúmq; semel manet altâ mente repostum.
Per me sceptra geret soboles æterna Dauidis;

Et ſtabit ſolium manſuri immobile Regni.
Sol, & Luna mihi præſentia lumina Mundum
Quæ radiant, maneant dictorum in ſæcula teſtes.
Nunc autẽ irarum Pater æſtu accenſus anhelo
Negligis, & Regem mandas procul ire repulſum.
Fœdera diſſoluis, capiti diadema reuellis,
Verſatúmque ſoli ſqualenti in puluere fœdas,
Mœnia ponis humi, firma, immunita relinquis.
Ergo illum ſpoliat quicúmq; ſit obuius Hoſtis,
Finitimæ pulſum Terræ ferus accola ridet.
Quique premunt illum vires te addente Superbi
Accipiunt animos, & geſtis gaudia rebus.
At noſtros acie gladios feriente retundis,
Auxiliis Populum medio in certamine priuas.
Tu decus antiquum Belli, tu Pacis honorem,
Et ſolij pereuntis humas miſerabile nomen.
Ante diem cogis trepidam cecidiſſe Iuuentam,
Dedecori reliquos, Ignominiæque reſeruas.
Sed quis erit finis? quæ tanto meta Labori?
Quâ prece, quo voto flammata piabitur Ira?
Quàm breuis, & nihili quã ſit mihi vita reuolue
Sancte Parens. Iubar incaſſum ſpirabile Cæli,
Indulges hominum generi? Quis limina tanget
Lucis, & extinctos Lethi non hauriet ignes,
Debita frigentis nec ſoluet Legibus Orci?
Heu Bonitas, heu ſancta Fides! quo pulſa receſſit

Gratia,

Gratia, quo toties pactis iurata Dauidi?
Respice dedecorent, Genitor, quæ opprobria seruos
Alme tuos. En fundo sinum, viden impia circum
Gens quantùm potuit verbis audere malignis?
Illa tibi, nobísque ferox, ait, irrita Christo
Ex vestro sperate, Deus tamen omnia contra
Annuet, in seros venient promissa Nepotes.

M 2

IN QVARTVM LIBRVM PSALmorum.

INTERPRETATIO Poëtica Latinè.

PSALM. XC.

Domine refugium factus es nobis.

Ex qui gubernas omnia mollibus
AEterne frœnis: Tu Domus ænea
Nobis fuisti semper, orsis
A teneris orientis æui.
Montes priusquam culmina tollerent,
Tellus vireret: Se Globus aureis
Versaret Astris, sempiternum
Solus eras, es, erisque Numen.

Augusta nobis tempora digeris.
Sed luctuosis fœta laboribus:
Dicésque tandem; Gens Adami
In cinerem resoluta vade.
AEuum per annos mille quod effluit,
Hesterna tanquam lux tibi transuolat;
Et noctis horæ quas sopore
Excubitor breuiore dormit.
Nos herba tanquam roscida viuimus,
Sub manè primò quæ viret eruta:
Meridianæ languet, aret
Occiduæ statione flammæ.
Accedit Iræ vis tua feruidæ,
Quâ vita presso diffugit halitu:
Furórq; pennas inquietus
Terrifico iaculatur arcu.
Vindex tueris crimina perspicax,
Occulta nobis respicis acrior,
Quàm res micantem per calorem
Luciferi reteguntur Astri.
Dum perpetratis æqua reuoluimus
Soluendo factis præmia noxij,
Sua fugacem sponte vitam
Mole tuæ celeramus Iræ.
Nos fila molles sicut Aranei,
Denos in annos tendere septies
Speremus, ante Mors obuncâ
Falce rapax nisi soluit orsa.

Denos in annos firmior octies
Procurrat ætas; Hîc Labor, hîc Dolor
Maior, volandum quippe tandem,
Ceu volucres habeamus alas.
Quis deinde nouit, crimina puniet
Vt iusta flagris Ira sonantibus?
Pro mole culparum seueras
Iustitiâ repetente pœnas?
Ergo dierum nos numerum breuem
Da Mente Rector voluere prouidâ.
Vitâ fugaci dum manemus
Vt liceat sapienter vti.
Nos ore tandem mitius adspice,
Nostrísque flecti te precibus sine:
Tum recreabis verberatos
AEthereâ bonitate seruos.
Nos alma primo manè Benignitas
Suis abundè fructibuse xpleat:
Vt gaudiorum dona læti
In reliquum capiamus æuum.
Quantum doloris pectora flebilis
Hausêre, tantum lætitiæ ferant:
Metire tempus gestiendi
Præteriti spatio Laboris.
O Alme seruos respice supplices,
Et facta priscis edita sæculis:
In Posterorum liberatam
Perueniat tua fama Gentem.

Benignitatis nos iubar aureum
Ridentis afflet: Quæ manus egerit
Olim tuorum, prosperare
Fine velis Genitor secundo.

PSALM. XCI.
Qui habitat in adiutorio Altissimi.

QVisquis æterni penetralis vmbrâ,
Quam Deus circùm posuit, latebit:
Ne reformidet, licèt intonatis
Fluctibus crebræ resonent procellæ.
Dicet. E sacris etenim latebris
Spes mihi, & certum Pater est Asylum,
Quisquis es tali Pietate, fide.
Námque venantum laqueis teneri,
Vestis aut tangi prohibebit arcu.
Te suas Custos teget inter alas,
Vnde sperabis meliora tutus.
Veritas parmæ tibi fulgurantem
Alma prætendet radiantis orbem;
Ne metum cæcæ vereare noctis;
Ne die missas temerè sagittas;
Ne luem pennis temerè vagantem;
Luce nec pestem mediâ furentem.
Mille adhærebunt lateri sinistro

Pestis, aut Belli iaculis perempti:
Millia in dextro cecidisse dena;
Te Dei cernes ope liberatum;
Interim fœlix meditare quali
Exitu Praui studiis ferantur.
Ergo dic nostræ Columen salutis
Cœlitum Rector bone, quam remotam
A procellosâ rabie, & tumultu
Te tuis iuuit posuisse sedem.
Viue diuinâ Bonitate fœlix,
Nec malæ casus patiêre sortis,
Nec tuas Hostis populabit ædes.
Námq; mandauit fidei Angelorum
Te, tuos gressus, iter, & Labores:
Ac ferent vectum manibus per auras,
Ne pedes lædant præacuta saxa.
Aspidum squammas super ambulabis,
Reguli visus hebetabis acres,
Terga Massyli subiges Leonis,
Et super vastos equitabis Angues.
Sic enim rerum Sator est locutus:
Spes suas in me quoniam locauit,
Cultor æternæ studiosus arcis,
Corruat victus dabo ne periclis.
Et meum castè quia nomen ornat,
Notus in Cœlum volitabit Heros.
Audiam quando prece me rogarit:
Eruam, quando Labor imminebit.

Eue-

Eueham claris titulis honorum:
Conferam laudem senioris æui,
Et meæ tandem speciosa cernet
Ora salutis.

PSALM. XCII.

Bonum est confiteri Domino.

LAudibus æthereum fas est mihi dicere Regem,
Citharisq; nomen tollere augustum meis.
Mane sub aurorâ dicam miserescere pronum:
Sub nocte amicum Veritatis vnicum.
Illi nota decem feriam discrimina vocum:
Animabo ventis, & canora Nablia.
Argumenta mei, tua facta ingentia, cantus,
Quibus huius Animæ spiritum mulces, erunt.
O monumenta tuæ quàm sunt insignia dextræ!
Consilia tecti quàm profunda pectoris!
Non hæc insipiens animo penetrabit acuto:
Non hæc alumnus accipit Vecordiæ.
Non videt halantes frondere vt graminis herbas,
Nunc irrigatas, nunc reuulsas, Impios.
Tu námq; exanimos æterna in sæcula mittes,
Fœlicitate viuus immutabili.
Ecce tui pereunt subitis incursibus Hostes:
Et dissipantur qui scelesta perpetrant.

At mihi sic valido solidabis robore neruos,
Vt Monoceroti robur in cornu venit.
Et senij vires fuso instaurabis Oliui
Fragrantioris debiles liquamine.
Aut Hostes ego luminibus cecidisse videbo,
Aut interisse me perosos, audiam.
Sicut palma virens, Iustus noua germina fundet:
Libanique Cedrus fluctuantis ardua.
Et quicúmque Dei mediâ plantabitur æde,
Diuina læto flore pinget atria.
Non ille ob vitium trepidæ glaciale Senectæ
Minus vigebit, quàm Iuuentâ floruit.
Scilicet vt plenus succo vegetabilis æui
Dei æquitatem gentibus denunciet.
Est Bonus ille suis, mihi quàm tutissima Rupes:
Piis secundus, surgit asper Impiis.

PSALM. XCIII.
Dominus regnauit; decorem indutus est.

QVi pollente manu Sydera concutit,
Iam regni Dominus frœna tenet sui:
Regalis trabeam nominis induit,
Accinctos humeros viribus extulit.
Qui terram posuit vitrea pendulam
Fundamenta super, quæ variabiles

Nec

Nec tentare vices; Omnibus omnia
Nec sæclis poterunt vellere sæcula.
Sedes Imperij sed tua maximi,
Est æterna, Parens, ante volubile
Quàm Cœlum radios funderet igneos,
Iam tunc Numen eras sufficiens tibi.
Voluunt se rapido flumina murmure,
Indignata gemunt murmura fluminum,
Sæuis alta minis Aequora fluctuant,
Raucis terrificant Aethera vocibus.
Almus sistit aquas at Pater omnium,
Torrentes inhibet ne grauè murmurent:
Ponant sæua minas Aequora præcipit,
Et sternit placido muta silentio.
O Rex cœlituum condita laminis
Oris verba tui stant adamantinis:
Sacræ námq; domus in penetralibus
AEternùm veniet degere Sanctitas.

PSALM. XCIV.
Deus vltionum Dominus, Deus, &c.

QVi facies scelerum pœnis vltricibus arces,
Pater alme ô exere vultum.
Qui trutinâ pendis Terras ô Arbiter aquâ,
Sua præmia redde Superbis.

Quo leuis Impietas impunè vagabitur vſque,
Et Turba nefaria plaudet?
Dedita gens ſceleri cur vano turgida faſtu,
Facta atq; infecta loquetur?
Illa tuum Populum calcat, tua prædia latè
Ferro populatur, & igne.
Non illam Viduæ lacrymis, non Aduena placat,
Vnáq; occiditur Orbus.
Hæc illi, aſpicient non lumina Numinis, aiunt,
Cùm nil mortalia curet.
O Gens cœca vide, nebulis quid inanibus vmbrat
Inſania barbara Mentes?
Aures bina dedit qui circum tempora binas,
Non audiet impia dicta?
Orbibus incluſit qui binis lumina bina,
Non facta indigna videbit?
Qui docet errantes Populos, non arguet idem,
Hominúmq; piacula plectet?
Nouit inacceſſam quæ Mentem Cura fatiget,
Quæ pectora torqueat aura.
Fœlicem quem ſacra doces, cui tradere Cœli
Almas dignabere Leges.
Illum blanda quies duris in rebus habebit,
Dum Prauo aperitur hiatus.
Nec Dominus Populum, ſua nec bona deſeret hæres,
Inimicæ in pabula flammæ.
Tempus erit, quo Iuſtitia ſociabitur Æquum,
Ad quorum lumina cauſas

Aſpicient

Adſpicient, recto qui pectore iuſta miniſtrant.
Mecum quis perdere Sontes
Audet, & in Prauos ſumptis quis iuſtior armis
Sanctiſsima Bella ciebit?
At niſi me Dominus iuuiſſet ab Aethere, forſan
Tumulo nunc conditus eſſem.
Nam quoties dixi veſtigia lubrica nutant:
Tua me Clementia fulcit.
Alme Parens animum tàm ſolabare iacentem,
Quàm Cura, Dolórque premebant.
An tibi dicebam, ſolio commune Tyranni
Aliquid fingentis adhæret?
Reſpectu Legum ſe nuntiat eſſet minacem,
Populiſque afferre Laborem.
Attamen armato retinere ſatellite Iuſtum,
Pergitq; addicere Letho
Innocuum. Secura meæ bonus Anchora vitæ
Deus, & fuit ænea Rupes.
In caput authorum vertet qui ignobile fraudes,
Et qualia ferre dederunt
Innocuis, eadem noſter Deus omnia coget
Damnatos tollere Sontes.

PSAL. XCV.

Venite exultemus Domino.

HVc chorum Ciues date, gratulemur
Inuicem læti, Dominum canamus,
Cuius est nobis Bonitas amica
Ara salutis.
Voce laudantes adeamus illum,
Tinnulo coram resonemus ære:
Eia vocales feriamus acri
Pectine Conchas.
Maximus Regum Dominus potentum,
Omnium solus Deus est Deorum:
Qui solum firmat, stabiliq; ponit
Vertice montes.
Ille, quod fecit, regit Aquor vnus,
Obrutam Lymphis priùs ille Terram
Iussit arentem super enatare
AEquoris vndas.
Supplices ergo manibus, genûq;
Ite, adoremus, timidi cadamus
Ante diuinum, faciem rigante
Imbre, Parentem.
Noster est idem Dominus, Deúsque,
Diues illius sata Grex tenemus:
Cuius auditam modò ne rebelles
Spernite voc m.

En

En ait. Ne Gens fera me lacesse,
Sicut ad saltus Arabum Parentes:
Qui parum fidis mea prouocarunt
Robora dictis.
Posset experti mea dextra quantum,
Vt fidem magnis habuêre factis,
Mox ad antiquæ rediêre lapsi
Iurgia culpæ.
Hanc quater denos sobolem per annos,
Lite certarem veluti, morabar,
Semper, at dixi, malè sana Mente
Capta laborat.
Ergo iuraui stimulatus Irâ
Deuios calles generi secuto;
Arua promissæ minimè videbis
Accola Terræ.

PSALM. XCVI.
Cantate Domino canticum nouum.

FErte numen vsitatis
Ante nunquam Canticis.
Terra Patrem dic sonoro
Vniuersa Carmine.
Eia Numen, atque nomen,
Personate Numinis.

Nunciate ſemper eius
Soſpites Clementiam.
Prædicate quàm potente
Sit per Orbem dexterâ.
Eius omnibus referte
Gentibus miracula.
Ille magnus Imperator,
Laude maior omnium:
Diiſq; cæteris tremendâ
Sanctitate maximus.
Gentium Dei Deæq;
Sunt inanes fabulæ.
Noſter at Deus micantem
Fabricauit Æthera:
Ante quem laus, & decora
Pulchritudo viſitur.
Eius incolunt Penates
Sanctitas, & Gloria.
Vniuerſæ ferte Gentes
Illi honorem Principi.
Nomen eius prædicando
Glorioſum reddite.
Sacro ſanctis ferte læti
Atriis donaria.
Supplicate procidentes
Eius in ſacrario.
Vniuerſa Terra ſanctum
Numen eius horreat.

Eia personate, regnat
Ille cunctis Gentibus.
Qui Globum Terræ capacem
Fixit immutabilem.
Iúsque dicit Aequitate
Sanctiore præditum.
Terra, Cœlum, Pontus, vdo
Quæ vagantur Æquore,
Gaudeant, & Arua lætis
Se coronent frugibus.
Efferant Syluæ comantem
Saltuosæ verticem.
Ante Regem præpotentem
Qui venit ius dicere,
AEquitate iustus Orbem
Temperabit integrâ.
Gentiúmq; facta pendet
Veritatis lancibus.

PSALM. XCVII.
Dominus regnauit, exultet terra.

I*Am frœna regni Conditor accipit,*
Lætentur altis fluctibus Insulæ
Diuerberatæ, quæ refusi
Oceani cohibentur vndâ,

Nigrantis illum nubis opacitas
Vmbraq; celant: Blandior Aequitas
Illi tribunal, cum sorore
Iustitiâ grauiore ponunt.
Vis antecedit fulminis ignea
Vrentis Hostes: Intonat horrido
Fragore Cœlum, Terra crebris
Fulminibus quatefacta nutat.
Fluxêre Montes Numine territi,
Vt cera flammis tabida liquitur:
Ipsóq; ab aspectu Tonantis
Diriguit tremefactus Orbis.
Stellata Cœli fabrica nuntiat
Ius, quo gubernat; Gloria Numinis
It nota ab Aurora cubili
Solis ad hospitium cadentis.
Vultum probrosus deijciat Pudor
Cæsa in figuras saxa colentium:
Iactantiúmq; Barbarorum
Exanimæ simulacra rupis.
Errore facti Dij nimis impio
Vnum hunc adorent, aspiciet Sion
Lætata cum Iudæ puellis
Sacrilegos obijsse ritus,
Iubente rerum Præside machinam
Terræ iacentem qui premit altior:
Ostendit almum qui Deorum
Spectra super ruitura, Numen.

Qui-

Quicúmque puri diligitis Deum,
Odisse fraudes Cura sit improbas:
Vitam suorum nam tuetur,
E manibus rapiens Tyranni.
Ex ore Iusti discutit aureo
Splendore nubes: Pectora sordidæ
Ignara culpæ, Spe, Fauore,
Lætitiâ recreare nouit.
Gaudete Iusti maxima Principis
O Cura nostri: Tollite laudibus
Diuinitatem, Sanctitatem
Carminibus memores sonate.

PSAL. XCVIII.

Cantate Domino canticum nouum.

CArminis noui sonore
Eia Patrem dicite.
Molientem mira dextræ
Præpotentis robore,
Se salutis esse fontem
Sospitando retulit;
Gentibus monstrauit acrem
Vindicando Iudicem.
Conscius Benignitatis
Qui fi iem Nepotibus

Iſraëlis obligatam
Soluit integerrimè.
Vidit Orbis quam ſalutem
Liberator attulit.
Terra iubila canendo
AEris arte concaui.
Incolæ patentis Orbis,
Geſtientes pſallite.
Barbitum ferite, vocis
Flexiones addite.
Tibias inflate dulces,
Cum ſonorâ Buccinâ.
Rege coram iubilate
Cuncta. Pontus vitreas
Criſpet vndas, ſaltet vndis
Quidquid vſquam permeat.
Terra ludat, & capaci
Quicquid aluo parturit.
Concitata Lympha plaudat
Amnium perennium.
Perſtrepant decora ſyluis
Montium cacumina.
Orbis author námque ſanctè
Dicat vt ius, aduenit.
Aſſidebunt iudicanti
Veritas, & Aequitas.

PSALM. XCIX.

Dominus regnauit: Irascantur populi.

IAm Dominus regnat, pennis quẽm flãmeus Ales
Tenet sedentem lene remigantibus.
Immanes trepidâ Populi formidine turbent,
Et Terra fractis palpitet compagibus.
Magnum Numen habet, non solum teste Sione,
Sed Orbe, vectus axe quem Sol adspicit.
Ergo tuum Gentes cantent venerabile nomen,
Quando Aequitate temperas potentiam.
Tu bona dispensas, æquissima iura ministras,
Litésq; iudex inter Isacidas regis.
Laudibus eia Deum memorate ingentibus omnes,
Et scamna colite (sanctus est enim) pedum.
Sic Moses, & Aron fecit cum fratre Sacerdos,
Samuélq; Dominum primus inuocantium:
Sancta petiuerunt dubiis oracula rebus,
Dominúsq; nubis è columnâ reddidit.
Seruauêre tamen percussi fœdera pacti,
Et iura sanctis explicata Legibus.
Hinc, Pater, audisti sæpe exorabilis illos,
Cùm vindicabas plebis vltor crimina.
Laudibus eia Deum memorate ingentibus, illum
Fontem perennem sanctitatis tollite.

Adspicite hunc Montem, sibi quem Deus ipse di-
[cauit,
Ille, ille Numen scilicet sanctissimum.

PSALM. C.

Iubilate Deo omnis Terra.

IVbilate qui parentis
Arua Terræ finditis.
Numini seruite lætis
Imperanti Mentibus.
Vocibus lætum frementes,
Templa sancta visite.
Qui dat esse rebus, illum
Numen esse dicite.
Ipse fecit nos, nec ipsi
Nosmet ipsos fecimus.
Grex sumus, quem Pastor aruis
Ille nutrit herbidis.
Illius fores adite
Occinentes carmina.
Ferte laudes, ferte cantus,
Sacrosancta ad atria.
Numen eius personate,
Cuius Indulgentia
Contineri nescit vllis
Sæculorum terminis.

Veritas at ſemper vna
Vultu eodem concolor,
Ex Auorum tendit annis
Ad Nepotum tempora.

PSALM. CI.
Miſericordiam, & iudicium cantabo.

TE facilem, Genitor, Miſeris ignoſcere dicam:
Sæua grauem tumidis at dare iura Reis.
Voce vtrúmq; canam, factis imitabor vtrúmque,
Si tua per caſtas me regit aura vias.
Dum Spiro incedam malè fictæ neſcius artis,
Fraus erit in tectis hoſpita nulla meis.
Non ego conſiliis pandam fallacibus aurem,
Qui fauet iniuſtis litibus, Hoſtis erit.
Me fugiant, pectus quicúmque in deuia torquent,
Crimina deteſtor turpia quisquis amat.
Clam ſocijs rabido qui detrahit ore, laceſſam,
Donec inhumanus frigida buſta petat.
Elatos oculi faſtus, animiq; tumores
Nec ſocios Menſæ, nec Laris eſſe feram.
Amplectar facilis quæcúmque videre tuebor
Incolumen niueâ ſimplicitate Fidem.
Hic mecum ſedeat, puris hic moribus aulam
Incolat, hic rerum ducere frœna iuuet.

Mentis homo tumidæ numquam mea limina tãget,
Me non aſpiciet qui dare verba ſolet.
Cùm primum radiis ſtellas Aurora fugarit;
Impia facta meum tollere munus erit.
Nequis in vrbe Dei viuat ſceleratus auiti:
Fas eſt à ſanctis mœnia ſancta coli.

PSALM. CII.

Domine exaudi orationem meam.

SAncte Parẽs audi, ſubeat meus æthera clamor,
Nec faciem timidis iratam auerte querelis.
Me ſuper aduerſæ cùm detonat Iræ procellæ,
Leniter inclina miſeratus queſtibus aurem.
O quacúmq; die ſupplex te in vota vocarim
Pone moras. En Alme, vides quàm deficit ætas:
Quàm fugiunt celeres nebulæ ceu flatibus anni,
Oſſáq; ſopitas referunt exucca fauillas:
Dum lacrymis humecto ſinus, potúſque, cibiq;
Improuiſa diu ſubiere obliuia Mentem;
Vnde vigor periit, Cor tonſi exaruit inſtar
Graminis, æſtiuo quod diſcidit aëre Meſſor.
Dum gemo, dũ querulis turbatus vocibus hiſco,
Sicca renudatis penitus cutis oſſibus hæſit,
Qualis inacceſſas mœret Pelicanus ad arces,

Quiq;

Quiq; solet voces in fletum ducere Bubo:
Talis ego lacrymas, longa aut suspiria fundo.
Et volucri similis vigilo, quæ culmine tecti
Per noctem queritur desertum à coniuge nidum.
Intereà dum Solis obit rota flammea Mundum,
Insultat misero, raptis coït æmulus armis,
Iuratúmq; minax ciet in mea funera Bellum.
Tunc epulas cinerem duxi, tum pocula fletu
Miscuit atra Dolor. Nec me minus Ira, tuiq;
Oris agit grauitas, námque erexisse videris,
Vt casu ruerem maiore elapsus ab alto.
Non aliter mea vita fugit, quàm Vesper Olympo
Præcipitat, seræq; cadunt de montibus vmbræ,
Et macie tenuor ceu torrida Solibus herba.
At Pater æternùm duras, nec sæcula famam
Delebunt oblita tuam, fati inscius æuo
A Proauûm venies in tempora sæua Nepotum.
Surge; Sionææ tandem misereberis arcis,
Et iam tempus adest, quo te miserescere fas est.
En recidiua tui lapides in mœnia serui
Depereunt, & adhuc lacrymant disiecta videndo.
Pergama restitues, at tunc ferus accola nomen
Diuinum metuet, Maiestatémq; tremiscent
Qui regna imperiis frœnant inimica Tyranni.
Ergo suam Genitor placabilis eriget Vrbem,
AEternum ostendet cum Maiestatis honorem:
Tum facie vertet blandâ se in vota Piorum,
Luctisonas Inopum nec respuet ore querelas.

Hæc tabulis habeant fidis inarata Minores,
Proferet orta Deo Sobcles inde altera laudes.
Quippe Bonus rutilo despexit ab Aethere Terras,
Audiat vt gemitus, quos vincti è carcere fundunt,
Damnatósq; neci, rumpens ergastula, soluat.
Iustaurata Sion, Solymæáq; mœnia nomen
Tunc Domini, laudésq; canent: Tunc arua, domósq;
Externi linquent Populi, tunc regna Tyranni,
Vt promissa ferant almo donaria Templo.
In medio quamuis vitæ mihi robora cursu
Frangat, & angustis includat tempora metis,
Alme rogabo tamen, ceptis ne defice rebus,
Ne medio in cursu lege fila nouissima vitæ.
Nos etiam si sera ruant mortalia condent
Fata solo, tu semper ages immunia Lethi
Sæcula, qui rerum partus Deus ante fuisti.
Fundasti ô Opifex stabiles ab origine Terras,
Et Cæli radiantis opus: Chaos occupet Astra,
Et latam dissoluat humum, tu funeris expers
Idem semper eris, cùm cætera deterit ætas;
Ac attrita nouis homines vt pallia mutat.
Sed tua Gens reflui tecum non Legibus æui
Eruta durabit, quæq; exorietur ab illâ
Sæcula Posteritas, Duce te, fœlicia viuet.

PSALM.

PSALM. CIII.

Benedic Anima mea Domino: & omnia, &c.

MEns cane grata Deũ, præcordia dicite nomen
Hilarata magni Regis augustissimum.
Mens grates age læta, dedit quæ maxima, velo
Obliuiosi conde ne silentij.
Ille tibi facilis veniæ, scelus omne remittit,
Omnes amicus sanat ægritudines.
Mortis ab imperio te vendicat ille superbo,
Suæq; donis implet Indulgentiæ.
Vota super cumulat, quæ voce, animóq; reposcis,
Aquilæ iuuentam seruat vt nouæ tuam.
Iustitiæ, Rectiq; tenax quàm liberat vltro
Calumniarum præpeditos retibus!
Iura Bonus docuit fidum cælestia Mosem,
Sua Israëlis sacra prisci Liberos.
Ad veniam largus Deus est, mortalia facta
Ad vindicandum parcus Iracundiæ.
Non semper tumidas vindictæ immittit habenas,
Nutúve semper terret implacabili.
Non scelerum vindex pœnas æquauit aceruo,
Magis pepercit ille, quàm peccauimus.
Altior it Bonitas Domini miserata iacentes,
Quàm Terra Cœlo distat: & piacula

Tàm procul à nobis Iram metuentibus egit,
A Solis Ortu quàm recedit Occidens.
Quem ſoboli nudat Pater exoratus amorem,
Siue hoc amicat reſtitutos gratiæ,
Qui Cælum violaſſe timent: Non immemor eſſe
Coacta molli vaſa nos è puluere.
Naſcimur halantis ceu roſcida graminis herba,
Tum, cùm Iuuenta vernat, effloreſcimus.
Ad Senij triſtes hinc ſpiritus euolat horas,
Et quærat vltra nemo quo ſimus loco.
Sed Domini Bonitas illos æterna coronat,
Diuina metuunt iuſſa qui diſſoluere.
Et Genitor natos natorum reſpicit æquus,
Curis tuentur pacta qui fidelibus.
Qui memores Animo celeri mandata capeſſunt,
Obtemperantes ritè ſanctis Legibus,
Ille ſibi poſito ſolium fundauit Olympo,
Rex vnde Mundo ſempiternus imperat.
Vos celebrate Deum, qui iuſſa faceſſitis alis,
Pueri Tonanti militate nobiles.
Vos acies Iuuenum pulchræ, vos agmina Cæli
Sacræ miniſtri iuſſionis Alites.
Voce, Lyriſq; ſimul rerum memorate Parentem,
Et quicquid vſquam fabricauit Artifex.
Tu quoq; Mens illum quantùm potes æmula tolle,
Tot obligata rebus effer laudibus.

PSAL.

PSALM. CIV.

Benedic anima mea Dominum: Dominus Deus, &c.

MEns age grata suo Dominum cane Numine magnum,
Euehit humanas vltra quem Gloria metas.
Pro trabeâ laudem, Tyriâ pro veste decôrem
Induit, æternum pro diuite lumen amictu.
Pensilis in morem cortinæ extendit Olympum:
AEthera suspensæ vestit testudine Lymphæ.
Nube vehens equitat, curru ceu præpete, Ventos,
Ad iuga compositos iubet ire volucribus alis,
Anteuolant auræ, flammæq; ad iussa ministræ.
Imperio molem Terræ fundauit inertem;
Sæcula quam nullis impulsibus vlla mouebunt.
Cúmq; superiecto Ponto redimita lateret,
Voce Dei refugas aliò mare depulit vndas:
Inde nouo Tellus apparuit arida vultu.
Tum montes creuêre iugis, mediæq́; reducto
Descendêre sinu latera inter frigida valles,
Et lato æquati nituerunt margine campi.
Quã ne rursus aquis tegeret redeũtibus Aequor,
Littora signasti Genitor. Decliuia fontes
Per iuga laxasti, riguis conuallibus amnes
Vnde cadunt, purásq; bibunt animantia Lymphas.

Hinc Onagri capiunt latices, syluámq; sonantem
Desuper infixis habitant auiaria nidis.
In scopulis nemorum Volucres, in frondibus altis
Tàm variæ pennis, quàm vocibus Æthera mulcent.
Sufficis humorem pluuiæ tu Montibus vndæ;
Inq́ue nouos saturas inarata noualia partus.
Hinc pecori faciunt verni fœnilia Soles:
Hinc ager humanas mensas olitorius implet:
Hinc segetes veniunt campis, hinc collibus vuæ,
Hinc tenues vmbrat radix oleagina cliuos.
Scilicet vt vires homini seges afferat, Hortus
Pinguis olus, Curas vindemia læta releget,
Aëreo mœrens facies hilaretur Oliuo.
Nec minus intereà sterilis plantaria syluæ
Cultor alis. Cedris Libanum frondentibus vmbras,
Gaudet auis caras vbi plurima figere sedes:
Enodésq; legit peregrina Ciconia Fagos,
Nidorum præses longis inimica Colubris.
Dorsa tuo accipiunt Cerui montana fugaces
Munere, saxa cauas Lepori sinuosa minori.
Tu Pater vmbriferam fecisti in tempora Lunã;
Et qui luce micans Sol detegit omnia, fesso
Terminat axe diem, & sero lauat Æquore currum.
Tum placuit Cœlo tenebras posuisse, quietem
Nox daret vt vigiles oculos furata Labori.
Tum vaga desertis errant animalia lustris;
Excitiq; fame quærunt alimenta Leones,
Téq́ue suam magnis orant rugitibus escam.

At cùm primus equis Oriens afflauit anhelis,
In latebras abeunt, Humana Penutibus exit
Gens ad opus, seros donec ferat Hesperus ignes.
Argumenta Parens rerúmne ingentia mirer?
Quàm sapiens an cuncta regas? Si plena redundat
Terra? quid immensum spatiis, & flexibus Aequor,
Vnde per erratas allabitur æstus in oras?
Innumeros generat per stagna liquentia Pisces,
Immanes alij dorso Salis arua reuellunt,
Exiguis alij ludunt ad littora pinnis.
At cùm vela rates tendunt Aquilonibus, ausæ
Credere se Pelago, quæ monstra natantia cernunt?
Cetæ innare vident, & aquarum tollere moles.
Siue Solum teneant, seu regna humentia Ponti,
Tempore cuncta suo sperant alimenta daturum.
Læta futura, manu si diuite pabula fundis.
Si tamen aduerso renuisse videberis ore,
Sensibus attonitis animam turbata relinquunt,
Inque leuem tandem veniunt resoluta fauillam.
At simulátque tuus vitai spiritus auras
Impulerit, sument iterum rediuiua colorem,
Et Tellus alio recreata nouabitur ore.
Laus tua, perpetuum duret tua Gloria tempus;
Et fabricata volens operum monumenta secunda.
Cuius in aspectu Tellus exterrita nutat,
Et pauidâ fumant tacti formidine Montes.
Dum iubar hoc nitidi video genitabile Cœli,
Dum viuo, spiróque Deo mea carmina dicam.

Vocibus ille meis tantùm bonus annuat, illo
Sat fœlix, ſat vita mihi ſplendebit amico.
Extirpata Solum Scelus, Impietáſq; relinquant,
Te mea, ſancte Parens, Mens nunquam ingrata, [ſonabit.

PSALM. CV.
Confitemini Domino, & inuocâte.

ÆTernum cantate Deum, noménq; vocate
Numinis Iſacidæ. Populos hunc eſſe docete,
Cuius habet nullos æterna Potentia fines.
Voce, Lyrâ, plauſu, concentibus inclyta læti
Dicite quæ validâ fecit miracula dextrâ;
Illius auguſtum ſit Gloria tollere nomen:
Quærere, quæſitum vera inueniſſe Voluptas.
Quærite nec dubium venient in pectora vires
Illius. O Curis ardete perennibus ora.
Facta memor recolat Mens illa ingentia, quando
Prodigiis Pharios egit, quando inter arenas
Incultas Arabum docuit ſua iura Parentes.
Vos genus Abrami lectâ de ſtirpe Minores
Alloquor Iſacidas, noſter Deus omnia frœnat,
Et trutinæ Mundum non falſo examine pendit.
Ille memor Fidei pactæ rata fœdera ſeruat,
Mille fluant quamuis ab Auorum ſæcula ſæclis.

Quæ

Quæ semel Abramo, & soboli iurauit Abrami.
Iacobum statuit mansura immota Nepotem,
Huius & æternùm nos posteritatis alumnos.
Scilicet arua tibi dixit Cananæia seruo,
Certa futura tuæ tanquam patrimonia sortis.
Tunc autem nostrâ pauci de stirpe colebant,
Et profugi ignotis mutabant Gentibus agros.
Non tamen indigenis Populus fuit aduena ludo:
Quin pronos in eum moliri hostilia Reges
Corripuit, ne tange meos Gens effera Christos
Dixit, & in sanctos sit nulla iniuria Vates.
Cumque famem terræ laxis inferret habenis,
Vt victum miseris mortalibus arua negarent:
Ante Paretoniæ legauit in oppida gentis
Æmula Iosephum quem vendidit Ira suorum.
Hic falso indicio non æqua in vincula missus
Sæua tulit, donec Iuueni lux aurea fulsit,
De Cœlo afflatam soluit quæ in somnia linguam,
Educto vinclis, qui latè antiqua Tyrannus
Ægypto tum iura dabat, mandauit habenas;
Vt Pharon atque aulam regeret primarius Heros.
Et Proceres ignota, senes meliora doceret.
Hinc Pater vndantem petijt nouus accola Nilum
Iacobus cum stirpe. Chami regionibus hospes.
Quem Deus ingenti numero increuisse Nepotum
Fecit, & ardentem furijs super extulit Hostem.
At Metus vnanimes, & conscius vrere liuor,
Consilia Ægypti mutauit in impia Regem.
Hinc odijs Populum sæuis, hinc arte malignâ

Cura fuit duro Miseros abolere Tyranno
Sed Genitor Mosen, & fratrem misit Aronem,
Qui Pharias agerent magnis terroribus vrbes.
Continuò iussis parent cælestibus ambo,
Et Deus inuoluit piceâ caligine Cælum:
Vertit aquā fluuiis in nigrum sanguinis amnem:
Occidit tremulos per stagna liquentia Pisces.
Terra dabat querulas pro fragibus humida Ranas,
Attonitis etiam lautæ in Penetralibus Aulæ.
Asper acerba sonans Muscarum exercitus alis
Increpuit; Pharias texerunt Cyniphes oras;
Decidit inuisæ lapidosus grandinis imber,
Flammáq; nec viti frondes, nec ficubus vmbras
Nec poma arboribus, nec syluæ arbusta reliquit,
Mox in relliquias impasta Locusta volauit,
Et diros acuit morsus in gramina Bruchus.
Nec Pharos hic cessit, nec Numinis Ira quieuit.
Corpora nox thalamis quādo intempesta fouebat,
Primitias pecorum Vindex hominúmq; peremit.
Tum fracti cecidit feritas animosa Tyranni,
Et Gens sanctaDeo tandem Pharon auspice liquit,
Diues opum, tacto morborum nemine telis.
At Pelusiaci gaudent abiisse coloni
Isacidas, si fortè Metus, Diræq; recedant,
Et Pax compositis redeat tranquillior auris.
Nube Deus profugis Solem remouebat opacâ:
Fulgentem castris in noctem prætulit ignem.
Indulsit gratas auium poscentibus escas,

Æthereis

Æthereis querulas ſatiauit frugibus aluos.
Flumina percuſſo dedit exundantia ſaxo,
Et laticum fluuiis bibulas impleuit arenas. (icti,
Hæc Pater omnipotens haud fœderis immemor
Quo ſibi perpetuùm fidum ſociauit Abramum.
Sic Domus Iſacidum Pharios duce Numine læta
Fugit,& eiectis antiquâ è ſede colonis,
AEdificata velut patriæ colit oppida ſortis.
Scilicet vt Domini teneant immobile fœdus,
Et leges adeant,ſancitáq; iura capeſſant:
Aeternùm ô omnis quem laudibus efferat ætas.

PSALM. CVI.
Confitemini Domino,quoniam bonus.

EIa Deum laudate bonum,Clementia cuius
Spatijs non clauditur æui.
Facta quis eloquij fœlix ingentia dicet,
Laudúmq; æquabit honorem?
O qui iura Poli memores diuina reuoluunt,
Et ſemper iuſſa capeſſunt.
Reſpice me, carum Populum quo lumine cernis,
Placidúſque impende ſalutem.
Vt videam Genitor bona,quæ largiris amicis,
Vt lætus gaudia Gentis
Alme tuæ capiam, ſociúſq; ad carmina tendam,
Tibi quæ tua prædia dicunt.

Nos & Aui scelerum pœnis obnoxia turba
Immania fecimus olim.
Non Pelusiacas illi tua facta per vrbes
Animo sapiente notarunt.
Nec meminêre tuæ quanto Bonitatis amore
Vincla effugêre Tyranni.
Inuia te propter Pelagi caua littora rubri
Irritauêre frementes.
Seruasti tamen immeritos, vt nosceret Orbis
Cæli, Pelagíq; potentem.
Nam simul increpuit tua vox. Salis alueus imas
Ostendit siccus arenas.
Inter aquas Populum duxisti in tuta, per æqua
Strati velut æquora campi.
Et vindex odij, pœnæ armorúmq; locasti
Aduerso in littore saluum.
Vnda sed oppressos glomerata resorbuit Hostes,
Nullo fugiente procellam.
Tunc habuêre fidem verbis, tum voce canorâ
Domino cecinêre Triumphum.
Attamen obliti rerum, sanctissima Patrem
Non sustinuêre monentem.
Et cupidæ flammâ torrente libidinis acti
Per inhospita saxa quietum
Tentauêre Deum: Sceleratis annuit ille
Vsq; ad fastidia votis.
In trepidis Mosen castris furor æmulus egit,
Et sacrum Arona Tonanti

Terra

Terra ſed immani gremium patefecit hiatu,
Raptúmq; Dathana vorauit.
Et coniuratos Abironis vt hauſit, aperti
Commiſit Gurgitis oras.
Arſit flamma rapax, turpem populata Senatum,
Capita impia detulit Orco.
Nec pœnis domiti ſolitum poſuêre furorem:
Sed conflauêre Iuuencum.
Horebi ad montes, & fuſilis ante metalli
Proni cecidêre figuram,
Mutauêre ſui decoris præconia, Tauri
Carpentis imagine fœnum.
Numinis immemores, quo ſolo impunè volarunt
Ad Libertatis honorem.
Territa prodigijs Ægyptus ceſſit, & arua
Chammi treme facta coloni.
Cuius ab imperio ſuſpenſis horruit vndis
Mare, cùm vada vidit, apertum.
At genus ingratum ſtirpe euertiſſet ab imâ,
Ni Moſes lenia fando
Oraſſet veniam, Lethûmq; inferre parantem
Dominum reuocaſſet ab Ira.
Quid memorem? toties queſti fugientia longè
Optati limitis arua.
Vt propriùs venêre, Soli nihil vberis æquor
Animis duxere ſuperbis.
Hortantiſq; Dei certi non credere dictis
Caſtra inuoluêre querelis.

Extulit ergo manum deserta per auia, gentem
Vt sterneret ense rebellem,
Relliquias variis profugas erroribus oras
Populorum ferret in omnes.
Intereà Phegoris ritus didicêre Baalis,
Et Diis libata sepultis
Exta vorauerunt: Pro talibus at Pater ausis
Contagia lurida misit.
Sed bonus egregiâ Phinees vt cæde litauit,
Pestis fugêre sagittæ.
Idq́; viro factum decus immortale Nepotum
In seros attulit annos.
Propter aquas Meribæ gens seditiosa Tonantem
Iterum commouit: Et ipsum
His adeò furiis Mosem popularibus ægrum
Iurgante coarguit irâ.
Quid mandata sequar? populis, occidere iussi,
Vitam pro morte dederunt.
Gentibus immisti, quarum cum ritibus vltrò
Sunt Numina vana secuti.
Et seruire Deûm pictis voluêre figuris:
Vnde omnis causa malorum.
O scelus: Horrendis sua pignora Manibus Orci
Ipsi occidêre Parentes.
Fumantem pateris ipsi effudêre suorum
Spectra ad Cananæa cruorem.
Innocuo maduit tunc hospita sanguine Tellus,
Patrum maculata furore.

Cælestisq; tori Gens aspernata pudorem,
Sibi legit adultera sordes.
His Deus auersus, stirpem, quam legerat, odit,
Detestatámq; reliquit.
Inq; potestatem Gentis venisse superbæ,
Dedit & seruire Tyrannis.
Tum grauis imperij fastus experta minaces,
Cristas, animósque remisit.
Sed Pater adspiciẽs quàm dura, atq; aspera ferret,
Captiuam sæpe redemit.
Nec tamen ingenio vidit meliora relicto,
Sed propter crimina rursus
Occidit, & Cæli Patrem miseranda rogauit:
Pater annuit, & memor icti
Fœderis, Irarum laxas compressit habenas
Iam lenis: Et ænea quondam
Gentis inhumanæ molliuit pectora, cuius
Fasces captiua ferebat.
Eripe nos Genitor, tótq; è regionibus actos
Ad patria collige tecta.
Nomen vt alme tuũ tollamus in Aethera plausu,
Tua læti vt facta canamus.
Sit Deus Isacidum celebris, dum sæcula voluit
Stellis redeuntibus Aether.
Vocibus, & fremitu plebes hilarata secundo,
Domino sit gloria, clamet:
Amen, Amen.

IN QVINTVM LIBRVM PSALmorum.

INTERPRETATIO Poëtica Latinè.

PSALM. CVII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Ia bonum laudate Deum, quem
[sæcula mitem
Omnia nascentis sensere ab origine
[Mundi.
Vos memorate Bonum, quos duro ex
[hoste receptos
Amissæ antiquas patriæ reuocauit in oras:
Exilium seu terra fuit, quâ Lucifer exit,
Seu quâ purpureos sero lauat Æquore crines,

Humida siue Noto, Boreæ seu torrida flatu.
Errarunt profugi deserta per auia quondam,
Qua sedes hominum nulli posuere coloni.
Non fuit vnda siti, non esurientibus esca:
Inq; malis animus duris stupefactus inhæsit.
Alma Dei afflictis orarunt numina rebus,
Et Pater auxilio miseros præsente leuauit,
Reclusitq; viam, qua tandem in culta venirent.
Ergo bonum miseris Dominum succurere dicant,
Et quibus humanum factis genus erigat vltrò.
Ille animam rerum penitus satiauit inanem,
Membráq; restituit iam deficientia, vitæ.
Cùm vincti in tenebris, & Lethi horrore iacerēt,
Afflictíq; famem gemerent, ferrûmq; timerent:
(Scilicet æthereis fuerint quòd Legibus olim,
Consiliisq; Dei tranquilla in Pace rebelles)
Tot damnis humiles, & mille doloribus ægri,
Auxilio vacui, Dominum sibi adesse rogarunt;
Qui miseris facilem clamoribus appulit aurem:
Damnâq; placatus repulit quæcúmq; tremebant.
Ergo bonum miseris illum succurrere dicant,
Et quibus humanum factis genus erigat vltrò:
Ostia tot fractis qui vectibus ænea rupit.
Nescia Mens hominum, pœnæ secura futuræ
Indulget vitijs; Languor tamen vndíq; missus
Sæuit, & ingrati torquent fastidia victus.
Intereà macies ægros, & lethifer æstus,
Ducit in attoniti frigentia limina busti,

At votis Dominum fracti, precibúsq; fatigant,
Et timidos facilis vicinâ à morte reducit:
Immisso curans lethalia vulnera verbo.
Ergo Bonum Miseris illum succurrere dicant,
Et quibus humanum factis genus erigat vltrò.
Laudum sacra ferant, dempto se à funere vulgent.
Qui tumidum pandis latè mare nauibus errāt,
Mutantes alio vectas à littore merces,
Numinis in medio cernunt miracula Ponto.
Cùm iubet, emissa crepitans sonat halitus aura,
Et mare nunc Cœlo, stygiis nunc manibus infert.
Mens nautis, animúsq; cadit, fumantia vini
Largius hausissent veteris ceu pocula, nutant.
Rector in incerto positus, nec remige nauem,
Nec velo Zephyros, nec sustinet Aequora clauo.
Vna salus orare Deum, si fortè remittit
Tempestas, & opem Bonus implorantibus affert.
Stare iubet Ventos, tempestatémq; silere.
Et pigri in morem stagni tumida Æquora placat.
Mirantur posuisse Notos, lætiq; secundis
Flatibus adueniunt patrios duce Numine portus.
Ergo bonum miseris Dominum succurrere dicant,
Et quibus humanum factis genus erigat vltrò,
Illum in conciliis Populi, Patrúmq; senatu
Ingeminent, referant illi euasisse profundum.
Flumina desertis arentia mutat arenis,
Reddit sicca vagis humentia fontibus arua:
Et pingues sterili vitiat salsugine campos,
Scili-

Scilicet indigni quoniam meruêre coloni.
At contra arentes in ſtagna liquentia glebas
Vertit,& irriguis inducit flexibus amnes.
Has Genitor ſedes turbæ largitur egenæ,
Illa ſibi Leges concors,& mœnia ponit.
Sulcat humum ferro,lectas ſerit ordine vites,
Et noua reſpondent cultorum ſemina curæ.
At Pater indulgens operi,nunc temperat æſtum
Imbribus,aëreos arcet nunc Solibus imbres.
Prole domos, fœtis agros animantibus implet.
Quòd ſi nequities profugos agit æmula mores,
Contrahit effuſas largæ Pietatis habenas.
Hinc abit in nihilum magnæ Reſpublica Gentis,
Pars obeunt morbis,pars Belli iure Tyrannis
Succumbunt,laceram pars ſeditionibus vrbem
Effugiunt, ipſi Proceres in montibus errant.
Innocuos Genitor,ſed non patietur anhelam
Deplorare famem,gregibus ſed ouilia lætis
Plena dabit,referant vt tecta antiqua bonorum.
Hæc Iuſti adſpiciunt hilares,at muta ſileſcit
Improbitas.Sapiens ô qui hæc ſub pectore voluit,
Quem Domini Bonitas ſeruat ſciet alma tenorem.

PSALM. CVIII.
Paratum cor meum Deus.

COr eſt paratum, Vox, Lyra, Nablia,
Ad te canendum Rex bone cœlitum:
Hoc Mens anhelat, tinnulæq;
Huc Citharæ mea fama tendit,
Vos iuncta dulci Nablia Barbito,
Cœlum priusquam lux noua detegat,
Proferte cantum: Manè ſurgam
Ante vagos Orientis ignes.
Te ſancte dicam Rex habitabiles
Mundi per oras: Audiet accola
Me, qui calentem potat Indum,
Aut Tanais glacialis vndas.
Benignitatis laude micantium
Aſcendis vltra lumina Syderum:
Fidéque tranas inquietas
Aëreæ regionis arces.
Stellante fulge clarior Aethere,
Tuæq; profer lampada gloriæ:
Vt innocentes liberentur,
Quos animo refoues amico.
Dextra inuocantem me tua ſoſpitet,
Has aure voces lenior accipe:
De monte Cœli te loquentem
En video mihi grata Regem.

Placet

Placet quod optas. Iam tibi partiar
Aruum Sichemes nobile messibus:
Demetiar vallem Sochoti
Planitie viridantis vda.
Bissena proles est mea, scilicet
Ortus vetusto sanguis ab Isaco:
Galad, Manasses, Ephraïmus,
Præsidium, Clypeúsque regni.
Iudas paterni sceptrifer Imperi
Det iura lectis regia fratribus:
At sit Moabi stirps, ahenum
Quo gelidâ lauer amnis vndâ.
Vexilla Idumes finibus inferam.
Aut victa subdet se mihi Principi,
Aut gens Palestinæ rogatum
Accipiet cohibenda fœdus.
Munita quis me ducet in oppida?
Arces Idumes ecquis in arduas
Mecum profectus militando
Per trepidas equitabit vrbes?
Quis ducet? ibis tu Pater agminum
Ductor meorum, qui prius impios
Nos repulisti, non gerendo
Signiferi velut ante munus.
Sed nunc in arctis alme periculis
Te siste primum: Spes alit irritas
Quicúmque; mortalem futuram
Auxilio sibi credit hastam.

Te prœliantes fortiter auſpice
Cæſo in, Penates Hoſte redibimus:
Aduerſa caſtra, & perduelles
In nihilum tua dextra vertet.

PSALM. CIX.

Deus laudẽ meam ne tacueris.

P*Ater colende, laudis ô Author meæ*
Ne finge nunc ſilentium.
Sceleratus, & Doloſus en hiſcit, ſui
Vt virus oris euomat.
Odioſa notis verba texunt fraudibus.
Et immerentem prœliis
Vltro fatigant. Alta quorum gratia
Votis adiui Sydera:
Reddunt amanti mille contumelias,
Pro commodis incommoda.
Hunc ſub Tyranno pone, diris vrgeat
Hunc læuus atris Angelus.
Reus citetur. & ſeuero prodeat
Damnatus à Prœtorio.
Oratione quando facta diluet,
Acerbet in ſe Iudicem.
Æui ante metas funeretur: & locum
Honoris alter auferat.
Sit orba proles, vxor at ſolatiis
Defecta coniugalibus.

Soboles

Soboles oberret mœsta, victus indiga
Ab æde patris exulet.
Bona fœnerator exigat, laboribus
Quæsita multis occupet
Alienus hæres. Nemo præsidio leuet
Misertus orbos Liberos.
Cadat propago tota, prima sanguinis
Origo, sit nouissima.
Vltoris ante Numinis vultum, patris
Iniquitas obambulet.
Incesta matris acta ne fugacibus
Obliterentur sæculis.
Hæc fixa menti Rector æternus gerat,
Vt vindicet; Sed incolæ
Terræ huic silescant. Non misertus Pauperis,
Nulli sit vnquam flebilis.
Nam persecutus Indigum, Letho dare
Conatus est Innoxium.
Maledictionem fouit, ipsi eat comes
Amara Detestatio.
Benedicta fugit, nemo comprecabitur
Illi secundos exitus.
Maledictionem vestis instar induit,
At repsit in præcordia,
Vt hausta siccas vnda per venas meat,
Et ossa Oliuum funditur.
Hoc clarus humeros ciuis ornet pallio,
Accingat hoc se balteo,

Remuneretur præmio hoc illos Deus,
Qui detrahunt, qui fabricant,
Mihi vnde peream. Sancte me Parens tui
Ob nominis Clementiam:
Defende Egenum, Pauperem, cor anxium
Grauissimis doloribus.
Recedo, qualis vmbra sera deficit
Sub noctium crepusculo.
Locusta sicut excido, virentibus
Decussa ramis arborum.
Genua vacillant, languidos ieiuniis
Exuccus artus defero.
Illudit Hostis, in meum quassat caput
Nictando contumeliam.
Opem fer alme Conditor, serua tuæ
De more me Clementiæ.
Vt te volente me flagellarum sciant:
At sospitante sospitem.
Illi impotentes euomant conuicia,
Tu me beatis interim.
Cadant pudoris obliti coloribus,
Seruus tuus lætabitur.
Notis operti luridis infamiæ
Qui me petunt opprobriis
Tegantur, humeris vestis ad pedes fluens
Vt omne corpus induit:
Ego coacta plebis in frequentia
Deum sonabo laudibus.

Fuerit

Fuerit Egeno quod Patronus, vindicans
Ipſum feris ab Hoſtibus.

PSALM. CX.

Dixit Dominus Domino meo.

GRata meo Dominus Domino ſic ore locutus
Dixit. Parenti Nate dexter aſſide;
Donec ſacra pedum deuoluo ad ſcamna tuorum,
Fractis rebelles æmulos ceruicibus.
Imperioſa geram domitum tua ſceptra per Orbem,
Claræ Sionis è niuali vertice.
Scilicet vt tumidos vnus dominerís in Hoſtes,
Mediúſq; cunctis imperes Mortalibus.
Quando triumphabis, Populus tuus aurea tecum
Lætis adibit Templa cantionibus.
Vt ros ille tuæ gemmauit originis, ante
Quàm purpuraret ore nubes Lucifer!
Iurauit Dominus, quæ non iuraſſe pigebit,
Melchiſedecis te Sacerdotem fore.
Scilicet antiquo ventura in ſæcula more,
Dum pulcher, Aſtra ducet Aether ignea.
Ipſe tibi dexter fuſâ populabitur irâ,
Vulgóq; Reges ſternet aduerſarios.
Attonitis etiam Populis ad iura coactis,
Ingeſta paſſim congeret cadauera.

Qui tibi ne quicquam steterit contrarius armis,
Luet insolentem tritus Impotentiam.
Túq; sitim pelles vndante à sanguinis amne,
Capútq; victor inseres Astris tuum.

PSALM. CXI.

Confitebor tibi Domine in in toto corde meo.

ME siue Patrum Curia detinet,
Cœtus virorum seu popularium:
Ex corde primùm, tum sonoro
In Domini feror ore laudes.
O facta veri Numinis inclyta!
Sic esse norunt qui cupientibus
Ardent medullis, & Tonantis
Artificis monumenta quærunt.
Laus, Pulchritudo, Gloria fabricam
Illius ornant, sancta volatile
Decreta Legum tempus vltra,
Quod volucri fluit axe, tendunt.
Hæc summa rerum, limes hic omnium
Miraculorum quæ Bonus edidit;
Suum colentes Numen, olim
Æthereâ satiauit escâ.
Non ille pacti fœderis immemor,
Formidolosæ robora dexteræ

Ostendit

Ostendit olim, Bella caro
Pro Populo generosa pugnans.
Vt læta nobis scilicet oppida
Pulsis colonis traderet. O manum
Quam Veritatis, nec mouendi
Integritas comitatur Aequi!
Quæcúmq; sanctis Legibus imperat,
Sunt pura curis iussa fidelibus
Mansura semper, non fugacis
Caniciem patientur æui.
E Barbarorum finibus, Isaci
Stirpem recepit, cui rata fœdera
Promisit æternùm futura,
Si coleret studiosa Leges.
Sanctum, & tremendum nomen amabilis
Est Conditoris: Sed Sapientiæ,
Addisce Tellus, esse verum
Principium metuisse Numen.
Hæc vna mentes regula dirigit,
Quæ laude pollent perspicientiæ:
Hinc fama nullis sæculorum
Exoritur fugitura pennis.

PSALM. CXII.

Beatus Vir, qui timet Dominum.

O Fœlix animi, qui relligiosus honorat
Numen, piúsque iussa casto Numinis
Ardet amore sequi. Semen dominabitur eius:
Deus Piorum nam beat propaginem.
Illius innocuos gaudent habitare Penates,
Opes, & almæ vera famæ gloria.
Indéq; letheum generans obliuia tempus,
Non Æquitatis auferet repagula.
Offendent alij propter caliginis vmbras,
Iusto, Bonóque lux præbit Ætheris.
Qui miseræ Clemens Inopum fert commoda sorti,
Grauis autor æqui, iudices affabitur.
Machina nec trepidi quamuis ruat eruta Mundi,
Loco vacillans de suo mouebitur.
AEterna accipient illum præconia famæ:
Nihil timentem fraudis humanæ vices.
Quin Domino fretus manet imperterritus Hostes,
Visurus illos vt ruentes occident.
Dat sua pauperibus, decora immortalia cautus
Opum superbo præferens ludibrio.
Hinc illum roseis attollet Gloria pennis,
Quam non vetustas delet, aut obliuio.

Impius

Impius hæc oculis animi tormenta videbit
Horrenda frendet intuens quod oderit.
Se cruciet, donec pallens cutis oſſa renudet,
Votis abibit ad ſepultos irritis.

PSALM. CXIII.
Laudate pueri Dominum.

VOcibus læti pueri ô canoris
Omnium patrem memorate rerum:
Eius auguſtum ſuper Aſtra cantu
Tollite nomen.
Verba diuinum benedicta nomen,
Huius à curſu fugientis æui,
Ad futurorum vaga ſæculorum
Sæcula tollant.
Solis à primo radiantis ortu,
Ad plagam vaſti maris occidentem,
Principis ſanctum reſonent mouentis
Omnia nomen.
Altior Terræ Populis, coruſca
Syderum multo colit igne Templa,
Cuius ardentem radiis Olympum
Gloria tranat.
Qui Deos cocto facitis metallo,
Aut laborato ſimulacra trunco:
Cui vaporantes ſimili dicatis
Thuris acerras?

Noſter æternas habet vnus arces,
Pérq; terrarum latebras, & vltra
Nubium tractus nihil occulentes
Lumina ducit.
Ille deductos Inopes ab vmbrâ,
Publici lucem vocat in Theatri:
Oblitis cœno Tyrios Egenis
Veſtit amictus.
Et toro Claros locat inuidendo,
Quo ſedent Reges, Proceréſve Regum:
Iuſſa dicturi, vel amica Pacis
Iura daturi.
Ille mœrentes ſine prole matres
Implet oratus ſobolis: Paternas
Liberûm fœlix noua mater vnde
Incolit ædes.

PSALM. CXIV.
In exitu Iſraël de Ægypto.

ABramidarum cùm domus exitu
Fœlice Memphim liquit inhoſpitam,
Quam Nilus hybernâ per æſtum
Alluuie peregrinus vndat.
Iudæ propago tunc fuit Aetheris
Sacrata Regi: Tunc genus Iſaci
Vnum recepit, cuius omni
Imperiis regeretur æuo.

V idit

Vidit rubenti Pontus ab Aequore,
Sciſſóq; fugit territus alueo:
Iordanis in fontes reduxit
Attonitas fugitiuus vndas:
Seſe extulerunt culmina Montium,
Sicut minoris dux gregis exilit:
Luſère colles, vt per arui
Planiciem viridantis Agni.
Quid eſt apertis cur mare fluctibus
Recluſa nunquam per vada fugeris?
Iordanis ecquid te coëgit
In pauidos remeare fontes?
Cur extuliſtis culmina verticem,
Vt dux Ouilis ſe gregis erigit?
Veſtráq; moti ſede colles
Vt teneri ſaliĳſtis Agni?
Os Terra pallens ſcilicet inclytum
Formidoloſi Numinis horruit:
Sub cuius æterna propago
Iſacidum ditione viuit.
In ſtagna cautes hic Deus algida
Vertit rigentes, & ſitientium
Leniuit ardorem, fluenta
Eliciens ab hiante ſaxo.

PSALM. CXV.

Non nobis Domine, non nobis.

NOn nos meremur præmia nobiles
Victoriarum: Sed Pater optime
Tuum per Orbem fama nomen
Præpetibus ferat acta pennis.
Tuæ hunc honorem Munificentiæ,
Et Veritati confer, ab efferis
Ne Gentibus victi rogemur,
Vester vbi Deus est? Olympi
Nam noster arces incolit igneas,
Frænare Mundum legibus efficax;
Non vi parata, sed volentis
Arbitrij moderante nutu.
At cæterarum Numina Gentium
Argenti, & Auri sunt opus impium:
Inuenta lymphati furoris,
Barbaricæ Labor officinæ.
Stant signa rubris oribus aurea,
Nictant ocellis æmula viuidis:
Sed nec profari, nec tueri
Ars hominum dedit vlla truncis.
Tornantur aures, sed nihil audiunt:
Nares forantur, quas nec amœnitas
Vernantium oblectat Rosarum,
Aut Arabum pia thura mulcent.

Tactura

Tactura numquam brachia porrigunt,
Locóve motis gressibus ambulant:
Non Ora pandunt in sonoras
Perpetuùm tacitura voces.
Qui spectra fingunt talia Barbari,
Ac inde vanas spes sibi colligunt:
(Contingat hoc tantùm) suorum
Se videant similes Deorum.
Spem gens Abrami Numine collocat
In sempiterno, quo duce prosperas
Pugnas obimus, quo tegente
Arma trucis fugimus duelli.
Hunc in procellis sperat Aronia
Proles futurum præsidium sibi:
Casus vt omnes, & frementes
Prætereat sine clade motus.
Hunc qui tremiscunt, tempora nesciunt
Horrere Curis tristibus aspera:
Se protegendos námque parmâ
A Domini radiante fidunt.
Ille, ille nostri non fuit immemor,
Donis beauit sed Pater omnibus:
Ille Israëlis, ille Aronis
Progeniem Bonus vsque fouit.
Idem fouebit quos sibi viderit
Seruire castis relligionibus:
Siue in Iuuentâ, siue cani
In niueis senij capillis.

Macte esto quisquis fidis Olympico
Rerum Parenti. Numine gratior
Cresces amico, spes tuorum
Et soboles animosa crescet.
Nos separauit de grege Gentium,
Quas ducit error credulus auias;
Rex ille Cælum qui Solúmq;
Egregius fabricauit author.
Stellis micantes irradiantibus
Orbes dicauit cùm sibi proprios:
Tum gentis humanæ colonis
Frugiferæ dedit arua Terræ.
Ne te ergo laudent, qui lacrymabili
Conduntur vrnâ, quiue silentia
Oblita viuorum sepulti
In gelido reperêre busto.
Nos te canemus qui iubar aureæ
Haurimus Aethræ, nec tua sæculis
Laus finietur, sed vigebit,
Dum veniunt, abeúntq; Soles.

PSALM. CXVI.

Dilexi quoniam exaudiet.

I*Mmortale, Parens, mihi semper amabere Numẽ,*
Quod placidã querulis aduertis vocibus aurem.

Et

Et te ritè colam, dum Vitam hæc aura fouebit.
Iam dolor exanimum vicini oppresserat Orci,
Quæq; ferunt Miseris extrema pericula finem;
Hîc ego voce Deum, votísque affatus, amicam
Affer opem Genitor tanto in discrimine, dixi.
Ille autem facilis veniam concedere, Dictis
Annuit, & Lethi me tristibus eruit vmbris.
O Dominũ, Patrémq; bonum! Si vindicat Vltor
Iustus, at effusis humili succurrit habenis.
En ego depositus nunc illo Præside viuo:
Quare age funereas mens exue libera Curas,
Et donis lætare Dei. Non corporis ægrum
Deseris hospitium, non fletibus humida semper
Ora lauas, titubas non gressu affusa ruenti.
Dedita sed monitis Domini cœlestibus, ibis
Casta Poli viuos quà dirigit orbita Ciues.
Cùm trepidas fugerem Curas, ego talia mecum
Voluebam: Non certa fides Mortalibus vsquam est,
In mediâ quando fidentem exponit arenâ.
Sed memor æthereos quâ laude remetiar haustus,
Authorémve canam, Defensorémque salutis?
Accipiam calicem, grates altaria circum
Effundam, tumuli veniam quod ab aggere liber:
Et nomen supplex Domini immortale vocabo.
Cui magno in Populo soluam mea vota, ferenti
Non impunè suos crudelem occumbere mortem.
En de stirpe tuæ famulum Pater optime serua,
Vincula cui duri soluisti immania ferri.

Sacra tibi niueis faciem promissa Iuuencis,
Prima tua merito quamuis erit Hostia laudes:
Et nomen purâ ter relligione vocatum.
Ergo tibi sanctis voti reus ignibus Aras
Instituam, Populo circundatus atria visam,
Et mediis almas Solymorum in montibus arces.

PSALM. CXVII.

Laudate Dominum omnes gentes.

LVcifer emenso quas flammeus ambit Olympo
Vestra sit ô Gentes dicere Cura Deum.
Illius in Populum manet Indulgentia nostrum,
Et viget æternùm non violanda Fides

PSALM. CXVIII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

TOllite conspicuum notâ Bonitate Parentem,
AEterna cuius permanet Clementia.
Gens canat Isacidum toties experta Benignum,
AEterna durat cuius Indulgentia,
Est domus ingeminet custos Aronia templi,
Interminata numinis Benignitas.

Qui

Qui Dominum colitis, nullis, age, dicite metis
Bonitas Parentis alma circumſcribitur.
Adfuit ille mihi, premerent cùm dura, vocanti:
Et in patentem duxit arui ſemitam.
Hâc ſtet, & humano coniurent arma tumultu,
Timebo vanos nil furores omnium.
Afferat auxilium, Belli ſecurus, & Hoſtis
Circumſonantes negligam formidines.
Eſt mihi cæleſti melius confidere Regi,
Vlli virorum quàm ſalutem credere.
Tutius eſt Domino rerum committere molem,
Quàm fluctanti Principum Impotentiæ,
Finitimæ coëant ſigna in contraria Gentes,
Sternam fauente ſolus omnes Numine:
Stridula me circum ſe tanquam examina fundant,
Flammæ inſtar illæ ſopientur aridas
Vrentis ſpinas: Et nomine Numinis arma
Inimica victis ipſe caſtris exuam.
Vt ruerem toto niſu ferus impulit Hoſtis,
Deus at labanti fulcit in veſtigio.
Ille mihi Robur, mihi Laus, trepidæq; ſalutis
Erit, fuitq; tuta ſemper Anchora.
Ocyus auditas repetent tentoria voces,
Lætæ Piorum nuncias victoriæ:
Scilicet à Domino ſtratas iacuiſſe phalangas,
Nos roboratis inſtitiſſe viribus.
Credite, non moriar, vincam Lethi arma ſuperſtes,
Deiq; magno facta plauſu diſſeram.

Ille mihi Vindex admouit verbera iustus,
At non acerbo funerauit exitu.
Ostia Iustitiæ diuina recludite, grates
Agam Parenti debitas æquissimo.
Hæc est porta Dei diuini conscia iuris,
Culpâ licebit ire quâ vacantibus.
Me Pater audisti facilis quòd dura querentem,
Mea ô salutis Ara, te semper canam.
En lapis, Artificum quem suspiciosa malorum
In moliendo spreuerat Dementia,
In caput erectæ quadrauit nobile molis,
Latera vbi iungit bina pulcher angulus.
Hoc Dominus fecit, quod Lumina detinet Orbis,
Quod intuendo nosmet obstupescimus.
O concessa dies æterno à Numine! Læti
Eia ô sodales gaudeamus gaudia.
Nũc serua incolumẽ, nũc me, & mea facta secunda,
O quem salutis alme legas nuncium!
Omnia contingant vobis meliora rogamus,
Templi, & sacrorum nobiles Antistites.
Ipse Deus, Mundum qui iustâ infrœnat habenâ,
Propiore lucis igne nos illuminat.
Hunc sacrate diem, deuotáq; cornibus olim
Vinctis ad aras immoletur Hostia.
Nam te voce Deum, te pectore Numen habèbo,
Et quicquid ore valeo, te semper canam.
Tollite conspicuum notâ Bonitate Parentem,
Æterna cuius permanet Clementia.

PSALM.

PSALM. CXIX.

Beati immaculati in viâ, qui ambulant.

א Aleph.

TEr beati, qui Tonantis
Per vias inambulant.
Sancta qui custodiendo
Mente versant fœdera.
Non iniqua molientes
Hanc sequuntur orbitam:
Quam tenere nos seuerâ
Iussione præcipis.
In tua præcepta Legis
Totus ô si dirigar,
Tristior non erubescam,
Illa quando fecero.
Te Magistrum cordis, artes
Doctus Aequi, concinam.
Tu tua relinque Legis
Ne sequentem tramites.

ב Beth.

Salua quo Iuuenta viuet?
Legis obseruantiâ.

Hanc amicâ mente quæro,
Hanc, Pater, ne deſeram.
Præcipis quæcúmque, condo
Ne labaſcam, pectore.
Me tuas Magiſter oro
Sancte Leges edoce.
Quas meo verſare corde,
Ore certo dicere;
Hæc Voluptas antecedit
Omnibus pecunijs.
Ergo iuſſa mirer, Aequi
Et vias conſiderem.
Nulla nox, dieſque nulla,
Quæ iubes obliterent.

ג Gimel.

Da mihi vitam, tuarum
Iura Legum perſequar.
Mira quàm ſint, conſpicabor,
Si repurgas lumina.
Illa ne peregrinanti
Aduenæ ſubtraxeris.
Quæ nimis deſiderando,
Mens anhela deficit.
Execraris Inſolentes,
Illa qui faſtidiunt.
At colendo ne ſuperbis
Sim Viris ludibrio.

Legibus

Legibus rident Potentes,
Quòd tuis obtemperem.
Hæc sed est meæ leuamen
Cura mentis vnica.

ד Daleth.

Mens humi prostrata languet.
Redde verbo sospitem.
Quas sequor vias renarro,
Me tuas sed edoce.
Semitam reclude Veri,
Mira doctus eloquar.
Liquitur Mens ægra, verbo
Effluentem recrea.
Aufer à me fraudis artes,
Integrum ius exhibe.
Vera sector, te probaui
Iudicata iudice.
Ne pudori sit quòd illis
Dedicatus hæserim.
Hac abibo, si refecto
Pandis æquor pectori.

ה He.

Me doce legum tuarum,
Quem requiram, tramitem.
Adde Menti lumen, acer
Pacta custos sanciam,

Esto Dux, nam pectus ardet,
Quam probaris orbitam.
Huc meum Cor flecte, auari
Non in auri côpiam.
Conspicer ne vana, torque
Lumina, ex te pendeam.
Verba coram pone, sanctum
Quæ timorem suscitent.
Ne probro sim, quando tantùm
Sancta lex me recreat.
Iussa, quæ tam concupiui,
Ipsa me nunc sospitent.

ו Vau.

Me Benignus cerne, verbis
Et salus respondeat:
Exprobranti namq; dicam,
Figo spes in Numine.
Veritas ne me relinquat,
Specto qui te iudicem,
Sed tuam Legem capessam
Sæculorum in sæcula.
Ambulem securus, illa
Nam volo, quæ precipis.
De tuis, nec me pudebit,
Ante Reges disseram.
Hæc Voluptas est tuarum
Scita Legum voluere.

Et manus ad actiones
Ferre iussas legibus.

ז Zain.

Sis memor promissionis
Spem fouentis iugiter.
Res & hoc solamen arctas,
Vnde viuo, sustinet.
Vsq;me premunt Superbi,
Vsq;rectis incubo.
Verso prisca saeculorum,
Do mihi hoc solatium.
Sed tremisco cùm recordor,
Flagra Mentis impiae.
Sit mihi Lex sancta, carmen:
Hospes hîc dum vixero.
Nominis tui per vmbras,
Et recordor foederis.
Haec fatigat vna Cura,
Iussa velle persequi.

ח Heth.

Rex, tibi parere, census
Est mei pars optima.
Oro fac promissa Clemens,
Vera constent exitu.
Vt vias rectas obirem,
Ad tuas me contuli.

Sum paratus, iura ſeruem
Vt tuorum fœderum,
Impiorum præpeditus,
Hoc laboro, funibus.
Surgo ſummâ nocte, cantem
Vt tuis te laudibus.
Omnium qui te verentur
Sum bonorum particeps.
Me doce cuius redundat
Orbis Indulgentiâ.

ט Teth.

Fac Deus promiſſa, verbis
Ceu Clienti dixeras,
AEqua-ſancta, caſtra pande,
Iam tuis ſto Legibus.
Ante pœnas abnuebam,
Nunc paratus obſequor.
O Benigne, me benigno
More ſcitis imbue.
Multa congerunt Iniqui,
Sed tibi cor applico.
Proſperis inebriantur,
Ipſe Legem cogito:
Lacrymoſæ pœna culpæ
Quam coëgit diſcere.
Quam tenere, præſtat auri
Mille fului laminis.

י Iod.

Me tuâ manu politum
Dote mentis perfice.
Te colentes me videbunt
Stare læti Legibus.
Æqua iudicas, & æqua
Me premis sententiâ.
Sed Benignus adde verbis
Supplici solatium.
Læta prebe dona, viuo
Ex tuis nam Legibus.
Erubescant Insolentes,
Qui tuum vrgent supplicem.
Ast Amici me coronent,
Qui, tua, & te diligunt.
Cor meum, ne sim pudori,
Ritè Leges expient,

כ Caph.

Quâ salutis spe laborat
Mens, eadem pascitur.
Luminum vis ægra languet
Spe tui solatii.
Instar vtris in camino
Aridi te demoror.
Quo feram vis vsq; diros
Quando plectes æmulos?

Iura frangunt, & lacunas
Excauant, vt oppetam.
Vera sunt quæcúmq; mandas,
Hoste pulso subleua.
Penè Lethum triste vidi,
Pacta nunquam deserens.
Supplicem tuere, Leges
Vt tuas custodiam.

ל Lamed.

Quæ creas æterna fient,
Vt Polus, si iusseris.
Quæq; promittis, manebunt,
Terra sicut permanet.
Te volente Sol refulget,
Cuncta parent nutibus.
Lege ni tuâ stetissem,
Iam fuissem mortuus.
Eius obliuiscar, vnde
Viuo, nullo tempore.
Sum tuus, tuere, quando
Instituta factito.
Impii necare quærunt,
Fretus at te, negligo.
Cuncta Letho cerno volui,
Iussa præter Numinis.

מ Mem.

Sic amo Legem, perennes
Illi vt horas commodem.
Hinc meos Hostes futuri
Vinco prouidentiâ.
Hanc colendo, me docentes
Præteriui doctior.
Hanc graues senes amando
Mente vici prouidâ.
Semitas fugi Malorum,
Hanc bene vt custodiam.
A tuâ nil Lege flecto,
Quam Magister edoces,
Melle dulci quam palato
Dulciorem sentio.
Hinc perosus vanitatem.
Execror mendacii.

נ Nun.

Lex meos diuina gressus,
Vt Lucerna, dirigit.
Hanc tueri Menti fixum
Hæret immutabili.
Fœderis memor subactum
Me leua periculis;
Edoce me scita, laudum
Immolabo Victimas.

Quæ tenebam, diræ quamuis
Imminerent funera.
Nec reliqui, pœne captus
Impiorum vinculis.
Hoc enim meum putaui
Dulce Patrimonium.
Huc feror, ferárq; Cæli
Haurio dum ſpiritum.

ס Samech.

Impios odi, tuarum
Scita Legum diligo.
Ara, Turris ſpésq; verbum
Eſt tuum firmiſsima.
Turba me ſceleſta linque:
Pacta quæram Numinis.
Alme verbis adde vires,
Ne tuâ ſpe decidam.
Adiuua, ſeruabor, vſq;
Perſequar, quæ iuſſeris.
Deſerentes te maligna
Mente, iuſtô deſeris.
Quod Malos vltor ſequaris,
Diligo quæ præcipis.
Et tremiſco cogitando
Te Malorum vindicem.

ע Hain.

ÆEqua ſeci, dede Iuſtum
Ne calumniantibus.
Inſta fac ſanctè Capeſſam,
Ne ſuperbi irrideant.
Dum ſalutem, & ſcita Legum
Spero, torpent lumina.
Fac tua ô Benigne noſcam
Seruus vt myſteria.
Sum tibi ſeruus, tenere
Scita da me fœderis.
Tempus eſt iam Legis Hoſtes
Sacro ſanctæ perſequi.
Antepono quam Talentis,
Mille quam Topaziis.
Hanc amo viam, nefandæ,
Orſa fraudis execror.

פ Pe

Mira ſacris, quæ volutat
Mens amando ſedula,
Porta verborum tuorum
Inſcientem illuminat.
Ore hiante iuſſa viuus
Aërem ceu ebibo.
Vt tui ſoles amantes
Me miſertus adſpice.

Te docente pes regatur,
Ne mihi fraus imperet.
Pelle fraudes, iusta Pacti
Vt tui custodiam.
Funde lumen, Doctor almæ
Scita pande Regulæ.
Lacrymis humector, ipsam
Cùm relinquunt Improbi.

צ Tsade.

Iustus ipse iusta Rector
Semper alme iudicas.
Scita condis sempiternæ
Veritatis conscia.
AEstuo, quòd illa nequam
Immemor Gens spreuerit.
Cor tuus sermo perurit
Quem medullis ardeo.
Sum puer, sum spretus, at non
Legis est obliuio.
Stat tua Æquitas, manebit
Fixa Lex, & Veritas.
In laboribus fuerunt
Quæ mihi solatio.
Æqua da callere iussa,
Tunc dabis me viuere.

ק Coph.

Corde te vocante quæro,
Iuſſa, noſcam, flagito:
Soſpita Rex alme, Leges
Vt tuas cuſtodiam.
Lumen ante Solis, oro
Te mei Fiduciam.
Excitatus ante lucem
Voluo Leges auream.
Me Bonus clementer audi,
Vt ſolebas ſoſpita.
Appropinquant Legis Hoſtes,
Me peroſi iniuriâ.
Huc ades, qui iuſſa Mundo
Vera ponis Arbiter:
Iámq; pridem firma, nullis
Eruenda ſæculis.

ר Res.

Cerne fractum me, colentem
Scita Legis vindica.
Arbitrer defende cauſam
Diligentis fœdera.
Vita deſerat Sceleſtos,
AEqua ſicut deſerunt.
Obſequentem ſed benignè,
Vt ſolebas libera.
Multus Hoſtis me fatigat,
Pacta ſed non eiero.

Illa flammat pectus irâ,
Quod Scelesti negligant.
Cerne me, iussa vt capesso.
Et Benigne sospita.
Vera promittis futuris
Veriora sæculis.

ש Sin.

Principes me persequuntur,
Sto sed almis legibus,
In tuis applaudo verbis,
Ceu Talenta qui inuenit.
Fraudis odi Vanitatem;
Legis Æqua diligo.
Septies die, scientem
Laudo te ius dicere.
Multa Pax, errore nullo
Est tibi parentibus.
Spe tuæ salutis, almæ
Scita Legis diligo.
Illa mens custodit, illa
Cor volens amplectitur.
Hinc meas Amicus omnes
Intueris semitas.

ת Thau.

Edoce Legum tuarum
Me precantem fœdera.

Suppli

Supplicantem flagitata
Iuſſa propter eripe.
Te Magiſtrum prompta magnis
Laudibus vox concinet.
Lingua dicet Imperata
Eſſe quàm iuſtiſſima.
Dent tuæ manus ſalutem
Approbanti fœdera.
Te ſalutem poſcit, vrens
Mens tuis ſe legibus.
Viuat & te predicabit
Fulta pacti viribus.
Vt pecus vagum require, haud
Legis oblitum tuæ.

Canticum graduum, ſiue aſcenſionum.

PSALM. CXX.

Ad Dominum cùm tribularer.

AFferret ægræ cùm Timor anxias
Menti inquietus ſollicitudines:
De more caſtis audientem
Me, precibus Dominum vocaui.
Regnator, inquam, falſa loquentibus,
Ne me labellis afflet iniquitas.

Ne ſtillet oro, viperina
Tabificum mihi lingua virus.
Quid nam illa fraudum proferet Artifex
Addétve? Parthi nempe volatiles
Mittet ſagittas, & voracem
Materiæ ſitientis ignem.
Heu me incolentem tempora inhoſpitas
Iam longa rupes; Gens Arabum diu
Tentoriorum me ſub atris
Detinuit peregrina velis.
Cùm Pacis almæ ſcilicet Hoſtilius
Grati loquebar fœderis ocia:
At ſæuiebant me videntes
Aurifera meminiſſe Pacis.

PSAL. CXXI.
Leuaui oculos meos.

CIrcumferebam triſtia Lumina,
Deſerta mœſtus per iuga Montium;
Si forté quiſquam rebus arctis
Præſidium ſociale ferret.
Spes vlla certæ non opis affuit,
Nam quis tuliſſet? Sed mihi Conditor
Terræ, Poliq; deprecanti
Auxilium feret in periclis.

O mens

O Mens timori pallida frigido
Ne cede, greſſus fulciet optimus
Cuſtos Bonorum, qui ſoporem
Non vigili ſtatione mutat.
Non ſingulari perſpicientiâ
Qui res Piorum ſeruat, Inertiæ,
Somnóq; dedet ſe, procellæ
Res Inopum quatientis Euro.
Confide, pennis quippe Salutifer
Te condit almis, te regit inuia
Per ſaxa, dextrâ te prehenſum
Per nemorum comitatur vmbras.
Non æſtuoſi te calor Aetheris,
Quo Sol adurit cætera torridus
Aeſtiaſſet, in noctémve Lunæ
Tabificus nocuiſſet humor.
Infeſta nigro quæ mala permeant
Terras volatu, ne tibi noxia
Curabit adſint, vt quietus
Incolumi potiare vitâ.
In Bella vadas ſiue minacia,
Petásve geſtâ rê bene patriam.
Cuſtode ſemper hos obibis.
Aethereo Domino Labores.

PSAM. CXXII.

Lætatus sum in ijs, quæ dicta sunt mihi.

O Plena magni nuncia gaudii.
Tam grata læto quæ mihi nunciant.
Nobis eundem nempe sanctos
In Domini memorant, Penates.
Ergo coronis ibimus ibimus.
Velati in Vrbem, iam pedo gestio
Fœlice portas, iam sacratum
Ad Solymas tetigisse limen.
O Vrbs domorum quàm memorabilis
Structura laudat, quam reliquæ petunt
Vrbes, auitis vt Tonanti
Imperiis sua vota soluant.
Nostri huc propago sanguinis aduolat,
Non illa prisci fœderis immemor:
Dei verendum vt nomen hymnis
Et positis veneretur aris.
Hîc est Dauidis Regia Principis,
Hîc est senatus curia nobilis,
Sancta vnde patres iura possint
In dubiis aperire causis.
Vrbi secundæ munera regiæ
Optate Pacis, targaq; Faustitas.

Illos

Illos coronet, qui precantur
AEthereum Solymæ fauorem.
Sis læta, gratis dicite vocibus,
Te Pax quietis mœnibus incolat:
Et Ciuium rumpat tuorum
Messis humo pariente cellas.
Materna propter pignora comprecor,
Et iuncta nodo fœderis oppida:
Concedat vltro Pax amica
Vt teneat Solymæa tecta.
Templiq; propter diua sacraria
Latè imperantis conscia Numinis
Vrbs alma flore, nec tumultus,
Aut trepidos patiare casus.

PSAL. CXXIII.

Ad te leuaui oculos meos.

AD te Parentem Lumina sustuli,
Rerum procellæ dum graue detonant:
Qui cuncta frænis ex Olympi
Verticibus radiantis vrges.
Nutus heriles seruus vt adspicit,
Promptus minister iussa capessere:
Ancilla vultus annuentis
Vt Dominæ placitura seruat:

Sic intuentur Lumina Principem
Te Sancte noſtrum, donec amabili
Oblitus irarum, iacentes
Nos videas miſeratus ore.
O parce noſtris Alme piaculis,
Tandémque lenis porrige dexteram:
Iam vita longùm noſtra mœret,
Dedecoris ſatiata potu.
Opprobriorum plena capacitas
Iam Mentis hauſtos Deſpicientiæ
Succos refundit, nec ſuperbæ
Seuitiæ recipit tumorem.

PSALM. CXXIV.

Niſi quia Dominus erat in nobis.

NIſi adfuiſſet Numen Olympicum
(Dicant Nepotes nobilis Iſaci)
Niſi adfuiſſet, qui gubernat
Vnanimi ratione Mundum:
Gens belluinis effera moribus,
Pugnare magnis viribus efficax,
Nos fortè viuos, & calentes
Vipereâ tumulaſſet aluo.

Tunc

Tunc Ira Mentis prodiga barbaræ
Soluens furori vincula, forſitan
Nos inſtar vndæ deuolutos
Æquoreo rapuiſſet æſtu.
Torrentis inſtar, quem ſuper inuium
Attollit Auſter nubibus alueum,
Creuiſſet Amnis, qui vadari
Non Animæ ſine morte poſſet.
Sit ſoſpitali gloria Numini,
Quo dante ſæuos fugimus impetus:
Nec Barbarorum membra dentes
Lethifero tetigêre morſu.
Crudelitatis retia fugimus,
Ales doloſum ceu fugit Aucupem:
Ruptiſque nodis euolauit
Gens aliam ſubitura ſortem.
Almi ſalutem Principis attulit
Hanc vmbra, cuius nomine nitimur:
Telluris Orbem qui creauit,
Et ſuperæ regionis oras.

PSALM. CXXV.

Qui confidunt in Domino.

QVi Deo fidunt imitantur arces,
Quæ suis fundant humeris Sionem:
Nec timent, septem fera cùm lacessunt
Bella Triones.
Ardua æternùm grauitas iugorum
Inclytæ muros Solymæ coronat:
At Deus lectos sine clade in æuum
Seruat amicos.
Non enim Sceptrum patietur Hostis,
Gentis in sortem melioris ire:
Fracta ne damnis scelerum malignas
Occupet artes.
Da Parens castis bona liberalis,
At super notos animo rebelles
Instar affusi mala deferantur
Aspera nimbi.
Aduolet sacram tua Pax in vrbem
Regiam lectæ sobolis, quietum
Tempus aspiret, positâ cruenti
Cuspide Belli.

PSALM. CXXVI.

In conuertendo Dominus captiuitatem.

CVm Deus Assyriâ captam Babylone Sionem,
In patrij iussit tecta redire Soli:
His similes fuimus noctis quos somnia ludunt,
Gaudia qui nunquam vera futura, vident.
Cùm tamen id fieret, mutato risimus ore,
Et cursum lacrymis impediêre genæ.
Nemo Deo meritas non grates lætus agebat,
Quòd patriam exulibus restituisset humum.
Nec minus indigenæ gratum fremuêre, loquentes;
En Deus vt profugos respicit ille suos.
Sic est, tanta Parens nobis hæc gaudia fecit,
Lætáq; siccatis fletibus ora dedit.
O age captiuum sic redde Penatibus agmen,
Auget vt hybernas fluminis Auster aquas.
Nam veluti glebis vndam sitientibus expes
Semina cum lacrymis mandat arator humo:
Sed simul ac segetes torpentes euocat imber,
Farra metenda mihi grandia, lætus ait.
Sic post exilij tam tristia tædia longi,
Ad patrij reduces mittimur arua Soli.

PSALM. CXXVII.

Nisi dominus ædificauerit domum.

Cœpta molitur nisi tecta Numen,
Quisquis infœlix opus inchoasti,
Cautus insanæ meditare Curas
Ponere Mentis.
Ni Deus seruat miseratus vrbem;
Noctis incassum vigilat per vmbras,
Qui super notas spatiatur acri
Lumine turres.
Manè si lucem prior ante surgas,
In tuas serò rediturus ædes,
Ni laborantem Dominus leuarit,
Vana laboras.
Nec tibi victum misero parabis,
Nec famem tectis remouebis atram:
Semper in tristi positus quereris
Aspera luctu.
At suis mittet placidum soporem;
Interim plenos satiabit agros:
Liberûm claro faciet Penates
Semine lætos.
Vt manum leues decorant sagittæ
Militis prompto iaculantis arcu:

Sic

Sic honoratum ſoboles honeſtat
Maſcula Patrem.
Talibus fœlix iaculis pharetram
Quisquis implebit: Rubor ora turpis
Non lines illi generoſa cauſam
Dicere iuſſo.

PSALM. CXXVIII.

Beati omnes, qui timent Dominum.

O Te beatum, qui times Dominum, vias
Eiúſq; purus ambulas.
Tuæ frueris dexteræ laboribus,
Curis ſolutus aſperis.
Grauida racemis Vxor vt vitis domum
Reddet pudica nobilem;
Menſámq; cingent Liberi, ceu conſitæ
Agris Oliuæ pinguibus.
Virum fouebit alma ſic fœlicitas
Legem colentem Numinis.
Bet ex Sione te Deus, Solymæ velit
Fœlicis eſſe compotem,
Dum vita lumen äeris ſpirabile
Meantis hic donauerit.

Videásque Natos Liberûm superstites,
Alente Pace Abramidas.

PSALM. CXXIX.

Sæpe expugnauerunt me à iuuentute meâ.

DIxerat Isacidum verum genus, impia turba
Primo lacessit me Iuuentæ à limine.
Intulit arma Pijs à primo flore Iuuentæ,
Sempérq; voto pugna cessit irrito.
Imposuêre graues dorso Gens improba moles,
Altis ararunt terga sulcis verberum,
At Pater omnipotens funes, & ahenea soluet,
Quæ grex Malorum fecit atrox, vincula.
Confusi trepident, vertant formidine terga,
Animo est Sioni quisquis impacabili.
Gramina ventosis referant orientia tectis,
Iam tempus ante falcis vsta Solibus:
Vnde nec impleuit dexteram qui stringit aristas,
Sinúmve, Messor qui maniplos alligat.
Quin etiam tali bene verba precantia messi
Non dicat illa, quæ viator assolet.

PSALM.

PSALM. CXXX.

De profundis clamaui ad te Domine.

CLamaui ex Animi Genitor penetralibus alme,
Audi è profundis inuocantem fluctibus.
Aure Bonus facili cape lamentabile Carmen,
Precibus Benignus luctuosis annue.
Omnia si memori malefacta in pectore seruas,
Tuæ quis Iræ sustinebit impetum?
Est tibi quod speret rea Mens prece flectere Numen:
Vt sis timori, iura das Mortalibus.
Dicã equidẽ, recreant tua me promissa morantem,
Animáq; voti certa sperat exitum.
Non ita qui noctem vigilat, iubar optat Eoum,
Vt te manemus. Ergo te sperent Pij,
Cuius adest hominum generi exorabile Numen,
Faciléq; nodos seruitutis rumpere.
Isacidas redimes fracto, qui detinet, Hoste;
Animiq; solues obligati debita.

PSALM. CXXXI.
Domine non est exaltatum Cor meum.

SI ventosa leues aluit Iactantia fastus,
Elatos oculos si per inane tuli:
Ardua si petij, maioráque viribus opto,
Aut reputo meritis quæque minora meis:
Pro lætis veniant, non deprecor, aspera rebus,
Pœnáq; sit tumidæ Mentis habere nihil.
Vt puer in matrem depulsus ab vbere tendit,
Spes mea sic Dominum te petit vna suum.
Hunc sperate Pij nunc, & quæcúmq; futura
Sæcula venturæ Posteritatis erunt.

PSALM. CXXXII.
Memento Domine Dauid.

DAuidē Genitor qui sit, reminiscere promptum
Scilicet in duris tua iussa capessere rebus.
Isacidum Domino votis se talibus olim
Obstrinxit. Non ante domum, lectúmq; subibo
Roscida tranquillo declinem vt Lumina Somno:
Quàm sedem inueniā sancti in fundamina Tēpli,
Iacobique Deo mansura sacraria ponam.

Euphra-

Euphrateæ vagus dum fortè cacumina lustro,
Et nemorum saltus, accepi ex Aethere signum,
Vnde Pater noui vellet quo in vertice Templum.
Ibimus illius nunc in tentoria læti,
Quémq; locum pedibus tetigit, libabimus ore.
At deuota Parens vltro tibi limina vise,
Et tecum sacris arcam penetralibus infer.
Castâ Mente litans ineat tua Templa Sacerdos,
Lætitiâq; fremant gens sancta altaria circum.
Me propter stabili te relligione colentem
Christi prima tui ne despice vota seuerus.
Tu mihi iurasti quæ non dabis irrita solui,
Scilicet è nostro sessurum sanguine Regem
Abramidum solio. Quòd si mea iura Nepotes
Seruarint, inquis, mõstratáq; fœdera discent,
Posteritas Regni Imperium, soliúmq; tenebit,
Irrequieta vagæ dum vertitur orbita flammæ.
Quippe mihi elegi fundatam in rupe Sionem,
Quam requiẽ, sedémq;, fluit dum tempus, habebo.
Prodigus hinc Inopum turbis alimẽta refundã,
Et grauidis lætos augebo frugibus agros,
Ipse Sacerdotes comitabo saluifer aras
Vsque meas, Populóq; dabo gaudere quieto.
Hinc ego Dauidicis stirpem è radicibus altam,
Iam lætos iubeo circum diffundere ramos.
Immitétque mei iubar indelebile Christi
Ardentes radios, quorum fulgore micabit
Quicquid ab Occasu Solis se extendit in Ortum.

At maculis tingam quoſcúmq; rubentibus Hoſtes,
Illius Imperio duros ſubmittere collum,
AEternum volui quem Mundo imponere Regem.

PSALM. CXXXIII.

Ecce quàm bonum, & quàm iucundum, &c.

NIl ſe legitimo Fratrum componat amori:
Nil certet almæ pectorum Concordiæ.
Non tam grata ſuis diſtillant Balſama guttis,
Linunt Aronis quæ ſacrati verticem:
Canáq; diffuſis per menta liquoribus vndant,
Oram niualis in fluentem Carbaſi.
Nec tam delectat Ros matutinus in herbâ
Hermonis, alto vel Sionis in iugo:
Vnanimes Domini iuuat immetata Penates.
Augétque lætis rebus Indulgentia.
Natos Natorum, quiq; exorientur ab illis,
Fœlice vitæ mandat vt curſu fluant.

PSALM.

PSALM. CXXXIV.
Ecce nunc benedicite Dominum.

Vos quibus ſacri data cura Templi,
Numinis magni vigiles Miniſtri:
Ore diuinas, age, ritè læto
Dicite laudes.
Qui Dei arcanum penetrale circum
Atrij ad ſanctos vigilatis ignes;
Arduis poſtquam cecidêre longæ
Montibus vmbræ.
Verſus æterni monumenta pacti,
Supplices caſtè duplicate palmas;
Et Deo laudes patrias auito
Dicite ritu.
Lætus hâc laudum vice noſter Orbem
Qui Poli, & Terræ fabricauit Author,
O Sion, rerum tibi larga diues
Dona rependet.

PSALM. CXXXV.

Laudate nomen Domini, laudate, &c.

VOs nomen laudate Dei, quibus atria Templi,
Et curare datum sacris Altaribus ignes.
Vos Dominum laudate bonum, vos nomen in Astra
Ferte, quod ætherea dictum dulcedine mulcet.
Ille sibi voluit Iacobi è stirpe Minores,
Et tanquam patrij possedit prædia iuris.
Noui equidem, noui, quàm Maiestate verendum
Numẽ habet, quantúmq; Deos super eminet omnes.
Quæ placuit fecisse, suo facit omnia nutu.
Siue Polum, Terrásq; colant, siue æquora Ponti,
Siue Lacus habitent, vicináq; Manibus antra.
Nubila de Terræ cogit penetralibus imæ,
Fulmina venturæ præmittit nuncia Lymphæ:
Secretas aperit Ventorum flatibus arces.
Regna quid enumerem Pharij percussa Tyrannia,
Cæsa Paretoniis quid Pignora prima colonis?
Quid pecudum strages humanáq; funera dicam?
Te Pharos ostentis pauidam cælestibus idem,
Cúmq; suis timidum Pharaona clientibus egit.
Tot Gentes domuit, tot Reges misit in Orcum.
Stirpis Amorrhææ Dominum Seôna peremit,
Bassanis etiam regnantem in Montibus Ogum.

Diruit

Diruit inuiſam ſacro Cananitida Bello,
Iacobiq; dedit promiſſa Nepotibus arua.
O factis æquale tuis, ô poſtera nomen
Quod nunquam Soboles, Aetáſve oblita ſilebit:
Alme tuum Populum magnâ pietate fouebis,
Spontéq; ſupplicibus, quoties orabere, parces
O Gentes ſimulacra Deúm quæ fingitis, Aurum,
Argentum, Rupéſq; manent, hominúmq; Labores.
Vocis egens os ſemper hiat, ſtant Lumina Solem
Neſcia, vel rerum claros ſentire colores:
Pulſantúrq; cauæ fruſtra tinnitibus Aures.
Nam quid agent cautes vacuæ ſpirabilis Auræ?
Talis eat, quiſquis ſibi talia Numina fingit,
Credulus vnde ſuis ſperat lenimina rebus.
At domus à magno Iacobo exorta, vetuſtum
Aronis, Leuíq; genus, celebrate Parentem,
Vóſq; Deum purâ qui relligione timetis.
Ille ſit æterno rerum modulamine notus,
Qui Solymas, Vrbíſq; tenet tecta alta Sionis.

PSALM. CXXXVI.

Confitemini Domino quoniam bonus.

EIa Deum laudate bonũ, & placabile Numen,
AEterna durat cuius Indulgentia.

Eia Deum laudate, Deos qui præterit omnes,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Hic Dominus Dominos rerum ſuper eminet omnes.
AEterna durat cuius Indulgentia.
Admiranda facit rerum ſpectacula ſolus,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Hic prudens Opifex fecit reuolubile Cælum,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Hic ſuperi in campis fixit duo lumina Mundi,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Hic Soli in lucem roſeas conceſsit habenas,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Hic Lunam in tenebris, & Sydera fulgere iuſſit,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Primitias Generis Phariâ tumulauit in orâ,
AEterna durat cuius Indulgentia.
E medio ſobolem Iacobi ſuſtulit Hoſte,
AEterna durat cuius Indulgentia.
E medio inuicti vi roboris abſtulit Hoſte,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Attonitum rubræ quondam Mare diſſidit vndæ,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Iſacidum vexit diuiſa per Aequora prolem,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Cum Pharaone fretis redeuntibus agmina voluit,
AEterna durat cuius Indulgentia.

Abra-

Abramidas saluos per tesqua arentia duxit,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Terribili magnos sopiuit funere Reges,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Eripuit tumidis vitas, atq; arma Tyrannis,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Gentis Amorrhææ dominum Seona peremit,
AEterua durat cuius Indulgentia.
Bassanis strauit fidentem saltibus Ogum,
AEterna durat cuius Indulgentia:
Amborúmq; dedit venientibus arua Colonis,
AEterna durat cuius Indulgentia,
Quæ voluit nostri fieri patrimonia census,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Nam memor aspexit nos vitæ, & lucis egentes,
AEterna durat cuius Indulgentia.
Ille hominum victu, campis animalia pascit,
Æterna durat cuius Indulgentia.
Dicite cœlestes moderantem legibus oras,
AEterna durat cuius Indulgentia,

PSALM. CXXXVII.

Super flumina Babylonis.

INgrata propter flumina ſedimus,
Campis inundant quæ Babyloniis:
Dum Mens querelis ægra demptam
Flebilibus meminit Sionem.
Ripæ hîc virebant frondibus uuidi
Canis Salicti: Nablia diximus,
Pendete ramis muta, nunquam
Ad ſolitos repetenda cantus.
Hî dum gementes adſpicit, impotens
Quid Victor, inquit, triſtia flebitis?
Ad læta ve ſi, cantione
Quin patriâ recreatis aures?
H u qui vehebat nos ferus agmina
Captiua Miles dicere patrios
Mandabat Hymnos, quos decebat
Incolumi cecinisſe Templo.
No ſacra verò Carmina Numini
Fas arbitremur prodere Barbaris
Diuina cantari videbit
A profugis aliena Tellus?
O antè chordas tangere mobiles
Ob lita vocum dextera neſciat:

Quàm

Quàm Templa, ſanctos quàm Penates,
Et Solymam taceamus Vrbem.
O lingua ſiccis faucibus hæreat,
Stent ora notæ vocis inania,
Si te Sionem obliuioſus
Ex oculis, animóve ponam.
Si lætor iſtis ſedibus aduena;
Si prima poſt has gaudia lacrymas
Res vlla mœſto, reſtituti
Quam Solymæ parient honores.
AEterne Vindex at reminiſcere,
Quid gens Idumes impia dixerit,
Cùm Flamma, Ferrum, Miles atrox
In cineres redigebat Vrbem.
Inuiſa ferro mœnia rumpite,
AEquate flammis tecta voracibus:
Vrbis cadauer ſit, reuulſi
Vt ſpecies lacerata buſti.
O fons malorum tu quoq; Ciuitas
Nunc læta noſtris cladibus, occides:
Vltórq; fœlix te docebit
Quas patimur tolerare clades.
Ille, ille Prolem flentis ad vbera
Tollet Parentis lactea pendulam:
Frangétq; ſaxis, ante mœſta
Attonitæ Genitricis ora.

PSALM. CXXXVIII.

Confitebor tibi Domine.

TE Genitor referam solitū me audire, canorus
Téq;meo coram Regibus ore canam.
Ad tua supplicibus veniam sacraria votis,
Nominis attollam facta loquenda tui.
Te dicam immensâ semper bonitate fidelem,
Promissam donis & superare fidem
Quâ te cúmq;die supplex voco, Mitis obaudis,
Ac vires Animo sufficis ipse meo.
Sed Reges alii discant tua facta per Orbem,
Nutibus inclinent & sua sceptra tuis.
Accipient Leges diuináq; iura canentes;
AEterni imperium Numinis esse ferent.
Nam licèt immensum transcendas Æthera, dicent
Quàm propè res humiles, quàm procul alta videt?
Deprensum in medio quæcúmq;pericula turbent,
Auxilio fugiam notior inde tuo.
Hostis inhumanas vires hebetabis anheli,
Incolumémq; tuâ me dabis ire manu.
Quod reliquum fuerit præstabis Amicus Amico,
O Pater esse bonus qui sine fine soles.
Perge, nec impedias manuum benefacta tuarum:
Est decus incolumem me superesse tuum.

PSALM.

PSALM. CXXXIX.

Domine probasti me, & cognouisti me.

O Mihi secretæ Genitor bene conscie Mentis,
Seu sedeã, surgámve, tuo me lumine cernis.
Tu procul arcanos sentis in pectore motus,
Quo pergam de manè vides, & vespere qualis
Ad placidos redeam post mille negotia, Somnos.
Non fugitura tuas linguæ vox excidit aures,
Quippe mea attento circum legis omnia visu:
Et modò quæ fiunt, & facta antiqua tueris.
Humanæ inuentor quondã celeberrime formæ,
Os, Humerósq; mihi Mentémq; animúmq; dedisti,
Et fabricam tua dextra suam me prouida seruat.
Quem cùm respicio, diuina potentia quantum
Visa mihi humanæ radium transcendere Mentis?
Quâ fugiã te sede latẽs? quibus occular vmbris?
Si teneo Cœlum pennis, apud AEthera viuis.
Ad Manes si tendo, manes apud infera Regna.
Si bigis Aurora suis me concita raptum
Detulerit, pigro est vbi meta nouissima Ponto,
Hic tua me perimet, vel dextera amica fouebit.
Si loquar insipiens, me forsitan occulet vmbra,
Quæ mihi nox fuerit lampas tibi clara micabit:
Nam velo impediunt tenebræ tibi Lumina nullo.

At caligo vaga radiat velut orbita flammæ:
Cùm tua per tenebras tam perspicientia regnet,
Quàm cùm Solis equi spirant è naribus ignem.
Tu motus Animi sentis, qui callida fingis
Materno in gremio stirpis genitabilis orsa.
Te dicam, te Sancte canam, quem facta per auras
Admiranda vehunt. Etenim mea fabrica Menti
Occurens, ô quanta Deo Sapientia, clamat!
Corporis ossa mei non te latuêre sepulti.
In gremio, fœtum Genitor nam primus alebas,
Occlusum Terræ velut in penetralibus imæ.
Ceu tabulis opifex nota exemplaria pictis
Aspiceres, sic ora rudi sic Brachia massæ
Fingebas, hominis sic cætera membra futuri.
Nec dum tota suos moles animata colores
Induerat, noras iam tu incrementa dierum,
Vnde nihil penitus mutabile sustulit æuum.
Hæc ego dum verso, stupeo miratus honorem,
Et numerum si scire velim, prius Æquoris æstu
Quàm multæ à refluo dicam voluuntur arenæ,
Exurgam, & vigili tecum mihi diffluet æuum.
At Genitor sontes, humanæ & cædis amicos
Quando premes, oculisque meis procul esse iubebis?
Contra iussa tuæ Legis scelerata Rebelles
Multa mouent, Cæloq; audent attollere cristas.
Nonne tui ô Vindex osores Numinis odiæ
Inq; tuos Irâ flagraui percitus Hostes?

Scili

Scilicet instabam sacris osoribus osor,
Et Bellum indixi sceleratis Hostibus Hostis.
Volue precor, Genitor, fibrarum occulta mearum,
Arcanos rimare sinus. Terit orbita calles
Si mea Nequitiæ, conuerte ô Rector habenas,
Vt tua sancta legam recto vestigia cursu.

PSALM. CXL.

Eripe me Domine ab homine malo.

R*Ex æterne Bonus me precor eripe*
A linguis hominum praua loquentium:
Illorúmq; feris vnguibus, improba
Quos exercet Iniquitas.
Qui fraudes tacito pectore fabricant,
Pacis dulce procul nomen in vltimas
Terras ire volunt, & fera turbidi
Semper prælia concitant.
Qui linguas acuunt exitiabiles,
Angues ora velut sibila commouent:
Spumantes labiis toxica noxiis,
Fundunt virus vt Aspides.
O Custos rabidis vnguibus Impii
Me redde incolumen: Ne sine callidâ

Victum fraude capi, quam sceleratior
Texit criminis Artifex.
Effodêre lacum, retia gressibus
Intendêre meis, funibus orbitas
Inuoluêre suis: Mille pericula
Tentant, captus vt occidam.
At tu sola mei spes Animi Deus,
Quas effundo preces accipe flebiles:
Qui tam sæpe meum ferrea protegis
Inter prælia verticem.
Ne votis hominis trade nefarii:
Sontes ipse vides quæ mihi cogitant:
Si me præsidio destituis tuo,
Tangent Sydera vertice.
Quæ vanis agitant Bella laboribus,
Quæ linguæ vitio pestiferæ coquunt.
Ipsos in dominos iustius incidant:
Ipsos funditus opprimant.
Tempestas iaculis horrida flammeis
Illos terribili deuoret impetu:
In fossam Barathri non remeabilem
Acti præcipites ruant.
Vocum lingua diu prodiga neminem
Seruatura manet: Callida fallere
Nec Mens viuet, eam conteret æneis
Fraus tandem sua malleis.

Sed

Sed fractas Inopum res Deus adſpicit,
Inuictáq;manu proteget Indigos:
Præſens vnde bonis Numen in AEthera
Iuſti laudibus efferent.

PSALM. CXLI.

Domine clamaui ad te.

TE voco ſancte Parens,ades ô mihi vota fe-
renti,
Aurémq;aduerte vocanti.
Non aliter ſedes adeant mea vota micantes,
Quàm thurea dona vaporant.
Nec geminas aliter palmas ad Sydera tollam,
Quàm ſi tibi veſpere cæſis
Sacra feram Vitulis.Duris, age, libera frœnis,
Oris mihi limina claude.
Veſtibulúmq; tuo ſeruet cuſtodia iuſſu,
Labiorum intenta meorum.
Ne ſine conſilium,ſceleratáq; facta capeſſam,
Epuler vel parta rapinis.
Ne mihi,quas epulis nequam genialibus ornat,
Patiare attingere menſas.
Flagra manu vindex intentet ahenea iuſtus,
Ego verbera munus habebo.

Sed caput halanti phialâ redolentis Oliui,
Homo ne mihi pestifer vngat.
Tum quoque ne blandis Animum detorqueat orsis,
Votis pia Numina flectam.
Hoc precor, in silicem quando ruet impia Turba,
Scelerúmque ad signa vocantes:
Tunc Animum feriat me non audisse monentem
Tuta potiora saluti,
Tam placitura Bonis, laudat molitus aratro,
Quàm pinguia rura Colonus.
Heu sic nostra metus laxis compagibus ossa
Lethæus dissipat Orci.
Robora frondator montana securiger igni
Vt ferro inspicat acuto.
Spes mea sancte Parens, in te inclinata recumbit,
Animi ne vota relinque.
Ne patiare capi laqueis, quos impia tectos
Sceleratáq; Turba locauit.
In sua deueniant authores retia, nisu
Reuolem super alite nodos.

PSALM. CXLII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

AVxilium Domini ſupplex ego voce rogaui,
Precéſq;fudi lacrymis tepentes.
Ante illum poſui,quæ Mens ponenda monebat,
Et acerbitatem temporum meorum.
Mens agitata malis, defecta laboribus,expes
Cedebat,& ſi noueras amicam.
Iſſe viam Recti,nodis tamen æmula paſsim
Gens impeditas ſemitas tenebat.
In quaſcúmque precor,circumfer Lumina partes,
Mihi adeſſe amicum neminem videbis.
Nec ſaltem miſero fugiendi eſt æqua poteſtas,
Curante nullo fortè ſi perirem.
Hîc ego te vitæ,te ſola ô Ara vocaui,
Et Spes ſalutis,viuo dum ſuperſtes.
Accipe quæ ſupplex in rebus deprecor arctis:
Iam pene fractus clade tot malorum.
Eripe,ne prædam patiare ſequentibus eſſe,
Quibus arma longè fortiora noſti.
Nigrantes habitem cæci ne carceris umbras,
In pura lucis arua mitte vinctum.

Tum

Tum mihi Carmen eris, mediúmq; Corona Bonorū
Gratata cinget, ſis mei quòd vltor.

PSALM. CXLIII.

Domine exaudi orationem meam.

AVdi precantis verba, Mundi Conditor,
Aurem querelis applica.
Fide, & Æquitate vindica me, quâ tuos
Auertis à periculis.
Ne iure ſummo, quæſo, mecum litiga,
Nam te feret quis Arbitrum?
Aut quis recedet victor à Prætorio,
Quo facta pendis Gentium?
Opus eſt amicam commodes dextram mihi,
Aduerſus Hoſtis impetum.
Vitam fatigat, & ſepulchri ad aggerem
Me pene raptat mortuum.
Hinc Mente raptus æſtuante ferueo:
Cor inquietum fluctuat.
At cum vetuſta voluo facta conſulens
Seruantis Indulgentiæ,
Spe ſubleuatus audeo ad Numen tuum
Manus precando tollere.

Vt ſic

Vt ſicca nimbos Terra quærit algidos,
Te ſic auet Mens vnicum.
Feſtinus audi, námq; vitalis calor
Iam deſit in pulmonibus.
Si condis ora, par ſepultis frigido
Buſti recondar aggere.
Da manè fructum ſentiam Clementiæ,
O ſola mentis Anchora!
Recludе Veri ſemitas quas ambulem,
O Mentis Ara naufragæ!
Ad te refugi, me Patronus effero
Ab Hoſte fidus eripe.
Quæ vis capeſſam, Numen ô meum, doce,
Et ille ductor ſpiritus
Clauum gubernet, quo Magiſtro Carbaſa
Secunda Ponto ſoluimus.
Tuum per Orbem ſic eat nomen, tua
Sic alma currat Æquitas.
Vitalis hauſtum lucis indulge mihi
Tot libero periculis.
Clemens at Hoſtes me fatigantes graui
Afflige dextra pondere.
Hæc poſco Dominum ſeruus: Hanc Dominus facit
Seruo ſuo fiduciam.

PSALM. CXLIV.

Benedictus Dominus Deus meus, qui &c.

TE Pater alme canam, quo ferrea Bella Magistro
Hæ tractant sine clade manus: Hæc brachia pugnas
Euentis ineunt non defectura secundis.
Tu Bonitas, ac Ara mihi, tu conscia Rupes
Auxilii, Clypeúsque meæ, Portúsque salutis,
Spes etiam, Populis ius quo inuiolabile dico.
O quem das hominem mortali è semine cretum
Esse? quid innumeris attollis honoribus illum?
An similis vacuæ non flatibus euolat auræ,
Et pennis miserum radit fugientibus æuum,
Halitus vt nebulæ, tenuatáq; Solibus vmbra?
Ætheris inclina fastigia summa rubentis,
Ex alto descende Polo, iuga frondea tange,
Fumeus vnde nigro Montes vapor occulet æstu.
Fulmina mitte, fluent: Arcu iaculare sonoro,
Extemplo viso turbabitur Impius Orco.
At prætende manum de Cœlo, & fluctibus aufer
Me pauidum Stygiis. Inhibe violenta Malorum
Arma, quibus stillant vanæ mendacia linguæ:
Et faciles obeunt quæcúmque nefaria dextræ.

Iſpſe decem fidibus tibi tunc noua Carmina dicam
O Pater, auxilium tu Regnatoribus affers,
Quippe tuum ſæuo Dauidem ex Hoſte receptum,
Feciſti hoſtilem ne ſanguine tingeret enſem.
Eripe me Genti, quæ Numinis aſperat Iram
Vana loqui, & factis peccare immanibus audax,
At noſtrâ veniat ſoboles ab origine fœlix,
Ceu noua quæ primo ſurgunt plantaria cultu.
Tum formâ inſignes, & virginitate Puellæ,
Aurea marmorei referant laquearia Templi.
Cuncta repurgatæ ſuperent granaria meſſes,
Copia alat plenos incuſtodita Penates.
Intonſis Ouium paſcant in vallibus Agni,
Et prata armentum detondeat herbida riuis:
Vnde Colonus agat fortes in aratra Iuuencos.
Arma procul ſileant ſtudiis inimica quietis,
Oppida ne metuant Belli quatefacta ruinas,
Sæuiat alta repens néue inter mœnia clamor.
O Populum reddunt quem talia gaudia lætum,
At ſuper euehitur gens Numine diues amico.

PSALM. CXLV.

Exaltabo te Deus meus Rex.

TE Numen, Regémque meum, vomit orbita [*Lucem*
Dum rutilam flammata, canam, venerabile nomē
Alme tuum Genitor, ventura in tempora dicam.
Nec cessabo, licet des vltra sæcula vitam.
Nunc veniet quoties Aurora recludere Cœlum
Matutina, tuas in laudes ora resoluam,
Et mea venturis transmittam Carmina sæclis.
O maius quàm mente queo te fingere Numen!
Nulla tuas æquant hominum præconia laudes:
Te cecinêre Patres, etiam tua facta Minores
Accipient, alii, atq; alii tua robora dicent.
Nunc Decor, & volitans circum te Gloria vocem
Alliciunt, flammántq; mihi miracula pectus,
Posteritas stupefacta canet, quàm fortis in Hostem,
Prodigiis olim domitum tremefeceris Orbem.
At tua venturo Bonitas celebrabitur æuo,
Aspera Iustitiæ quæ molliet ora seueræ.
Dicêris veniæ facilis, miserescere pronus,
Malléque cœlestem nobis spirare fauorem,
Humanam rapido quàm vellere turbine gentem:
Nam

Nam tua se Pietas vltra facta omnia tollit:
Te rerum memorat series, te nescia dicant
Pectora Nequitiæ, celebret quæ Gloria Regni
Alme tui, & validæ sit quanta Potentia dextræ.
Scilicet vt Populos doceant, nec sceptra locorum
Finibus, aut metis te qui potes omnia, claudi.
Tu Regnum sine fine tenes, quod temporis alæ
Nec minuent agiles, nec rerum turbida perflat
Tempestas, motæq́; mouent ab origine Gentes.
Polliciti Fideíque tenax, nutantibus vltrò
Accurris, fractósque leuas. Viuentia fixis
Luminibus te Sancte vocant, vt scilicet escas
Accipiant: Manibus plenis alimenta refundis,
Et nimiùm largo saturas animantia victu.
Iustitiæ, Veriq; Parens, atque omnibus æquus,
Suppliciter nemo votis, animóq, vocabit,
Cui non præsidio soleas occurrere tuto.
O Genitor nimiùm Clemens, & Amicus Amicis,
Nam quos alma tui reuerentia Numinis ambit,
Hos audis, & dona ferunt quæcúmque rogarunt.
Hæc Gentes audite. Sui custodit amantes
Omnipotens, ausos at facta nefaria perdit.
Hunc ideò, dum spiro, canent mea Carmina Regem:
Et quicúmque vagi refugas bibit Ætheris auras,
Luna suis donec per Cœlum cornibus ibit.

PSAL. CXLVI.

Lauda Anima mea Dominum.

Mens Deo iuſtas cane grata Laudes,
Quem Lyrâ, & Cantu ſtatui ſonare:
Cerno vitales ego dum meantis
AEtheris auras.
Nemo promiſsis hominum acquieſcat,
Regium quamuis diadema geſtent:
Eſt datum nulli ſemel euolantem
Siſtere vitam.
Spiritus linquet fugitiuus artus,
Corpus in Terra cineres recurret:
Et ferent magno meditata Regum
Turbine Venti.
Quem Pater Diuûm iuuat, eſt Beatus
Optimi fretus Domini fauore:
Res Polo cunctas animantis ortas,
AEquore, Terris.
Pacta qui ſeruat ſtabilita ſemper,
Vltor infirmum rapit à Superbo:
Languidos eſcâ reficit, famémq;
Arcet Egenis.
Carcerum nigras aperit latebras,
Reddit amiſſos Oculis colores,

Erigit

Erigit fractos, amat Æquitatis
AEquus amicos.
Seruat errantes Bonus Inquilinos,
Est Parens Orbis, Viduis Maritus:
Callidas tantùm solet Hostis acer
Perdere fraudes.
O Sion (gratum loquor) ille frœna
Orbis æternùm Dominus capesset,
Terra dum fruges dabit, & vagantes
AEquora Pisces.

PSALM. CXLVII.

Laudate Dominum quoniam bonus est.

ILlum canoris dicite laudibus,
Arces Olympi qui tenet igneas:
Nobis honorem, sed Parenti
Lætitiam sacer hymnus affert.
Belli fugatos cladibus exules
In chara ducet mœnia Patriæ:
Molitus Vrbem, tecta rursus
AEdificans Solimæa ponet.
Atro malorum turbine naufragos
In spem salutis mitior erigit:

Fomenta plagis addit, acrem
Quæ minuunt animi dolorem.
Est ille flammas innumerabiles
Solus micantis qui numerat Poli,
Noménque, virésque, igneúmq;
Syderibus tribuit vigorem.
O quantus almâ est ille Potentiâ!
Virtute quantus! Iam Sapientiæ
Qui facta penset, nemo Terras
Aut superas habitauit oras.
A sede Mites eleuat infimâ,
Loco Superbos tendit ab arduo,
Humíque ponit fraudulentæ
Remigio Leuitatis actos.
Vocum sonoris dicite canticis,
Durum Scelestis, & facilem Bonis:
Illi canorem Nabliorum,
Et Citharas adhibete dulces.
Campos liquentes nubibus occulit,
Cùm Terra Cælum flagitat humidum:
Sensímque lentos stillat imbres,
Vt melius riget arua Lymphis.
Dat læta mutis pabula Belluis,
Et se vocantem progeniem feri
Corui relictam pascit, ille
Alituum, Pecudúmq; Custos.

Non vis Equorum Bella frementium
Delectat illum, non capit alite
Pedum volatu, non lacertis
Indomitis Gladiator illum.
Sed qui tremiscunt fœdera legibus
Sancita, prauis fallere moribus:
Et spes in illius fauore,
Et patriâ bonitate figunt.
Ergo canoris vos Solymæ Deum
Efferte lætæ vocibus inclytum:
Laudate Numen vos Sionis
Aërii Domini Penates.
Firmata ahenis vectibus ostia
Nam vestra clausit, Ciuibus addidit,
Per quæ beatâ Pace longùm
Incolumes dominantur Vrbes.
Acer lacessit non Metus Hostium,
Sed Pax amicat fertilis Oppida;
Iussu Tonantis vos medullâ
Triticei satiantis arui.
Illius almæ vocis ad impetum
Mox iussa Tellus paret, & imbrium
Humecta Lymphis flore Campos,
Germine agros, sata fruge vestit.
Est ille amictu qui iuga laneo
Vt induisset, sic niue contegit:

Spargit pruinam qui rigentem,
Ceu steriles cinerem per agros.
Vt liba farris, sic glacialibus
Durata mittit crusta liquoribus:
Hoc membra quænam sustinebunt
Duritie lapidosa frigus?
At rursus oris frigora nuncio
Concreta soluit: Nam melioribus
Spirauit auris, & tenaces
Vt refluant tepefecit amnes.
Suam ille mentem pandit Abramidis
Quos ante sacris ritibus imbuit:
Ac Israëlis non mouendam
Iustitiam docuit Nepotes.
Hâc Nationes non ope cæteras
Orbis leuabit: Numinis insciæ
Sunt, nec Parentis sempiterni
Æthereos didicêre ritus.

PSALM. CXLVIII.

Laudate Dominum de Cælis.

AVratæ qui templa Domus radiosa tenetis,
Eia Patrem laudate Deum, vos præpete pēnâ
Insignes, dominæ qui iussa capessitis Aulæ:
Et Chorus, & rutilis Exercitus igneus alis.
Eia Patrem laudate Deum: Tu Lucifer aruæ
Primus anhelanti qui visis eburnea cursu.,
Lunáq; fraternæ splendoribus æmula flammæ,
Et vos auricomis argentea crinibus Astra,
Eia Patrem laudate Deum, vos Orbibus Orbes
Inclusi, noménq; Poli commune tenentes:
Quæq; super nitidos estis Cæli æquora campos.
Ipse Parens iussit: Mox quæ nihil antè fuerunt
Aspexêre diem, seruántq; hunc iussa tenorem.
Quomodo perpetuis sub legibus omnia viuunt.
Eia Patrem laudate Deum per opaca Dracones
Antra Soli, vestri qui tempora ducitis æui:
Et vos sub tremuli specubus gens squammea Ponti,
Ignis, Grando, Niues, & motæ Spiritus auræ,
Numinis vnanimes diuina ad iussa Ministri,
Vos Montes, Collésq; simul, Nemorúmq; recessus,
Seu sterilem Baccam, seu mitia Poma ferentes:
Et vos aëreo surgentes culmine Cedri.

Eia Patrem laudate Deum, quæ dura tenetis
Saxa Feræ, campósq; Greges tondetis amœnos.
Squammigeris etiam spiris qui repitis Angues,
Et tremulâ Volucres quæ nubila finditis alâ.
Vos Reges, Populiq; omnes, omnésq; Tyranni,
Et qui iura datis de sede petentibus altâ:
Huc Pueri veniant, huc virginis ora Puellæ,
Flos hominum, canis & menta niualia plumis
Vnà omnes Domini nomen venerabile tollant,
Cui Terræ, & Cæli laudem soli accola debet:
Cuius honos Terras, & Sydera flammea tranat,
Hunc domus Isacidum tot custodita per annos
Efferat. Hîc signum vitæ Deus extulit olim,
Et bona tot Populo monstrauit Amicus Amico.

PSALM. CXLIX.

Cantate Domino canticum nouum.

ANte non dictum recitate Carmen
Inclyto rerum Domino Deóque:
Aiat præsens pia conuocatæ
Turba coronæ.
Prisca fœlicis domus Abrahami
Se Deo oblectet Genitore: Laudes

Filiæ

Filiæ Regi modulentur illi
Ore Sionis.

Nomen inductis celebrent Choreis
Vocis ad cantum saliente plantâ:
Et Lyræ gratis fidibus canoræ
Tympana iungant.

Nam suæ stirpem fouet ille gentis,
Qui solet Blandus recreare Mites:
Et nouâ partæ cumulare donum
Laudate salutis.

Gens triumphali foris alma cultu
Eriget lætum caput: Illa secum
At domi stratis eadem nouabit
Gaudia lectis.

In Dei Laudes erit ore prona,
Sed coruscabit manus ense nudo:
Ense qui tactos acie Nocentes
Duplice findet.

Vt pari ingentes vice metiantur,
Quas graues olim doluêre, pœnas:
Et feris reddant Populis suorum
AEqua laborum.

Vincient Reges pedicis minaces,
Nobiles Regum manicis amicos:

Interim clausi metuent futuram
Carcere pœnam.
Quam Dei Leges statuêre, sument,
Cùm die dictâ venient citati:
Hæc manet quondam, neque sera cunctos
Gloria Diuos.

PSALM. CL.

Laudate Dominum in Sanctis eius.

INcolentem Templa Cœli
Personate laudibus,
Ætheris potente campos
Fulcientem dexterâ:
Eius inuictam sonate
Ore Fortitudinem.
Eia Maiestatis almæ
Facta verbis tollite.
Æneæ laudate cantu
Obstrepente Buccinæ.
Nabliis illum sonate,
Et Lyrarum cantibus.

Tympani laudate pulſu,
Et Chori concentibus.
Cymbalis laudate Numen
Lætæ tinnientibus.
Geſtientium & canoris
Cymbalorum pulſibus.
Laudet illum quicquid Auræ
Potat huius ſpiritum.

FINIS.

LVGDVNI,

Ex Typographiâ Iacobi du Creux dict Molliard.

M DC.VIII.

Absoluebatur 13. Februarij.

